کلیوال ژوند

د پردې تر شاه رازونه

ادبي کیسې

Ketabton.com

لیکوال: محمد نعیم وردک

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

د کتاب پېژندنه

د کـــتـــاب نـــوم :	کلیوال ژوند (د پردې تر شا رازونه)
مـــضـــمـــون:	ادبي کیسې
لـــیـکـــــوال:	محمد نعیم وردګ
مخ پاڼه(فسبوک):	نعیم جان بوډا
انـــلاین چارې:	انجنیر صفت الله فضلي
کــــــــــال:	۱۴۰۱ هـ.ش

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـــــ پیل ـــــ

{ زنـــــچو }

زن چــو کلمــه مــې لــه ماشــومتوبه، وخــت ناوخــت ډېــره تــر غــوږو تېــره ېېــره کېــده، ان دجومــات پــه تبــۍ دســپینږیرو لــه خــولې رانیــولې، دځوانــانو ترهجــرو چــې یــو بــل تــه بــه یــې دبېغیرتــۍ دسمبول پــه حیث کارولــه؛ حتــا دځینــو خبــرو، یــا د ځینو کارونو په کولو سره به مې انا په پلار پسې هم زن چو ناره کوله.

خــو بیــا هــم تــر ډېــره وختــه یــې پــوره پــه معنــا نــه پوهېــدم، صــرف دومــره اخــذ مــې تــرې کــوو، دچــا پــه بــاب بــه چــې زنچــو نــوم واخیســتل شــو، تــر پامــه بــه مــې یــو قســم بــې غیرتــه، یــا دځینــو پــه اصــطلاح دوس راغلــو، نــور بــه مــې چــې هــر وخــت دا ســړی لیــدو، دنمــوړي دمشــرۍ او شخصــیت پــه انــدازه خیــال بــه مــې نــه پــرې راتلــوو. څــه ســر مــو خــوږوم، دلــس یولســو کــالو پــه عمــر وم؛ چــې کشــر کاکــا تــه مــو واده وکــړو؛ کاکــا مــې هــم دخپلــې ښــځې ســره، داصــیلو غیرتــي پښــتانو مېــږو دمعیــار خــلاف یعنــي زنچــویی ژونــد پیــل کــړو، هــېڅ سیاســت یــې نــه ورســره ســاتلو، تــل بــه یــې ټــوکې ورســره کــولې، ســره خنــدل بــه یــې؛ هــر راز او مشــوره بــه یــې ورســره کولــه، د هــر قســم اشــتیباهاتو او وران کــارۍ پــه مقابــل کــې بــه یــې ښښــنه ورتــه کولــه، یــوه ورځ یــې لغــت نکــړه، نــه یــې یــوه څپړاخــه تــرې تېــره کــړه، بــرعکس لا بــه یــې د انــدک نــاروغۍ لــه وجــې ډاکتــر تــه روانــه کــړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وه، څــه وخــت بــه يــې چــې زړه شــو ، دپــلار كــره يــې دتلــو اجــازه وركولــه او همداســې دكــور پــه زنانــه يــې كــارونو كــې بــه ورســره مــخ او اســتر ؤ، لكــه د اطــاقونو جــارو كــول، لوښــي مينځــل، حتــا يــوه ورځ مــې وليــدو ښــځې يــې خانــه تڼكاني كوله، ډوډۍ ده پخه كړه.

خلاصــه د كاكــا دې قســم بېغيرتــه سياســت غــوره كولــو مــې عمــه ګــانو تــه خونــد نــه وركــووو؛ اګــر چــې كاكــا مخكــې لــه واده او وروســته لــه واده دخپــل بهــر كــارونو ســربېره دكــور پــه كــارونو كــې د عمــه ګــانو ســره مــې هــم پــوره مرســته كولــه؛ هــر پســرلى دخانــه تڼكــانۍ پــه وخــت ســيند كــې دقــالينو مينځــل دكاكــا پــه غــاړه وو؛ د درنــدو كــاليو؛ بســترو؛ المــاريو ايســتل، ننســتل او همداســې دضرورت په وخت كې به كاكا دايم حاضر وو، څه غاړې بندې كړم.

خــو دخپلــې ښــځې پــه وړانــدې يــې دكاكــا داســې رويــش تــر مــا، زمــا تــر مــور، انا؛ خويندو، پورې چاته خوند نه وركوو؛ خاصتاً عمه ګانو ته.

كاكــا نــه يــوازې دا چــې د ښــځې ســره همكــاري كولــه، بلكــې يورانــو، نــدرورانو او يــا هــم د كــور نــورو فــرد غــړو تــه يــې پــه خــاص درنــاوي هــم نــه وه قايلــه كــړې، چــې دا هــم داصــيل غيرتــي مېــړه مهمــه ځانګېړنــه وه؛ خــو متصــفانه زمــا كاكــا كــې يــې كمــى وو؛ همــدا كمــى ســبب شــو پــه كاكــا د زنچــو نــوم ســور شــو، آشــپزخانه كــې هلتــه او دلتــه بــه دښځو لــه خــوا ګــپ پــرې جــوړ وو؛ پســې خنــدل

(c) ketabton.com: The Digital Library

بـه یـې، کـه څـه هـم ظـاهراً ګـپ وو؛ خـو پـه عـین حـال کـې دکاکـا او ښـځه سـره یـې یـو قسـم د ډېـر قـوي تضـاد بـوی هـم تـرې راتلـوو؛ امـا کاکـا تـر ډېـره ځـان نـه پوهـو؛ دښـځې سـربېره یـې دکـور دټولـو غـړو سـره دپخـوا پـه څېـر عـادي ژونـد او مینـه کولـه. خـو دا چـې پـه مقابـل لـوري کـې دپخـوا پـه شـان نـه جـذبې ده، کـرار کـرار یـې دکاکـا فکـري مسـیر هـم بـدل کـړو؛ لـه دې وروسـته دکـورنۍ دښـځو تـر مـنځ لـه زنځـو پرتـه دکاکـا بـل نـوم چـا نـه پېژنـدو؛ د زن چـو ښـځه؛ دزن چـو بـوټ، دزن چـو زوی، دزنچـو لـور؛ زن چـو راغلـو، زن چـو لاړو او همداسې.

لنـډه دا چـې، دې حالـت یـونیم، دوه کالـه نـور هـم دوم وکـړو، بلاخېـره کاکـا بېـل شـو، ځـان تـه ژونـد یـې بېـل کـړو. لـه دې وروسـته نـو دکـور ځـوان زه شـوم، پـه دې وخـت کـې بـه مـې کلـه کلـه د کـورنۍ لخـوا د واده خبـره هـم یـادې ده؛ خـو ددې خبـرې پـه یادېـدو سـره بـه زمـا پـه زړه کـې دخوشـحالۍ تـر څنـګ دا خبـره هـم تـاو شـوه؛ چـې زه بایـد ډېـر بیـدار وم؛ ترڅـو لکـه کاکـا زنچـو مـې نکـړي، هسـې نـه پـه مـا بانـدې هـم د زن چـو نـوم سـور شـي، هـر ځـای دکـور دښـځو پـس پسـک او خنـداګانې وي، کـور کـې زمـا هـم هـر څـه د زنچـو پـه نـوم یـادېږي، خلاصـه ورځ تـر بلـې دواده خبـره ګرمېـده، ان تـر دې چـې یـوه ورځ راغلـه، دا زېـری هـم رابانـدې وشـو، بـره کـلا کـې د سـرمعلم فـاروق کشـره لـور (ښـاپېرۍ)

(c) ketabton.com: The Digital Library

یــې راتــه وکــړه؛ ډېــر خوشــحاله شــوم، واقعــاً بــې جــوړې ښــکلې، او بــاادب نجلــۍ وه؛ مــا لیســه کــې لیــدلې وه، زه چــې لــه لیســې فارغېــدم؛ دا لســم صــنف کــې وه. خــو پــه هــر حــال چــې خبــره بــل خــوا لاړ نشــي، راځــم دکیســې دوام تــه، نجلــۍ یــونیم کــال نــامزادې دپــلار پــه کــور کېناســته؛ پــس لــه یــونیم کــال نــه مــو د واده مراســم ونیــول، میلمــانو تــه د غرمــې تــر ډوډۍ ورکولــو وروســته شــپږ، اوه مــوټره نارینــه او ښــځې پــه نــاوې پســې پــه ورا ورغلــو، د ښــاپیرۍ کــورنۍ او دوســتانو مــو پــه خــورا اخــلاص میلمــه پالنــه وکــړه، کــه څــه هــم ډوډۍ مــو خــوړلې وه، امــا دوئ د دوهــم ځــل لپــاره بیــا رابانــدې وخــوړه، چــای مــو وڅښــو، ښــې خوشــحاله شــیبې مــو تېــرې کــړې، خــو لــه بــده مرغــه دې اخیــر کــې چــې د راوتلــو پــه حــال کــې و، دروازې تــه نــژدې وم، خــو لا راوتلــی نــه وم، چــې تــر شــاه مــې دخوینــدو او عمــه ګــانو دنــاوې دخوینــدو او کاکــا د لورګــانو ســره جنــګ شــو، پــوه نشــوم چــې جنــګ پــه څــه وو، خــو چــغ او پــوغ یــې ډېــر جــګ شــو، شــاوخوا خلــک یــې پــه بــامو راودرول؛ بلاخېــره دنرانــو پــه ګواښــېدو جنــګ خــلاص شــو، نــاوې مــو راویســتله مــوټرو کــې راســواره شــو؛ پــه لارو بــه دنــاوې دســلګیو غــږ کلــه، کلــه لــږ ډېــر جــګ شــو، زمــوږ ښــځو بــه پټکــه پــرې وکــړه واپــس بــه یــې غلــې کــړه؛ بلاخیــره خپــل کورتــه راوســېدو؛ نــور نــو زمــا ټــول تمرکــز پــه دې وو؛ چــې بایــد ډېــر هوښــیار اوســم، تــر څــو داســې کــوم عمــل ســر رانــه ونــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وهــي، چــې د زنچوګــانو لــور تــه مــې کــې کــارې او دا مــې هــم اورېــدلي و، چــې هــر وخــت بــه لــه اولــه قــدم پــوخ ايــږدې، کــه يــو ځــل ورخ ابــو درنــه يــوړو، بيــا يــې نشــې راټنګــولی، همــدا و، چــې دښــاپېری پــه وړانــدې مــې ســر لــه لمــړی شــپې د چنګيــز پــه شــان خــورا بــې ترحمــه، تنــد او تــريخ دريــځ غــوره کــړو، کــه څــه هــم پورتــه مــې يادونــه کــړې ښــاپېری پــه ښــکلا، حيــا، انســانيت کــې جــوړه نــه درلــوده؛ امــا دلتــه مــا پــه ټــول تــوان کوشــش کولــو چــې خپــل رښــتيني احساســات پــټ کــړم؛ د دروغجنــو حرکــاتو پــه مــټ ښــاپېری تــه يــې ځــان زمــا لــه ديــدګاه هســې يــو پــه پــزو را بــار وښــيم؛ هــرې خبــرې تــه بــه مــې يــې رد او غــوابښ مــاتونکی جــواب ورکــوو؛ پــه عــين حــال کــې مــې لحظــه پــه لحظــه دا هڅــه هــم کولــه چــې د ښــاپېری پــه وړانــدې لــه ترينګلــی جــدي سياســته مــې دکــورنی نــور غــړي هــم خبــر شــي؛ تــر څــو چــې غيــرت او مېړانــه مــې وســتايي؛ نــو ځکــه مــې دهــر ځــل ښــاپېری تهديــدونکو، رټــونکــو الفــاظو ســره غــږ جګــه وو. ښــاپېری هــم وخــت ناوخــت لــه هــرې موقــع نــه پــه اســتفاده کوښــښ کــوو؛ چــې وضــيعت مــې بــدل کــړي، پــه شــونډ مــې موســکا راولــي، خــو دا چــې زه لــه ماشــومتوبه د زنچــو نامــه نــه وېرېــدم، او دځــان تــرې ژغورلــو پــه لټــه کــې وم، ددغــې ســاعت او ورځې لپاره مې فلانونه جوړول؛ زړه کې مې وېل:

– فکر نه کړم چې د خوږ په شنه کاڼي دې اوبه زېبښلي وې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلاصــه؛ نجلــۍ تــر کالــل یــونیم کالــل پــورې پــه دې هڅــه کــې وه؛ بلاخېــره نامېــده شــوه، کــرار کــرار یــې لــه دې هڅــې لاس واخیســتلو؛ پــه دې وخــت کــې نــو زمــا او دې بچــي ســربېره یــې دټــول کــور خــدمت هــم ور پــه غــاړه وو، د یورانــو، نــدرورانو لېــورو او کــلا د یــوه ډلــه ماشــومانو پــه نــوکرۍ کــې ســر پــه تــلاق اوښــته، د کــور دښــځو ورتــه جــوړ کــړي قــانون لــه مخــې پــه هــرو څلــورو میاشــتو کــې بــه یوځــل دشــپږو شــپو لپــاره دپــلار کــور تــه تللــه، خــو دا شــپږ شــپې بــه یــې هــم پــه مــوږ تــر شــپږو میاشــتو ډېــرې وغمېــدې، نــه بــه مــو پــاکې جــامې وې، نــه بــه لوښــی لرګــی پــه ځــای وو، نــه بــه ډوډۍ پــه وخــت وه؛ ګیلاســونه بــه پــه برنــډه رغړېــدل، حتــا دا شــپږ ورځــې بــه مــو بســترې هــم شــپه، ورځ هــوارې پرتــې وې، ماخوســتن بــه پــرې ننتلــو، ســهار بــه تــرې جګېــدو؛ شــپږ شــپې پــس بــه چــې ښــاپېرۍ راغلــه، هــر څــه بــه ســم شــول، دکــور نظــام بــه دپخــوا پــه څېــر شــو؛ دې او بچیــانو بــه یــې دپــلار پــه کــور کــې څــه نــوې جــامې هــم پیــداکړې وې؛ لنــډه دا چــې ښــاپېرۍ شــپږ کالــه پــه پــورتني چاوکــاټ کــې تېتــه وچلېــده، پــس لــه شــپږو کــالونو یــې یوقســم روانــي تکلیــف پیــداکړو او ســر بــه یــې ربړېــدو کلــه، کلــه بــه یــې یــو لاس او خولــه هــم کږېــدل، خــو بیــا هــم ښــه وه، څــه زمــا، څــه د کــور د نــورو غړیــو دفشــار او تهدیــد پــه زور یــې تــر خپــل مخکنــي مســولیته رســېدګي کولــه، ان تــر دې چــې یــو کــال بــل هــم تېرشــو، اګــر چــې یوځــل یــې دپــلار کــره

(c) ketabton.com: The Digital Library

دشـپو پـه وخـت کـې پـلار دوا هـم پـرې کـړې وه، خـو ښـه نشـوه مـرض يـې لا پسـې زيـات شـو؛ نـور يـې نـو دکـور تـر ټولـو چـارو پـخـوا غونـدې پـه وخـت او منظمـه رسـيدګي نشـواى کـولى، کـه څـه هـم دتهديـداتو فشـار د مخکـې پـه پرتلـه څـو چنـده پـرې زيـات شـو؛ هـر چـا بـه دمکرجنـي ګيـدړې نـاره پسـې کولـه، خـو ګيـدړې بيـا هغسـې منـډه ونـه کـړه، حتـا لـه خپلـو ماشـومانو يـې هـم لاس واخيسـتلو، ببـر سـرونه، خيـرن پيـرن بـه ګرځېـدل، کامـلاً يـې پـه وړانـدې تغيـر وکـړو، هغـه خبـرې تـرې ولاړې، څنګـه چـې مخکـې بـه يـې د کـور د نـورو کـارونو سـره سـره دخپلـو ماشـومانو نظافـت، تربيـه، او صـحت تـه پـام کـوو، لـه هـرې موقـع نـه پـه اسـتفاده بـه يـې الـف، ب، ت... ورتـه ښـودل، سـپاره بـه يـې ورتـه وېلـه؛ يعنـي کـاملاً يـې رنـګ بـدل کـړو، مـوږ لـه هـرې لارې کوشـش کـوو، چـې ببرتـه يـې مخکنـي حالـت تـه وګرځـوو، يـوه بـه وېـل ډاکتـر تـه بـه يـې بوځـو، بـل بـه وېـل نـه مکـر کـوي ناروغـه نـه ده، چـا يـو څـه وېـل، چـا بـه بـل څـه؛ خـو تـر څـو چـې يـوې ټـول منـوونکي پرېکـړې تـه رسـېدو ډېـرې شـپې ورځـې نـورې هـم تېـرې شـوې لا تېرېـدې، تـر دې چـې يـوه ورځ مـوږ ټـول پـه برنـډه ناسـت وو، چـاى مـو څښـلو، ګېـه مـو جـوړه وه، ښـاپېرۍ تـر برنـډه لانـدې د ونـې بېـخ کـې لوښـي مينځـل، يـو وخـت دلوښـو شـرنګو او پرونـګ جـګ شـو؛ چـې ور ومـو کتـل ښـاپېرۍ دلوښـو منـځ کـې راړنګـه وه، سـر يـې ونـې تـه ورڅېرمـه؛ دغـوږو

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوبــو ډنــډ کــې ایښــی و. ورتــرف مــې کــړل؛ پــه غېــږ کــې مــې راواخیســته، پــه برنـډه مـې واچـوه، ختـې مـې یـې لـه مـخ نـه پـاکې کـړې، مـور مـې غـږ وکـړو: یخـې ابـوه پـرې واچـوئ، ضـعف يـې کـړی، ښـه کېـږي! دمـور د امـر سـره سـم څـو کـوزې اوبـه مـو پـرې واچـوې، لنـده خوشـته مـو کـړه، خـو راپـه حـال نشـو، لا يـې پـه خولـه سـپین کـپ ودرېـدو، رنـګ يـې تـور او شـین کېـدو؛ بلـه چـاره نـه وه، زمـوږ ګونـډي ډاکتـر ادريـس تـه مـې زنـګ ووهلـو؛ خيـر د يوسـي ډاکتـر پـه منډه ځان راورسوو؛ چې ښاپېرۍ يې ولېده وېل يې:

– وضــعيت يــې ښــه نــه دی، عاجــل يــې يــوې مجهــزې شــېفاخاني تــه ورســوئ؛ مبايــل مــې تيــار لاس کــې وو؛ د داود اســتاذ نمبــر مــې اوکــې کــړه؛ موضــع مــې ورســره شــريکه کــړه؛ کــور يــې ودان پنځــه دقيقــې نــه وې وتلــې چــې لــه مــوټر ســره يــې راورســېدو؛ زر، زر يــې چــوکۍ چپــه کــړې، مــا تــر ښــاپېرۍ غېــږ لانــدې کــړه موټر ته مې دننه کړه،

د زنانــه پــايوازې لپــاره مــې دکاکــا ښــځې تــه غــږ وکــړو؛ دکاکــا ښــځه لــه يــوې خــوا دشــېفاخانو پــه قــانون او رواج پوهېــده؛ بــل خــوا يــې کــابلۍ ژبــه فارســي زده وه. اګــر چــې ماســره ببخــي نــه وه جــوړه، مګــر ښــاپېرۍ ډېــره پــه ګرانــه وه؛ ډاډه وم چې راسره ځي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لمـړي سـر کـې یـې چـې کیسـه ذکـر شـوه، دا مـې دهمغـه زنچـو کاکـا ښـځه وه؛ مـا بـه کاکـا نـاوې ورتـه ویـل. خـو پـه هـر حـال راځـم خپلـې خبـرې تـه؛ مـوټر حرکـت وکـړو، کاکـا نـاوې دښـاپرۍ سـر پـه خپـل زنګانـه تکیـه کـړو، زه یـې هـم تـر څنـګ ناسـت وم؛ تـر دښـتې ټـوپ تپـر شـو، دورانـي تـه نارسـیده مـوټر جمـف وکـړو؛ دښـاپېرۍ لـه سـره تـاو ټیکـرې وښـویدو؛ پـه ککـره کـې یـې دیـوې روپـۍ پـه انـدازه یـا څـه زیـات دسـر سـپین پوسـت ښـکاره شـو، ویښـته تـرې ختلـي وو؛ کاکا ناوې ماته وکتل ووېل:

- دا کار ستا دی؟

ومې وېل:

- نـه، خـدایزده چـا پـرې شـکولي؛ دکاکـا ښـځې خپـل پلـو ور پورتـه کـړو؛ اوښکې یې پاکې کړې، نور یې غږ ونکړو.

لنـډه دا چـې سـاعت، نـیم سـاعت وروسـته کابـل تـه ورسـېدو؛ د دارلمـان پـه سـرک پراتـه د اسـتقلال روغتـون عاجـل شـبهې تـه مـو ور دننـه کـړه، ډاکترانـو عاجـل خپلـې څېړنـې پیـل کـړې؛ یـوې ډاکتـرې چـې اوکسـیجن ورتـه بسـته کول، کاکا ناوې ته مې یې مخ ور واړوه کړل یې:

- مور دې ده؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

کاکا ناوې په ډکو سترګو، ورغبرګه کړه:

– نه بېچاره مې دلور په ځای ده، هسې مې مور غوندې ښکاري.

تر اوکسجن او سیروم بسته کېدو وروسته سرطبیب ووېل:

– ترڅــو دمعاینــاتو نتیجــه راځــي مــریض مــو دعاجــل بســتر پــنځم اطــاق تــه یوســوئ، د ډاکتــر د امــر مطــابق پــنځم اطــاق تــه ولاړو؛ ښــاپېرۍ مــو لــه تــذکرې نــه چپرکــټ تــه پورتــه کــړه، مــا دچفرکــټ لــه یــوې، کاکــا نــاوې لــه بلــې خــوا دښــاپېرۍ تــر ځنــګ لــږ لــږ ځانونــه ورتکیــه کــړل، ښــاپېرۍ لا همغســې بــې حالــه پرتــه وه، پــه تنــدي یــې ځــاځکی ځــاځکی خــولې ولاړې وې، کاکــا نــاوې خپــل دســکول تــه لاس کــړو، کاغــذي دســمال یــې راوښــکو، دښــاپېرۍ خــولې یــې پــرې وچــې کــړې، تقریبــاً یــونیم ســاعت ووتــو؛ ماښــام وو؛ غوښــتل مــې بهــر چېرتــه لمــونځ وکــړم؛ چــې راجــګ شــوم پــه وره کــې ډاکتــر پــه مخــه راغلــو دری څلور ورقې کاغذ؛ یو دکېږۍ عکس یې لاس کې وو؛ وېل یې:

– دښاپېرۍ پایواز یې؟

زر مې ووېل:

– هو

راغبرګه یې کړه:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- پــه خو اشــنی، ســره مــریض مــو جګرخــون شــوی عصــبي ســقطه یــې کــړې، دعلاج وړ نه دی، خو ترڅو چې ساه پکې شته همدلته دې وي.

خــدای ج شــته د ډکتــر خبــرو ســخت بــد تــاثیر راپانــدې وکــړو، واپــس راتــاو شــوم، چــې کتــل مــې دکاکــا ښــځې خپــل اننګــی دښــاپیری پــه اننګــي ایښــی وو، ژړا یې ستوني کې بنده کړې وه، غټې غټې سلګی یې کولې،

زما په لیدو یې سر راپورته کړو، ووېل:

- اوس دې زړه ښه شو؟ په خویندو او عمه ګانو دې هم زبېری وکړه!

غــږ مــې ونــه کــړو، پټــه خولــه لــه اطاقــه تــرې راووتلــم؛ کــور تــه مــې زنــګ وکــړ؛ د ډاکتــر خبــره مــې ورتــه وکــړه؛ تــر څــو دجنــازې تیــاري ونیســي، خلاصــه همغــه د ډاکتــر خبــره شــوه؛ دشــپې تــر یولســو بجــو ژونــدی وه، پــه یولســو بجــو یــې دری ځلــور ســلګی وکــړې، ښــاپیری ختمــه شــوه، لنــډه بــه یــې وایــم، ســهار وختــي مــو جنــازه دکــور پــه لــوري بــار کــړه؛ ترڅــو رســېدلو دجنــازې ټــول ترتیبــات نیــول شــوي وو؛ دښــاپیری پلارګنــی هــم رارســېدلي وه، بلاخېــره جنــازه وشــوه، دښــاپیری جســد مــو یــې خپلــې پلارګنــی تــه تسلیم کــړو، مــوټر پــه روانېــدو وو؛ پــه جنــازه پســې راغلــې ښــځې زمــوږ لــه دروازې وتلــې ژړل یــې، دښــاپیری مور غږ پرې وکړو:

(c) ketabton.com: The Digital Library

– مه ژاړئ شکر چې ددې دوزخ نه مې کلمې راتولې شوې.

دښځو د ژړا غږ لا جګ شو، په ژړا ژړا موټر ته وختې ولاړې.

زمـوږ مېلمانــه هـم کـرار کـرار ولاړل، تـر یـوې هفتــې مــې دومـره پـام نـه وو. پـس لــه یــوې هفتــې مــې ورڅ تــر بلــې زیــات د ښــاپېرۍ کمــی احساســه وو، د زمــان پــه تېرېــدو ســره، هغــه دکــورنۍ نجینــې چــې ښــاپېرۍ مــې تــرې قربــان کــړه، ځینــې یــې واده شــوې خپــل خــواږه ژوندونــه یــې پیــل کــړل؛ څــه یــې چــې پــاتې وې، هغــو پــه مــخ بــل پوســت هــوار کــړو، دښــاپېرۍ د وخــت اخــلاق او نزاکــت یــې پــاتې نــه شــو، حتــا تــر دې چــې د (شــیرین آغــا) پــه ځــای بــه یــې (شــین آغــا) غــږ راپســې کولــو؛ بلاخیــره خبــره ان تــر دې راورســېده چــې د مهمانخــانې تــر څنــګ یــونیم اطــاق تــه یــې د خپلــو وړو یتیمــانو ســره را بېــل کــړم، اتــې مــې بلکــل چــا پــه طــرف هــم نــه راکتــل، هــر څــه یــې راپرېښــودل، دځــان ســرېېره، د واړو بچیــانو خدمت مې په خپله غاړه شو، دسرګرولو ته نه وم وزګار.

تاســو بــاور وکــړئ، هغــه بوټــان مــې چــې ښــاپېرۍ بــه پــه هــرو دوه درې ورځــو کــې یــو ځــل رنګــول، نــیم، نــیم مــن خــاورې مــې پکــې کشــکولې؛ دجــامو وطــو خــو مــې لــه ســره نــه پېژنــدو، هغــه بچیــانو مــې چــې ســپېږې وکــړې؛ او همداســې ډېــرې نــورې کیســې چــې دلتــه یــې یــادول مناســب نــه ګــڼم شــرم دی، تیــره بــه پــرې کېــږدو. خــو صــحیح عقــل مــې هغــه ورځ ســر تــه راغلــو چــې حــاویلۍ مــنځ کــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناســـت وم، د زوی لـــه مـــرداری ډک پـــارتوګ مـــې مينځلـــو ، هـــاخوا کړکـــۍ تـــه مـــې چې پام شو ، د کلا ښځې له خندا راته شنه تبۍ وې.

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

{ په نشه کې تیشه }

یــوې نجلــۍ تــه مــې ســترګک ووهلــو، البتــه پــه داســې حــال کــې چــې دځینــو نــورو ورځــو پــه شــان دا ځــل هــم لــه دنــدې وختــي کــور تــه راغلــم، خپــل کــورنی مــوټر کــرولا مــې د ټکســي پــه حســاب، ښــار تــه د چلولــو لپــاره ویســتلو، پــه لمــړي قــدم کــې مــې لــه خپلــې اســتادګاه (کارتــه ســخي) لــه چــاراهي یــو دربــس پورتــه کــړو، د دارلامــان پــه ســمه کــې د کیــور روغتــون پــه مخکــې مــې ښــکته کــړو، ددې تــر ښــکته کولــو وروســته مــې د بــل دربــس منــدلو پــه پــار مــوټر د همــدې روغتــون تــر مــخ د ســرک پــه څنــډه ودرولــو، لــه مــوټر نــه ښــکته شــوم، څــو لحظــې یــې تــر څنــګ ولاړ وم، واپــس د مــوټر پــه ســیټ کــې کیناســتم، شیشــه مــې ټیټــه کــړه، څــه وخــت وروســته مــې هــاخوا د روغتــون د دروازې تــر څنــګ دېوالــل تــه د پنــډو ناســتو ښــځو او نــرو مینــځ کــې یــوې ډېــرې ښــکلې نجلــۍ تــه پــام شــو، چــې ســترګې یــې راکــې خښــې کــړې وې، کــه څــه هــم تــور عربــي حجــاب یــې کــړی و، ســر تــر پایــه ټولــه پکــې پټــه وه، یــوازې دوې ســترګې یــې ښــکارېدې، خــو یــوازې همــدې دوه غټــو غټــو، تــور او ســپینو پــاکو بــاڼورو ســترګو یــې د ټــول بــدن د خــورا ښــکلا نماینــه ګــي کولــه، دبلګــې پــه ډول، د ډاکتــر نجیــب الله د واکمــۍ پــه محالــل مــو کــه کومــه مســتنده ویــډیو کــې د میــرمن ښــاپیرۍ نغمــې ســترګې لیــدلې وي؟ یعنــي هغــه وخــت چــې پــه جــوش د

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځــوانۍ کـې وه، ممکــن دا یــې څــه ناڅــه پــه ځــای تشــبه وي، خــو پــه هــر حالــ، تــر ډېــره مــې ځــان نــه پــرې پوهولــو، صــرف د ســترګو تــر کونجــو مــې څارلــه، نجلــۍ هــېڅ بلخــوا ســترګې نــه اړولــې، د څــه وخــت تــر تېرېــدو وروســته راجګــه شــوه، ماتــه پــه کتــو، کتــو، نــژدې مــې تــر څنــګ تیــره شــوه، وړانــدې لــه یــوې کراچــۍ نــه یــې د لســو کــه پنځــو روپیــو څــه شــی راواخیســتل، واپــس راوګرځېــده، بیــا هــم پــه مــا دنظــر ســاتلو ســره مــې تــر څنــګ تېــره شــوه، پــه همغــه خپــل ځــای یــې کیناســته، خــو لا یــې هــم د یــوې ثانیــه لپــاره ســترګې بلخــوا نــه رانــه اړولــې، کــرار کــرار یــې زمــا وینــه هــم ګرمــه کــړه، بلاخیــره مــخ مــې وروړو نیــغ پــه نیــغ مــې ســترګې ورســره وجنګــولې، نجلــۍ زر ښــکته وکتــل، د خلــې پــه وســیله یــې د ځمکــې پــه ټومبلــو ځــان مصــروف کــړو، نــور دې د ســترګو تــر کونجــو څــارلم، تــر څــو چــې مــا ورتــه کتــل، دې ســترګې نــه را اړولــې، کلــه بــه چــې زمــا پــام بــل خــوا شــو، دې بــه بیــا تــر نظــر لانــدې ونیــولم، چــې بیــا بــه مــې وروکتــل، دتیــر ځــل پــه شــان بــه یــې بیــا هــم ځــان هــاخوا دېخــوا غلــط کــړو، چــې ګویــا زمــا خــو تاتــه هــېڅ پــام هــم نــه دی، لــه دې وروســته بیخــي ښــکاري شــوه، مابــه چــې مــزې لــږ ټکــان هــم وخوړلــو، دې بــه زر خپلــې ســترګې بلــې خواتــه واړولــې، تــر څــو زه یــې ونــه وینــم چــې ماتــه یــې کتــل، بــل ځــل مــا هــم لــه چــل نــه کــار ورتــه واخیســتلو، تــر ډېــره مــې خوشــې کــړه، هــېڅ ځــان مــې نــه پــرې پوهولــو، خــو د مخکــې ولاړ بــل

(c) ketabton.com: The Digital Library

مــوټر پــه شیشــه کــې مــې تــر تقیــب لانــدې وه، کلــه چــې ښــه راکــې غرقــه شــوه، زر مــې مــخ ورواړو د ســترګې پــه ســترګې ورلګېــدو ســره ســم مــې یــو ښــه کلــک ســترګک ورتــه ووهلــو، خــو دا ځــل ســره د ســترګکه نجلــۍ هــېڅ ســترګې بلخــوا وانــه ړولــې، تــر ډېــره یــې ســترګې زمــا پــه ســترګو کــې پــاتې وې، حیــران یــې راتــه کتــل، ډېــر وروســته یــې خپــل نظــر ورتــول کــړو، هــاخوا د ماشــومانو د لوبــو پــه لــور یــې ســترګې واړولــې، مــا لا هــم تقیبولــه چــې بیــا هــم راګــوري یــا کــوم بــل عکســل عمــل ښــئي، کنــه؟ پــه همــدې جریــان کــې دروغتــون دروازه خلاصــه شــوه، روغتــون ســاتونکي خلکــو تــه د روغتــون داخــل تــه د ننوتلــو اجــازه ورکــړه، ډلــه نــر او ښــځې پــرې ور روان شــول، نمــوړې نجلــۍ لــه ګڼــې ګــوڼې لــږ راګوښــه شــوه، د یــوې شــیبې لپــاره یــې دېخــوا پښــه نیــولې وه، ټــول خلــک یــې تــر مــخ کــړل، دا لــه اخیــره پســې شــوه، پــه دې ســره ماتــه هــم ښــه موقــع پــه لاس راغلــه، دروازې تــه نارســیده، چــې غالبــاً لــه مانــه د دونــیم، درې متــرو پــه انــدازه لــرې وه، لــه شــانه مــې غــاړه پســې تــازه کــړه، پرلــه پســې مــې بــل ټــوخی پســې وکــړو، نجلــۍ مــخ راواړو زمــا پــه خــوا راروانــه شــوه، ښــه نــژدې راغلــه تقریبــاً د نــیم متــر فاصــلې پــه لرلــو ســره، پــه داســې حــال کــې چــې زه تــر جویچــه دېخــوا د ســرک پــه څنــډه د مــوټر پــه ســیټ کــې ناســت وم، دا هــاخوا پیــاده رو کــې مخــامخ راتــه ودریــده، ښــه پــه جــرات او حوصــیله یــې کــړل: قربــان دې شــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمـا ورور یـې ولاړ شـه خپـل کـار دې وکـړه، فکـر کـړم زمـا لـه درتـه کتلـو دې غلـط برداشـت وکـړو، خـو داسـې نـه ده، تاتـه پـه کتلـو ځکـه سـترګو واکـه رانـه واخیسـتو، تېـر کـال همـدا شـپې ورځـې مـې کـټ مـټ، سـتا پـه قـد، سـتا پـه رنـګ روغـن، سـتا پـه خیـره یـو ورور شـهید شـو، همـدا یـو ورور مـې لـرو، نـورې یـې سـترګې لـه اوښـکو راډکـې شـوې، ژړا پـرې زور شـوه، خبـرې تـرې ولاړې، د حجـاب پیېڅکـه یـې ورپورتـه کـړه، تختـه یـې سـترګو تـه ونېولـه، یـوه شـیبه ځـای پـه ځـای ولاړه وه، غټـې غټـې سـلګۍ یـې وهلـې، کـه څـه هـم ښـښنه مـې هـم تـرې وغوښـتله، خـو خـدایزده سـتونی یـې سـلګیو بنـد کـړی و، کـه وایـې نـه ورېـدل؟ غـږ یـې ونکـړو، بلاخیـره پـه همـدې سـلګیو سـلګیو کـې یـې مـخ رانـه واړو روانـه شـوه، چـې واقعـت شـي زه یـې هـم ډېـر سـخت بـې خونـده کـړم، هـېڅ ځمکـې ځـای نـه راکولـو، سـربیره ددې چـې لـه نجلـۍ سـره د مصـروفیت پـه جریـان کـې مـې د مـوټر د خرابـۍ پـه بهانـه دوه درې دربسـه هـم ځـواب کـړي و، خـو لـه دې وروسـته هـم نـور کـار خونـد نـه راکولـو، اتـې لـه هـر څـه تېـر شـوم، مـوټر مـې راوګرځولـو، ښـه مـې پـرې ټینګـه کـړه، پـه یـوه ټـاپ کـې د دارالمـان لـه سـاحې راووتلـم، مسـتقیماً کـور تـه راغلـم، څـه مـې پـه نجلـۍ زړه بـد و، څـه مـې د خپلـو هېوادوالـو خوینـدو مینـدو پـه وړانـدې دداسـې پسـت او بـې غیرتـه چلنـد اختیـارولو بانـدې خجالـت وم، ځـان مـې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

خـــورا چيتـــي انســـانانو لـــه جملـــې محسوســـولو، تـــر ډېـــره وختـــه مـــې د خـــولې خوند داسې خراب و، لکه د ټولې دنيا مرداري مې چې....

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

{ ناروغ دې حمل لري }

پـــس لـــه دوه نيمـــو کـــالونو د ســـعودي عربســـتان لـــه ســـترې او ســـختې مـــزودۍ کـــور تـــه راغلـــم، ولـــې ځنګـــه مـــې چـــې طمعـــه لرلـــه، دکـــورنۍ لـــه خـــوا مـــې هســـې هرکلـــی ونـــه شـــو، د هيچـــا پـــه خولـــه موســـکا او څېـــره کـــې مـــې خوشـــحالي ونـــه ليـــده، د مجبـــورۍ لـــه مخـــې صـــرف هغـــه ســـترې مشـــي او ځينـــو يـــې پـــه لنډو کـــې وړپســـې دوهمـــه دوديـــزه د حـــال احوالـــل پوښـــتنه هـــم وکـــړه، نـــور يـــو قســـم خاموشـــه خاموشـــي کـــور کـــې خـــوره وه، څـــه پيســـې او تـــوحفې مـــې چـــې راوړې وې، هـــم خـــاص اســـتقبال يـــې ونشـــو، بلخـــوا مـــې ميـــرمن (هـــوا) هـــم ډېـــره ســـخته ناروغـــه وه، کېـــډه يـــې پړســـېدلې و، پښـــو کـــې يـــې هـــم لـــړ، لـــږ پړســـوب ښـــکارېدو، وضـــعيت يـــې پـــوره خـــراب و، امـــا زه پـــه ټـــول کـــې د کـــور عمـــومي اوضـــا تـــه فکـــر وړی وم، کلـــه بـــه مـــې پـــه ځـــان شـــک شـــو، چـــې ګويـــا مـــا خـــو بـــه هـــم داســـې کـــوم عمـــل نـــه وي کـــړی؟ ترڅـــو کـــورنۍ مـــې لـــه مـــا خپـــه وي، يـــا بـــه مـــې زړه کـــې راتېـــره شـــوه، هســـې نـــه نـــژدې دوســـتانو کـــې څـــوک مـــړه وي، لـــه مـــا بـــه خبـــره پټـــه وي، هـــوا مـــې ډېـــره وپوښـــتله هـــېڅ راز يـــې پـــه لاس رانـــه کـــړو، اصـــلاً د نـــاروغۍ لـــه وجـــې يـــې خبـــرې نشـــوی کـــولی، خـــو عـــين حـــال کـــې دومـــره ناروغـــه هـــم نـــه راتـــه ښـــکارېده، داســـې شـــک کېـــدو، لکـــه لـــه مـــا چـــې څـــه پټـــوي، يـــا کلکـــه رانـــه مـــروره وي، لنـــډه دا چـــې تـــر يـــوې شـــپې زيـــات مـــې دا وضـــعيت ونشـــوی زغملـــی، جـــګ

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوم د کورنۍ ددې خاموشۍ او خفګان د علت پوښتلو او يو ښه ډاکتر ته د هوا د بولو د مشورې په پار مې دمور خنګ ته ورغلم، دې ته مخامخ پوشتۍ ته کيناستم، مور مې له خپلې مخې نه د منو قاب راوښويو، کړل يې: منه پوچه کړه، يوه مې ترې راپورته کړه! د منې خوړلو په محال مې ورته کړل:

- مورې! ددې کور اوضاء بېخي تغير کړی، د هر يوه په څېره او سترګو کې خورا خفګان او مايوسي ښکاري، خيرت خو دی؟ په دې سره مې د مور رنګ تور او شين شو، څو لحظې ساه نيولې وه، بلاخيره زما نه د پټ کړي، ډک زړه براس ته يې مخه ورکړه، په چيغو چيغو ژړا يې پيل وکړو، لپه لپه اوښکې يې يخن ته راتوېدې، همدې چيغو او ژړا کې يې کړل:

- افرين په مورډ کې چې تر اوسه ژوندي يو، ولې خريمې دې څه درته ونه ويل؟ واپس يې په خپل ځواب کې کړل:

- نه چيرې وايي، هغو به تاته هم له شرمه ځان په مکر او مريضۍ وهلی وي؟ پسې زياته يې کړه: د پلار او نيکه درنه دروازه يې دې په غولو ولړله، دوست او دښمن ته يې سپک او سپاند کړو، بيا يې آسمان طرف ته د لاسونو په لپه کولو سره کړل: يا الله ج اسمان راوارتيږې، نور ژوند نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غــوارو، پــه کومــو ســترګو بــه پــه دې کلــي کــور کــې ژونــد کــوو، پــه کومــو سترګو به خلکو ته ګورو...

زه هیــران ورتــه ناســت وم، همــدې وخــت کــې مــې کشــر ورور جمــال د مــور چیغــې او فریــاد اوریــدلی و، اتــاق تــه یــې ســر رادننــه کــړو، مــور تــه یــې کــړل: بس کړه مورې ډېره مه ژاړه فشار دې جګېږي، بیا یې ماته مخ راواړو:

- لالکــه! تــه راځــه بېــرون تــه، مــور پرېــږده چــې بېګــاه یــې هــم فشــار ډېــر لــوړ و.

پســې ورجــګ شــوم، مخــامخ اتــاق تــه ننوتلــو، مخکــې تــر کیناســتلو مــې ورتــه کړل:

- و وروره! دا څه کیسه ده؟

جمال کړل:

- مــا کــور کــې وېلــي و، چــې دوې درې شــپې لالــک تــه مــه وایئ، ترڅــو لــږ دمــه یــې جــوړه شــي، ولــې دا چــې تاســو یــې ســر راپورتــه کــړی، کــه رښــتیا شــي د پتهېــدو هــم نــه ده، لــه تېــرو دوه میاشــتو راپــه دې خــوا دې د ښــځې (هــوا) ټېمنــګ بــدل شــوي و، ټولــه ورځ بــه پــه خپــل اتــاق ننــوتلې وه، نــه د کــور پــه کیســه کــې وه، نــه د ژونــد، حتــا ډوډۍ تــه بــه هــم نــه راتللــه، چــې څــوک بــه مــې وروليــږل، بهانــه بــه یــې ورتــه وکــړه، چــې زه مریضــه یــم، نــه یــې خــورم، نــور بــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مـې غــږ ونکــړو، زړه کــې مــې وېــل: ځــه خيــر چــې وږې شــي، هغــه آشــپزخانه ده، وبــه يــې خــوري، شــپې ورځــې وې همداســې تېرېــدې، ان تــر دې چــې ســتا لــه راتلــو نــه څــو ورځــې مخکــې مــې يــوه هندوانــه راوړه، پتنــوس کــې مــې ټــوټې کــړه، خديجــه مــې ورولېږلــه مــور تــه يــې هــم غــږ وروکــړو، دې تــه هــم ورغلــه ترڅــو راشــي هندوانــه وخــوري، خديجــه واپــس زر تــرې راغلــه پــه ورخطــايۍ ســره يــې وېــل: ورينــدارې ژړل وېــل يــې ګېــډه مــې خــوږېږي، پړســوب يــې هــم پيــداکړی، د هنــدوانې يــوه ټوټــه مــې نيمــه لاس کــې وه، نيمــه خولــه کــې، د خــولې مــې تېــره کــړه، د لاس مــې ببرتــه پتناســه کــې وچولــه، ســم د لاســه راجــګ شــوم، مــور تــه مــې کــړل: ځانونــه مــو تيــار کــړئ، ترڅــو ډاکتــر تــه ولاړ شــو، پــه منــډه مــې مــوټر راوســتلو د جــانيخيلو کلنيــک تــه د رســېدو ســره ســم مــې ډاکتــر مرتضــا راپيــداکړو، بــې نمبــره يــې ننيســتلو، معاينــه خانــه کــې درئ، څلــور ډاکتــران و، لمــړی يــې تبــه او فشــار وکتــل، بيــا يــې د وينــې او تلــويزوني معاينــاتو پــارچې راکــړې، د وينــې نتجــه لا نــه وه راوتلــې، يــوازې د تلــويزوني معاينــاتو نتجــه مــې ډاکتــر تــه راوړه، تــر کتلــو وروســته يــې کــړل: نــاروغ مــو حمــل لــري، ډېــری ښــځې د حمــل پــه څلورمــه، پنځمــه مياشــت دا ډول دردونــه تجروبه کوي، دوا درته ليکم، ددې سره ښه کېږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا خبـره نـه وه، ماوېـل چـې بـرق ونيـولم، تـر سـترګو مـې اوه رنګـه سـپرغي بـاد شـول، نـور نـه پـه دوا پسـې وګرځېـدو، نـه ډاکتـر پسـې، يـو قسـم دېوالـ پـه دېوالـ لـه کلينـک نـه راووتلـم، ډرېـور تـه مـې غـږ وکـړو، مـوټر يـې راچالانـد کـړو، دا لا هنـوز هـم چونګېـده نازونـه او د سـختو ناروغـانو تمثيـل يـې کولـو، فقـط سـيټ تـه مـې ورټيلـه کـړه، پـه مخـه راغلـو، لـه همغـې ورځـې مـو پـه کـور مـاتم جـوړ دی، نـه د چـا ډوډۍ زړه تـه کېـږي، نـه د چـا پـه شـونډو يـوه خبـره راځـي، نـه مـو لـه کـور وتلـو تـه زړه کېـږي، داسـې انګيـرو لکـه ټـول خلـک چـې زمـوږ دروازې تـه پـه مـوږ پـورې د خنـدلو لپـاره راټـول وي، چکـې وهـي، کـه څـه هـم تـر اوسـه بهـر نـور څـوک نـه دي خبـر، صـرف کلينيـک کـې نـور ډاکټـران خـو خيـر مـوږ نـه پېژنـي، نـه پـوه شـول چـې دا حمـل يـې لـه چانـه اخيسـتی؟ يـوازنی کـس چـې مـوږ او تاسـو ښـه پـه رسـميت پېژنـي او لـه دې پېښـې خبـر شـو، هغـه ډاکتـر مرتضـا دی، کـه نـور هـېڅ نـه وي، خپلـې ښـځې تـه خـو يـې هـرو مـرو وايـي، ښـځه يـې چـې خبـره شـوه، هغـه سـبا لسـو نـورو ښـځو تـه وايـي، مياشـت کـې ټـول ولـس خبرېـږي، چـې ببخـي خبـر هـم نشـي، زه فکـر نکـړم د چـا وجـدان يـې دې ومنـي، ترڅـو دداسـې خريمـه پـه وړانـدې دې چوپـه خولـه پـاتې شـي، پـه بسـته حرامـوني يـې دې سـترګې پټـې کـړي؟ دا چـې سـتا د راتلـو غـږ و او سـتا ښـځه ده، مـوږ هـم سـتا راتلـو تـه منتظـر شـو، نـور تـه پـوهېږې او کـار

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې، پـه همـدې حـال يــې زغمــې؟ طـلاق ورکـوي، دپـلار کـره يــې ورشـړې؟ او کـه ماتــه اختيــار راکــوي چــې دېــرش مرمــۍ يــې ترســينه وباســم؟ ترڅــو د کــورنۍ نـام، ننبـان مـو هـم پـه خپـل ځـای پـاتې شـي، مـوږ هـم پـه هـر مجلـس کـې، سـر ټيټـې نــه اوســو. لکــه ومــو چــې کــړو، پــاتې ژونــد هــم همداســې د نــر پــه شــان وکړو، حتا آينده نسل ښځې مو هم درس ترې واخلي!

يــو ناڅاپــه د وورور لــه خــولې دداســې عجــايبو اورېــدلو پــه ځــواب کــې حيــران بريـان پـاتې شـوم، پـه ټـول بـدن مـې لکـه مېږيـان چـې ګرځـي، غوږونـو کـې مـې پـه تکـراري بڼـه يـو قسـم کړنـګ، کړنـګ آوازونـه کېـدل، نـور مـې هـم وضـعيت خـورا غيـرې نرمـال لـوري تـه ولاړو، پـه عينـي وخـت کـې جمـال د ځـواب رانـه اورېـدو پـه پـار دوې سـترګې خـولې تـه رانيـولې وې، خـو زه ونـه توانيـدم، چـې دده دهيلـې سـره سـم زر ځـواب ورکـړم او يـا هـم سـم د لاسـه د يـادو کـړو دريـو نسـخو نـه يـې يـوه ورتـه انتخـاب کـړم، تـر ډېـره همداسـې خـاموش او فکـر کولـو کــې پــاتې شــوم، دلتــه زمــا د ورخطــايۍ، غوســه او غيــرې نرمــال وضــعيت نــه، شـيطان تـه هـم موقـع پـه لاس ورغلـه، د پراخـه او سـالم فکـر کولـو پـه ځـای مـې يــې فکــري مســير د هــوا پــه وړانــدې منفــي خطســير تــه برابــر کــړو، زړه کــې يــې راوچـول: افسـوز پـه مـا خـومره ګرانـه وه؟ خـومره بـاور مـې پـرې لرلـو؟ ترڅـو بـه مـې چـې اول دې تـه وانخيسـتل ځـان تـه مـې هـېڅ شـی نـه اخيسـتل، د عربـو پـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښــکلو او ځوانــو ښــځو، نجينــو پســې بــه مــې ددې لپــاره کتــل، چــې پــه تــن ښايســته جــامې، بــوټ، څپلــۍ، ســاعت، د ســکول... يــې صــحيح کــړم، ترڅــو د تللــو پــه وخــت يــې هــوا تــه هــم واخلــم، مګــر دا دومــره کمصــله وختلــه، چــې نــه يــې زمــا کــورنۍ او دروازې تــه وکتــل، نــه يــې خپــل درانــه مــور، پــلار همدارنګــه تــل تــر تلــه درنــې، بــاعزت کــورنۍ تــه وکتــل او نــه يــې هــم پخپلــه پــه مــا زړه وســوځېدو، چــې د عربــو پــه ســختو ســرو ګرميــو کــې مــې ددې لپــاره د ښــه ژونــد او ښــه راتلــونکې جوړولــو پــه پــار شــپه، ورځ پــه ځــان يــو کــړي وه، لــه ســهار نــه تــر بېګــا مــې درنــې، درنــې مــزدورۍ کــولې، همداســې پرلــه پســې مــې يــې پــه وړانــدې د نفــرت او کرکــې وســوســې پــه زړه راوربــدې، د عصــبانيت لــور تــه تللــم، همــدا و، چــې تــر يــوې ښــې شــيبې چــوف پــاتې کېــدو وروســته مــې د جمال په څواب کې ورغبرګه کړه:

– افســوز زښــته زياتــه رابانــدې ګرانــه وه، کــه ټــول کــور تــه يــې اور وراچــولی وای، زه بــه بيــا هــم ددې پــه طــرف ولاړ وم، ولــې بيــا هــم کــه ښځــي تــر زغــم اوښــتې وی، هــر کلــه چــې د خاونــد او ښــځې تــرمنځ تــر کــور دننــه ســتونزو، فکــري مخــالفتونو، تــاوتريخوالي يــا نــورو مشــکيلاتو لــه کبلــه خبــره يــو د بــل تــر زغملــو واوړي، پــه هغــه صــورت کــې يــې ښــه حــل لاره، پــه اســلامي شــرعي طريقــه د دواړو جــانبو د ټولــو حقوقــو پــه مرعــات کولــو ســره طــلاق دی، امــا د

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې کمصل انسان چې له باور او ښو نه دې سوء استفاده وکړي، تا هم سپک کړي دوست او دښمن ته دې ټيټ سترګی کړي، کورنۍ دې هم سپکه کړي، ان خپلې دروازې مور پلار او ورونو ته هم ونه ګوري، د سپي په مرګ بايد مردار شي، په مرداريدو سره يې، له خلکو اخيستی عزت واپس ورته راوګرځول شي، زه درسره موافق يم، دېرش مرمۍ يې ولې که شپيته، مګر د کوم چا سره يې چې مردار خورګي کړې، څوک دی؟ څه رنګه يې ددې لورې کلا او دې دومره کور نه پټ تر خپلې بسترې رارسولی؟ دا حال بايد ترې واخيستل شي.

جمال راغبرګه کړه:

- بس ته ترې خلاص يې داسې به يې ټکي په ټکي درته پرې ووايم، خپل دين به يې ليدلی وي، زما به يې نه وي ليدلی، ته صرف راته کينه غوږ ورته ونيسه.

لنډه به يې وايم، جمال ښخي بېتابه او احساساتي و، زما د اجازه ورکولو سره سم د همدې ورځې په، ماسښين مو يې کاظم ماما ته زنګ وکړو، ورته کړل يې:

- ماما د مور مې دا دوې ورځې فشار يو څه لوړ شوی، دواه هم خوري نه پرې لګي، ما ډېر ورته ووېل چې يوه شپه ستاسو کره درشي، ترڅو

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکړځـــي، لــږ بــه يــې وينــه جريــان پيــداکړي، څــه بــه يــې فکــر پــه بلــه شــي، انشاءالله ښه کېږي، خو زما نه مني، وبښه ته يو زنګ ورته وکړه!

نمــوړی مامــا مــې پــه مــور ګــران و، د زنــګ ورتــه راکولــو ســره مــې مــور پــه وېښـــتو ګمـــنځ راوخيســـته دتلـــو تابعـــه يـــې ونيولـــه، جمـــال خديجـــه او منـــوره هـــم پســـې اشـــتهفنۍ کـــړې، پـــه دې ســـره يـــې ښـــه زمينـــه مســـاعده کـــړه، کـــور يـــوازې زه، جمـــال او هـــوا پـــاتې شـــو، جمـــال مـــازيګر بالاخـــانې تـــه وختلـــو تـــر ډېـــره يـــې ټـــک او ټـــوک راتلـــو، چـــې کتـــل مـــې د څـــاه د ربړونـــو نـــه يـــې د وهلـــو لپـــاره دوې متروکـــې جـــوړې کـــړې وې، راښـــکته شـــو، ماښـــام تـــر لمانځـــه وروســـته يـــې ډوډۍ راوخيســـتله، زمـــا زړه تـــه نـــه کېـــده، خـــو بيـــا هـــم يـــو دوې ګـــولې مـــې وخـــوړه، دســـترخوان يـــې ټـــول کـــړو، د دېـــوال خواتـــه يـــې واچولـــو قـــاب او کاســـه يـــې لـــه پاســـه پـــرې کېښـــودل، ســـم لـــه واره پورتـــه شـــو، لاس يـــې ورجـــګ کـــړو، د المـــارۍ لـــه ســـره يـــې تفانچـــه او يـــو غـــټ برچـــې تـــه ورتـــه چـــاقو هـــم راوخيســـتل، نـــور يـــې ماتـــه کـــړل: لالکـــه! راځـــه ددې پـــه خانـــدان کـــې......... چـــې دا خريمتـــوب او مســـتې يـــې اوس تـــر....... پـــرې وباســـم، ډېـــر پـــوچ ښـــکنځل يـــې وکـــړل، پســـې زياتـــه يـــې کـــړه: څـــو بيـــا بلـــه رنـــډۍ د خپلـــو کورنيـــو د عـــزت ســـره داســـې لـــوبې ونکـــړي، نـــه چاتـــه داســـې د بـــې غيرتـــه فکـــر ونکـــړي. لـــه څـــه وېلـــو پرتـــه زړه نـــا زړه پســـې ورپورتـــه شـــوم، ســـترګې مـــې لـــه اوښـــکو راډکـــې شـــوې، چـــون يـــو خـــوا مـــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

تـر دې دمـه چـرګ نـه و وژلـی، نـه مـې یـې جرئـت لرلـو، انسـان خـو پرېـږده، ولـې نـن د مجبـورۍ لـه مخـې سـل سـلنه کلـک ورتـه وتـړل شـوم، بلخـوا لـه دې واقعـې هـاخوا هـوا د بـې جـوړې ځـوانۍ لرلـو عـلاوه، ډېـره مینـه ناکـه او بـا وفـا نجلـۍ وه، د ورسـره تیـر کـړي ژونـد پـه لـړ کـې راسـره کـړې نیکـۍ او راکـړې مینـې یـوه، یـوه صـحنه یـې ذهـن تـه راتللـه، واقعـاً لـه نـورو انسـانانو نـه جـلا خـوار ښایسـته ځـانګړنې، مثبـت فکـر او پراخـه حوصـیله الله ج ورکـړي و، همدارنګـه پـه لمانځـه، اوداسـه کـې ډېـره تکـړه وه، حتـا د سـهار د لمانځـه پـه محـال بـه یـې لـه ماسـره هـم تـل لانجـه وه، خـدای ج شـته زه د سـهار پـه لمانځـه کـې ټمبـل یـم، لـه خوبـه نشـم بیداریـدی، هـوا بـه بـار بـار وېـل جـګ شـه، اوبـه مـې درتـه تیـارې کـړې اودس وکـړه، جـګ شـه ناوختـه شـوه، جـګ شـه قضـاء دې کـړو، دا چـې ډېـره بـه شـله شـوه، اخیـر بـه مـې بـې آبـه کـړه، ځـو لحظـې بـه غلـې وه، بیـا بـه راغلـه پـه تنـدي بـه یـې ښـکل کـړم، اننګـی بـه یـې پـه اننګـي راکېښـودو نـور بـه یـې زارۍ شـروع کـړې، خیـره جـګ شـه اودس وکـړه، لمـونځ قضـا کېـږي، بېـدمازي انسـان بدبختـه کـوي، د کـور برکـت ورسـره ځـي، همدارنګـه لـه بیلابیلـو لارو یـې کـار اخیسـتلو، اخیـر بـه یـې جـګ کـړم. لـه دې سـوا د ضـرورت پـه وخـت لـه کورنـه د وتلـو پـه محـال بـه یـې ډېـر ښـه حجـاب مرعـاتولو، خـو سـربېره ددې چـې پرلـه پسـې ښایسـته ځـانګړنې یـې پـه ذهـن

(c) ketabton.com: The Digital Library

راورېـدې، سـترګې مـې يـې راډکـې کـړې، عــين حـال کـې مـې زړه کـې راتېـده: کـه ربښـتيا دومـره ښـه نجلـۍ وي، بيـا يـې دومـره لـوی جـګ ولـې وهـل؟ حتمـاً دا هـر څـه يـې زمـا پـه وړانـدې تمثيـل او ددې لپـاره يـې کـول، ترڅـو زمـا پـه سـر خـولۍ کېـږدې، بـاور پـرې وکـړم، نـه يـې کـور کـې قيـد کـړم، نـه يـې وڅـارم، تـر هغـو چـې خپـل عاشـق او ورسـره مـزو، چړچـو تـه اسـانه لاس رسـی ولـري، لکـه لرلی يې چې دی.

خـو پـه هـر حـال جمـال مـې تـر مـخ و، اتـاق تـه ورننوتلـو، زه وره کـې ښـه نيـولی شـوم، اتـاق تـه د جمـال پـه ورننوتلـو هـوا خبـره نشـوه، څنګـه چـې پرتـه وه، همغـه شـان پرتـه وه، زمـوږ پـه ګومـان لا يـې هـم دسـختې نـاروغۍ او بـې حـالۍ تمثيـل کولـو، امـا جمـال د ورنـژدې کېـدو سـره سـم مـلا کـې پـه لغـت ووهلـه، نجلـۍ پـه خفـه غـږ د الله فريـاد پـه کولـو سـره، مـخ راوګرځـو، سـترګې يـې رارڼـې کـړې، د جمـال پـه ليـدو يـې، ټيکـري پسـې منګـولې واچـولې، د راجګېـدو هڅـه يـې وکـړه، خـو لکـه ښـه د کـالونو سـخت او بـې سـيکه نـاروغ، پـه ډېـر زور تـر يـوې انـدازې راجګـه شـوه، لا پـوره نـه وه، راناسـته بلـه څپـړ يـې ورکـړه، واپـس ولوېـده، پسـې ورټيـټ شـو، ويښـتو کـې يـې لاس ورواچولـو راجګـه يـې کـړه، پـه شـاته دېوال يـې ورووهلـه همداسـې تختـه يـې ورکښـوله، نجلـۍ پـه ورخطـايۍ او تکـراري ښـه فقـط يـا الله ج يـا الله وېـل، جمـال تفـانچې

(c) ketabton.com: The Digital Library

تـه مرمـۍ ورتېـره کـړه، میـل یـې پـه تنـدي ورکېښـودو، ورتـه کـړل یـې: خولـه دې بنـده کـړه، چنـګ او فنـګ دې پرېـږده، چـې ربښـتیا دې الله ج پـه یـاد وي، لـه ځانـه بـه دې خریمـه نـه جوړولـه، حرامـوني بـه دې نکـړل، نـور دې مکـر او نازونـه نـه چلېـږي، دوې خبـرې درتـه کـوم، ښـه یـې واوره! ایـا د سـوتې پـه زور اقـرار دربانـدې وکـړم، کـه خپلـه یـې کـوې؟ دا حرامـونی دې لـه چانـه پـه کېـږه شـوی؟ زمـا او لـه دې دومـره کـور نـه پـټ دې څـه رنګـه رابطـه ورسـره نیولـه؟ څرنګـه دې راوسـتلو؟ دلتـه دې راوسـتلی؟ د پـلار پـه کـور کـې دې ورسـره یـو ځـای شـوې یـې؟ تـه وروتلـې یـې؟ څـه کیسـه وه؟ هـوا پـه بـې انـرژۍ لړزانـده غـږ ژړا کـې وېـل: پـه خـدای، پـه قـران کـه مـې هېڅـوک لیـدلي وي، یـا د چـا لاس رابانـدې لګېـدلي وي، جمـال پـه کاذبـه موسـکا او تمسـخر ورتـه کـړل: ښـا بیـا نـو حتمـاً شـپاله (غوجـل) تـه ننـوتلې یـې پـه خـره دې ځـان ډډ کـړی، لـه همـدې سـره یـې ربښـې متروکـه ورتـه بنـده کـړه، پـه ټـول زور سـره یـې پنڅـه، شـپږ متروکـې پـه سـر، سـر ووهلـه، چـې وار بـه یـې پـرې وکـړو، تـر ټـول سـر، مـخ، غـاړه بـه یـې تـاو شـوه، لـه پـوزې یـې د وینـو تـر شـو، د یـوه غـوږ نـه یـې هـم وینـې رارواښـې شـوې، چـون د متروکـې دلمـړي وار سـره یـې لښـتـۍ هـاخوا والوتلـه، فکـر کـړم د همـدې لښـتـۍ د نلکـې سـره یـې غـوږ راوشـکېدو، خـو پـه هـر حـال مـخ، غـاړه، سـر کـالي مـالي یـې ټـول پـه وینـو سـره پـره شـول، د نجلـۍ چیغـې او

(c) ketabton.com: The Digital Library

فريـاد جـګ شـو، خـو دومـره هـم نـه چـې تـر اتـاق ووځـي، يـا يـې ګاونـډيان واوري، لــه پنځــو شــپږ متروکــو وهلــو وروســته، جمــال د تيارســۍ پــه حالــت کـې دمـه ونيولـه، يـو ځـل بيـا يـې غـږ پـرې وکـړو: حـال وايـې کنـه؟ نجلـۍ فقـط واى الله، واى الله چيغــې وهلــې، بيــا يــې دوهلــو شــروع پــرې وکــړه، زه لــه ماشــومتوبه د وينــو ســره، حساســيت لــرم، پــه ليــدو مــې يــې ړزه بنــه نشــي، ضــعف رابانــدې راځــي، تــرې راشــاته شــوم، نــور مــې نــه ليــده، صــرف، ددې چيغــې او د متروكــې ســړپار مــې آوربــدو، کلــه بــه جمــال هــم غــږ پــرې وکــړو: وايــې کنــه؟ بلاخبـره نجلــۍ لــه چيغــو ولوبــده، لکــه څــاروى چــې د حلالولــو پــه وخـت نـيم دمـى شـي، لـه مـرۍ نـه يـې يـو قسـم وهـم نـاک خرهـار راوځـي، پـس، پـس يـې همداسـې يـو نـيم خخخـخ، خخخـخ غـږ راوتلـو، ان تـر دې چـې دا غـږ يــې هــم ورک شــو، يــوازې د متروكــې ســړپار او دجمــال ســتمار مــې اوربــدو، وضــعيت مــې بنــه نــه و، پــه زړه مــې ګرمــې ګرمــې راتللــه، لــه دهلېــز نــه هــم، بيخـې حـويلۍ تـه راووتلـم، ترڅـو هـېڅ غـږ هـم وانـه ورم، تقريبـاً لـس، پـنځلس دقيقــې وروســته، جمــال لــه کړکــۍ نــه غــږ راوکــړو، چــې ورغلــم هــوا ختمــه وه، پـه وينـو لانـده وېښـته يـې پـه مـخ راخـواره و، کمـېس يـې لـه بنـکته نـه، سـينې تــه ورټــول شــوى و، ګېــډه او مــلا يــې لــوخ و، د هــرې متروكــې پــه ځــاى کــې ســرې وينــې راخوټېــدلې وې، يــوه پايڅــه يــې هــم شــکېدلې وه، تــر ورانــه پــورې

(c) ketabton.com: The Digital Library

یــې پښــه ښــکاریده، دا هــم لــه ډېــرو وهلــو نــه تکــه تــوره او شــنه وه، څــاڅکي څــاڅکي وینــې پــرې ولاړې او روانــې وې، پکــې پــاتې جــامې یــې هــم پــه وینــو لنــدې خوشــتې، پــه بــدن ورچســپېدلې وې، تــر څنــګ دېوالــ تــه یــې هــم زیــاتې وینــې بــاد شــوې وې، تــر نیمــایي ســور پــور و، څنګــه مــې چــې ســترګې پــرې ولګېــدې، زر واپــس راووتلــم، د زیــات لیــدو تــاب مــې یــې نــه لرلــو، جمالــ یــې هم وسایل راټول کړل راپسې راووتلو، حویلۍ کې یې راته کړل:

- کــورنۍ تــه یــې زنــګ وکــړه، چــې پــه همــدې شــپه کــې یــې یوســي، خــو دا چــې مــور، پــلار، ورونــه یــې ډېــر درانــه او ښــه خلــک و، شخصــاً لــه ماســره یــې ډېــرې نیکــۍ کــړې وې، یــو خــوا خــو یــې پــه لمــړي ســر کــې د هــوا ولــور بېخــي رانــه وانــه خیســتلو، حتــا د واده مصــارف یــې هــم لــه ځانــه وکــړل، بلخــوا پــس لــه واد بــه چــې کلــه ورغلــم زښــته ډېــر قــدر بــه مــې یــې کــول، هــېڅ مــې نشــوی کــولی چــې دلــور د وژلــو خبــر یــې پــرې وکــړم، اخیــر مــې ځــان تــه خپلــه ډاډ ورکــړو، زړه کــې مــې وېــل: څــه نــو کــه انســانان وي، غیــرت لــري؟ تنهــا زمــا او زمــوږ د کــورنۍ ســپکه خــو نــه ده، ددوئ هــم اولاد دی، د دوئ کــورنۍ، خپــل مــور، پــلار ورونــه یــې هــم ســپک کــړل، بایــد پــه مــرګ یــې خوشــحاله شــي، همــدا و، چــې اتــاق تــه ننــوتلم مبایــل مــې لــه چــارچ نــه راخــلاص کــړو، پــلار تــه مــې یــې زنــګ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ووهلــو، ســپمکارت مــې نــوی و، لــه مســافرۍ نــه پــه راتلــو مــې هــم نــه و خبــر، شماره يې ونه پېژندله د اوکې سره سم يې کړل: بلې سلام عليکوم!

- وعليکوم سلام کاکا ښه يې پخير يې!؟

- الحمدالله ښه يم، تاسو ښه يئ، وبښه ومې نه پېژندې څوک يې؟

په لنډو کې مې ورغبرگه کړه:

- کمال يم، هوا مړه ده، پسې راشئ!

په جګ غږ يې کړل:

- هواا!

په همدې سره مې تماس ورقطعه کړو، نور مې ورسره اوږده نکړه.

خلاصــه کــه څــه هــم ځــای لــرې و، خــو مــوټر يــې خپــل و، بلخــوا تيــز راغلــي و، يــو ســاعت وروســته يــې مــور، پــلار او يــو ورور راورســېدل د لــور وضــعيت يــې چــې وليــدلو، ټولــو چيغــې کــړې، مــور يــې د همــدې لمــړۍ چيغــې ســره پــرې ورولوېــده ضــعف يــې وکــړو، پــلار يــې تــر غــاړه لاس ورلانــدې کــړل، دڅــو شــيبو لپــاره يــې پــه همــدې مړينــې راکښولــه، ســر يــې پــه خپلــه ســينه پــورې جوخــت ونيولــو، دده ســپينې جــامې هــم پــه وينــو ســرې، پــرې شــوې، تنــدی يــې د هــوا پــه ککــره تکيــه کــړو، غټــې غټــې ســلګۍ يــې وهلــې، ســيل، ســيل اوښــکې يــې پــرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورتويولې، وروريې لمړې زر، زر د کميس لمنه پرې راکش کړه، ګېډه او ملا يې ورپټ کړل، شکېدلې پايڅه يې په پښه ور آواره کړه، عينې حال کې يې د ژړا سره ګډه کړل:

– قربان قربان زما مظلومې خورې مورږ وبښه، څه خبر و؟ چې دا به داسې ځناور وي، تا به داسې تيکه تيکه کوي، بيا يې تر څنګ کېناستلو، په وينو سره څپړ يې د څو لحظو لپاره پخپلو دواړو لاسو کې ټينګه ونيوله، واپس راجګ شو، زه چې له بهر خوانه په کړکۍ ورولاړ وم، مخ يې راوړولو کړل يې: ولې کفر يئ که اسلام؟ دومره ظلم څوک کوي؟ له همدې سره راروان شو، تر وره راووتلو، زه آمده شوم، پوه نه وم، چې جنګ کوي، که زړه کې يې څه دي؟ خو نمونې زما طرف ته بيخي راونه کتل، سلګۍ يې وهلې، حويلۍ کې د دروازې په لوري تېز روان و، غږ مې پسې وکړو، زما هڅه دا وه، ترڅو په آرامه يې پوه کړم، چې هسې مو نه ده، وژلې، له کوم بل چا نه يې حمل احيستی و، سبا يې حرامونی درته زېږولو، شکر وباسه چې ترې خلاص مو کړې، کنه هغه نوم به دې بيا چېرته وړلو، ولې هېڅ ځان يې پوه نکړو، همغه شان ګړندی روان و، عين حال کې يې، ښکنځل هم کول، د خدای ج په عذب اخته شئ، لعنت دې وي درباندې .....

(c) ketabton.com: The Digital Library

جمالــل يــې خبــرې ونشــوی زغملــی، وړانــدې د مــور د اتــاق لــه کړکــۍ يــې سر راويستلو، پسې نارې يې کړې:

– خوله دې سمه ښوروه، که درووتلم!

نــور يــې څــه ونــه ويــل، خبــره يــې همدلتــه بنــده کــړه، خــو هلــک بيــا هــم هــيڅ ځــان پــرې پــوه نکــړو، لــه دروازې ووتلــو، د مــوټر د ســلف غــږ يــې راغلــو، لــس پــنځلس دقيقــې نــه وې وتلــې، چــې د رينجــرو کــوغ او پــوغ شــو، د امنيتــي ملــي مربــوط عســکر راورســېدل، جمــال چلاکــي وکــړه، د کــلا لــه شــانه د تــوت پــه راتېــرو شــاخونو باغچــه تــه واوښــت، ځــان يــې ويســتلو، زه يــې ونيــولم لاس يــې تــر شــاه راولچــک کــړل، برقــي ډنــډې ورســره وې ډېــر ســخت يــې ووهــم، دلتــه هــم مــا غوښــتل چــې د هــوا د وژلــو لامــل او ګنــا ورتــه ووايــم، ولــې د يــوې خبــرې اجــازه يــې هــم رانکــړه، جمــال پســې يــې هــم کــور پــه بــل مــخ راوړو ان د ګاونــډيانو کورونــه يــې پســې وکتــل، پيــدا يــې نــه کــړو، زه يــې راويســتلم، د رينجــرې بــاډۍ کــې لــه چوکيــو لانــدې پــه غــولي يــې کېنــولم، تــر رينجــر يــو شــمېر مســلح عســکر تــا و، امنيــت يــې نيــولی و، نــور تــر ډېــره زمــوږ پــه کــور کــې و، تحقيقــات او څېړنــې يــې کــولې، چــې کتــل مــې د طــب عــدلي اړونــد يــو ســپين امبــولانس هــم راغلــو، پــه ډېــر لــوړ آواز وهــم نــاک اورنګونــه يــې کــول، پــه سر يــې ســرې او شــنې اشــارې ډېــم او فــول کېــدې، عســکرو د هــوا جســد ورتــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

راویســتلو، دوی هــم راتــول شــول رېنجــرو تــه وختــل، زمــا پــه ســر یــې تــوره خــولۍ راکــش کــړه، حرکــت یــې وکــړو، لمــړی یــې د امنیتــي ملــي تحقیــق خــانې تــه یــوړم، دلتــه ډېــرې ســختې شــکنجې او وهــل هــم و، پــس لــه پنځلســو ورځــو د طبــې عــدلي روغتــون نــه د هــوا د معاینــاتو او څېړنــو نتیجــه راغلــه، لیکلــي و: د افغانســتان اســلامي جمهوریــت د عــدلي طــب د دقیقــو څېړنــو او معلومــاتو لــه مخــې د مرحــومې هــوا نــومې مېرمنــې پــه رحــم کــې ماشــوم نــه، بلکــې تېمــور دانــه وه، پــه عــوض ددې چــې عــاجلي یــې جراحــي او اساســي درملنــه شــوې وی، بــرعکس ډېــر ســخت ظلــم ورســره شــوی، تــر خــورا وحشــت نــاکو شــکنجو لانــدې وژل شــوې. د عــدلي روغتــون ددې راپــور پــه رارســېدو ســره، عــلاوه ددې چــې پــه خپــل ظلــم او د هــوا پــه مظلومیــت مــې زښــته ډېــر وژل، عســکرو هــم بــلا ســخت ووهــم، نــور یــې دوســیه داتــه جــوړه کــړه، محکمــې تــه یــې معرفــي کــړم، لنــډه دا چــې محکمــې اوه لکــه افغــانۍ نغــدي جرمــه رانــه واخیســتله، یوویشــت کالــه یــې قیــد راتــه ولیکلــو، د څرخــي پلــه زنــدان تــه یــې ولېــږلم، دوې میاشــتې وروســته زنــدان کــې خبــر شــوم، جمــال هــم د ترکــی پــه مــرز کــې پولســو نیــولی و، ډېــر ســخت یــې وهلــی و، لاس او پښــې یــې ورمــات کــړي و، لــه همغــو وهلــو نــه مــړ شــوی و، کــوم دلارې ملګــري یــې چــې زمــوږ کــورنۍ تــه حوالــ وركـړی و، پــه خبــره یــې جســد یــې هــم لــه دوئ نــه همغــه غــره کــې پــاتې شــوی و،

(c) ketabton.com: The Digital Library

والله علـم چې بيـا بـه چـا خـاورې پـرې اړولـې وي، کـه بـه حيوانـاتو يـا مرغـانو خـوړلی وي، خلاصـه ورور، هـوا ، اوه لکـه افغـانیې، دسـعودي وېـزه هرڅـه مـې لـه لاسـه ورکـړل، خپلـه هـم تقريبـاً عمـري قيـد رابانـدې وختلـو ، د خـدای ج پـه بـدبختيو بدبختـه شـوم، د څـه وخـت پـه تېرېـدو سـره، مـې د مـور او خوينـدو سـره ماماګـانو خپلـه وسـه کولـه او د ګاونـډيانو ، کلـي کـور پـه عشـر او زکـات پايېـدل، ان تـر دې چـې دوه کالـه پـس بيـا هـم همـدې زنـدان کـې خبـر شـوم، يـوه خـور مـې خديجـه يـې لـه غربـت او لـوږې پـه کلـي کـې يـوه سـپينږيري تـه ورکـړې وه، پـه داسـې حـال کـې چـې د نمـوړي سـپينږيري د واده شـويو لورانـو لـه اړخـه لمسـيانې زمـا دخـور همزولـې وې، بلاخېـره تـر اوه کالـه زنـدان تېرولـو وروسـته، د اشـرف غنـي احمـدزي پـه مشـرۍ د وخـت جمهـوري نظـام د طالبـانو لخـوا سـقوط شـو ، د نـورو ولايتونـو پـه شـمول، د کابـل د زنـدانونو دروازې يـې هـم د ټولـو بنـديانو پـه مـخ خلاصـې کـړې، زه هـم پکـې ازاد شـوم، همغـه ورځ پـس لـه ماښـامه غلـی کـور تـه ولاړم، د مـور او کشـرۍ خـور منـوره سـره مـې وليـدل، خديجـه تـه د ورتلـو وخـت مـې پيـدا نـه کـړو ، شـپه مـې وکـړه، ورېـدم چـې دا ځـل مـې طالبـان ونـه نيسـي، زنـدان تـه مـې خطـا نـه کـړي، يـوه دسـپينو زرو ګـوتمۍ مـې لرلـه، غمـي يـې څـه ارزښـت لرلـو ، دا مـې راوخيسـتله سـهار وختـي لـه کـوره راووتلـم، ګـوتمۍ مـې پـه لارو وپلورلـه، جيـب خـرخ مـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

پـرې برابـره کـړو، لمـړی نيمـروز او لـه نيمـروز نـه ايـران تـه ولاړم، هلتـه مـې هـم چـې راسـته اچولـه، چپـه لوېـده، يـوه ورځ بـه پـه کـار، پنځـه ورځـې بـه بـې کـاره وم، لـه بـې خرڅـۍ او زړه تنګـۍ مـې نـور سـاه پـه ختلـو وه، څنګـه چـې پـه کـار شـوم، بـدبختي څـه کـوې، لـس ورځـې کـار مـې وکـړو، پـه يولسـمه ورځ مـازيګر و، پـه داسـې حـال کـې چـې پـه سـېمټو ککـړ پکـړ لبـاس کـار مـې پـه تـن و، سـخت سـتړی هـم وم، پـولس رانـه تـاو شـول وبـې نيـولم، څـو لغتـې او څپـړې يـې ووهلـم، ولچـک يـې راواچـول، مـوټر تـه يـې پورتـه کـړم، پيسـې ميسـې پـاتې شـوې، پنځـه ورځـې کمـپ کـې وم، دوه نـيم زره تـومن مـې جيـب کـې و، هغـه يـې هـم رانـه واخيسـتل، شـپږمه يـې واپـس نيمـروز تـه راواړولـم، نيمـروز کـې يـوه روپـۍ هـم نـه وه راسـره، چـې تـر کابلـه او بيـا تـر خپـل کلـي پـرې راغلـی وی، حتـا هوټـل کـې د شـپې کولـو، ډوډۍ خوړلـو پيسـې نـه وې راسـره، لـه دې کبلـه ډېـرې شـپې پـه نيمـروز کـې پـاتې شـوم، مـزدورۍ پسـې کرځېـدم، خـو کـار نـه پيداکېـدو، ډوډۍ بـه مـې پـه ټولـه سـپين سـترګۍ دې دوکانـدارانو سـره خوړلـه، يـا بـه چـې ډېـوران پـرې غونـډ و، وربـه غلـم ډوډۍ بـه مـې ورسـره وخوړلـه، کلـه بـه يـې يـو لـس روپـۍ راکـړې، يـوه نيمـه ورځ بـه شـل، دېـرش روپـۍ مـزدوري پيداشـوه ډوډۍ بـه مـې پـرې وخوړلـه، دشـپې لـه خـوا بـه د بـازار تـر شـاه پـارک تـه تللـم، سـلګونه متعـادان پکـې پراتـه و، اولـه شـپه مـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډېر سخت یخ وشو، نږدې یې وژلی وم، سهار تر نهه، لسو بجو بېخي جګېدلی نشوم، یو معتاد مې خواته راغلو، کړل یې:

- خمار یې ځان دې درد کوي؟

ورغبرګه مې کړه:

- نه عمل نلرم، د شپې مې ډېر بد یخ وشو، اوس مې هم د ټول وجود بندونه کرغچ دي، نه خلاصېږي، متعاد موسک شو کړل یې:

- څنګه یې وژلی نه یې، په دې یخ کې بې موادو شپه کېږي؟ لږ لږ سر درنه وه، یعني نشه کوه، چې وینه دې ټینګه شي، وجود دې د یخ مقامت پیداکړي، کنه وژني دې، یا یو سپی پیدا کړه، د شپې یې په څادر کې درسره پټوه، سپی هم ګرم دی، یخ دې نه تږي وهي، بیا یې کړل: خو سپی هم چې نشه نشي، نه درسره څملي، زړه کې مې وېل: یا خدایه دا څه اورم؟ څه حالت ته دې راوستلم؟ خو په هر حال معتاد ته مې کړل:

- د موادو روپۍ نه لرم!

وېل یې:

- خیر دلته تر نیمایي زیات کسان نه مواد لري، نه یې پیسې، هر چا چې څکول په ډولۍ کې وریټ شه، ډولۍ کې حصار دود دې دومره نشه کوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چـې شـپه دې پـرې تېـره شـي، د لاس پـه اشـاره سـره يـې زياتـه کـړه، کـه نـه وي، هغـه زمـا ملګـري دي، بيـا هلتـه راځـه، پـه همـدې خبـره رانـه راروان شـو، مـا ځـان وخوځولـو، پښـې او لاسـونه مـې وښـورول، دجګېـدو هڅـه مـې وکـړه، ډېـر پـه سـختۍ جـګ شـوم، لـړ لـړ چـې وګرځېـدم، بندونـه مـې خـلاص شـول، وږی وم، د ډوډۍ پـه غـم خوړلـو پسـې بـازار تـه راووتلـم، چـې کيسـه اوږده نشـي، دا ورځ هـم تېـره شـوه، مابښـام بيـا پـارک تـه راغلـم، تـر ډېـره مـې مقامـت وکـړو، خـو څـومره چـې شـپه پخېـده يـخ زياتېـدو، بلاخېـره ورخطـا يـې کـړم، لحظـه پـه لحظـه مـې وضـعيت خرابېـدو، ان تـر دې چـې لاس او پښـې مـې بـې حسـه شـول، دا شـپه تـر پرونـۍ شـپې ډېـره يخـه وه، زړه کـې مـې راتېـره شـوه: قسـم ده کـه بېخـي ژونـدی تـرې ووځـې، بلـه لار نـه وه، د معتـاد د خبـرې پـه تقيـب، شـاوخوا مـې وکتـل، معتـادان خـو ډېـر سـره ډولـۍ ډولـۍ و، زه د نـژدې کثافـت دانـۍ تـر څنـګ دريـو معتـادانو تـه ورغلـم، د زړو پلاسـتکي ګونيـو ډولـۍ يـې جـوړه کـړې وه، لـه ډېـرو خيريـو او دودونـو نـه تکـه تـوره شـوې وه، کـرار، کـرار مـې ددې دوو تـر قـات سـر ور دننـه کـړو، دوی چـې وليـدم، د معتـادانو مـې دا يـو کـار خوښـېږي، خپلـو کـې ډېـره ښـه ملګـري سـره پـالي او ډېـر ښـه نيـت لـري، هـرې ډولـۍ تـه چـې ورشـې څـوک دې نـه منع کـوي، نـه پوښـتنه کـوي چـې څـوک يـې؟ دوی هـم چـې زه وليـدم، سـره وښـورېدل، ځـای يـې راکـړو، نشـه يـې کـړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وه، اور يــې ســاف شــوی و ، خــو لا هــم لــه پاســه يــې د ســگريټ پــه دړې مــوادو نــرې، نــرې لــوگې کولــو ، زه يــې لمــړی ډېــر وتهوخــولم، څــو لحظــې وروســته مــې د ســتوني او ســږو عضــلات (غوښــې) شــل شــول، دتهــوخې قابليــت يــې لــه لاســه ورکــړو ، کــرار ، کــرار مــې د زړه ضــربان هــم زيــات شــو ، بلاخېــره داســې گــرم شــوم، چــې پــه همــدې شــنه يــخ کــې مــې وجــود خولــه پرېښــوده، لــه ډېــرې گرمــۍ مــې ســاه بندېــده، غوښــتل مــې لــه ډولــۍ راووځــم، نيشــه وم، جگېــدی نشــوم شــاته راولوېــدم، لکــه چــې پــه پښــه مــې اور وشــيندلو ، معتــادان پــه پــوزو کــې وغونــډل، پښــې مــې يــې دېخــوا راتېلــه کــړې، څــه مــې خپلــه ځــان راوښــويو لــه دوی نــه يــو متــر رادې خــوا شــوم، څــو شــيبې پــروت وم، نشــه مــې شــيبه پــه شــېبه زياتېده، نور په ځان نه يم پو ، خدايزده بې هوشه شوی وم

کــه ويــده شــوی وم، نــه پــه شــپه خبــر شــوی يــم، نــه پــه يــخ، ان د ورځــې لــس بجــې وې، چــې ســترگې مــرې راوغړولــې، لا هــم نشــه وم، طبعيــت مــې داســې برابــر و ، لکــه د ټــول جهــان پاچــا چــې يــم، زړه کــې مــې وېــل دا نشــې خــو ســم شــی دي، معتــادنو هســې لــه ځــانونو ملنگــان نــه دي پســې جــوړکړي، لنــډه دا چــې مــازيگر مــې نيشــه والوتلــه، ســم د لاســه يــوه بلــه ډولــۍ کــې ورپــټ شــوم، بيــا مــې ځــان نيشــه کــړو ، حتــا تــر دې چــې څلــور پنځــه ورځــې وروســته يــې هســې تــاثير نــه رابانــدې کولــو ، مجبــور وم، چــې هــره شــپه دوه، درې ځلــه ځــان نشــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کـړم، خلاصـه لـس ورځـې وروسـته بـه تولـه شـپه پـه ډولـۍ کـې ناسـت وم، چـې راوبـه وتلـم پنځـه دقيقـې وروسـته بـه يـخ ونيـولم، واپـس بـه ډولـۍ تـه ورننـوتلم او کـه خـوب بـه راتللـو ډولـۍ کـې بـه هـم نـور نشـوی کېناسـتی، بيـا مـې د سـيمتو د ګونيـو يـو تـرفڼ پيـداکړی و، د يـو بغلانـي ملګـري مـې سـپی و، همغـه بـه مـې راسـره تـرې لانـدې ځملولـو، رښـتيا هـم سـپيان ډېـر ګـرم مزاجـه دي، چـې راسـره پـټ بـه مـو کړلـو، بيـا بـه مـو يـخ نـه کېـدو، لـه تاسـو دې پټـه نـه وي، د سـپي سـره د ځملاسـتلو يـو جالبـه خـاطره بـه هـم درسـره شـريکه کـړم، البتـه حيـا دې وي، د نـورو شـپو پـه شـان، يـوه شـپه بيـا هـم د بغلانـي ملګـري، مـومن د سـپي سـره تـر تـرفڼ لانـدې ويـده وم، خـړ غـټ کوتـه سـپی و، د شـپې مـې خـوب ليـدو، چـې د هـوا سـره پـه تخـت پـروت يـم، دخـوب نـازک ښـکلی لبـاس يـې پـه تـن و، سـپين سـپين اندامونـه يـې تـرې ښـکارېدل، پـه ځنـګ راواوښـته، پـه اننګـي يـې مچـو کـړم، ګورګـوتۍ، ګورګـوتۍ ځنـې يـې پـه مـخ راولوېـدې، بيـا مـې يـې پـه سـينه لاس راتـه کېښـودو، ښـکته د نامـه تـر غـوتۍ يـې، ځپـړ کـش راکـش کـړه، پـه دې سـره يـې زمـا احساسـات هـم راوپـارول، ورو ورپـه اړخ شـوم، لاس مـې پـرې ورواچولـو، ښـکته پورتـه مـې يـې پـه انـدامو کشـولو، نرمـه نرمـه مـې چـاپې کولـه، نوبـت سـينې تـه راورسـېدو، تـی مـې يـې پـه منګـول کـې ونيولـو، چـې پچـک مـې کـړو، سـپي راغـپ وهـل، خولـه يـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

راواچوله، سترګې مې رانه کړې، چې ګورم تر مايعو مې نيولې و، زر مې لاس راکش کړو، سپي ټوف کړل، همدې سره له ترفڼ نه ووتلو، زه څو دقيقې نور هم پروت وم، پخواني ژوند، مور، خوينديې، ورور، هوا او راسره مينه يې ياد ته راغله، کوم چې نيمه شپه خوب کې به په اړخ راواوښتله په مخ، غاړه به يې کلک، کلک مچو کړم، واپس به يې سر په بانښت ورخطا کړو، په بل اړخ به ويده شوه تور څڼې به يې په مخ او غاړه ورخورې شوې، اوسني حال ته مې په کتو، دې يادونو ښه ډېر وژړولم، خو په هر حال، نيشه مې الوتلې وه، بدن مې مړ، مړ درد کولو، پسې راجګ شوم، مومن او ملګرو يې ډولۍ جوړه کړې وه، زه هم پکې ورپټ شوم، لنډه يې دا چې نيمروز کې په همدې شان څه باندې يوه نيمه مياشت وخت راباندې تېر شو، په همدې موده کې مې زښته ډېر وزن هم له لاسه ورکړی و، وچ اسکليټ رانه جوړ شو، خو ښه و، بلـه ورځ له ايران نه يو لوی ټيلر موټر راغلو کاشيان او مزايق پکې بار و، دلته يې له هغو موټر نه راښکته کول، يو بل موټر کې يې بارول، دا موټر کابل ته راتللو، ډريور يې راته وېل: راشه موټر راسره بار کړه، روپۍ به درکړم!

ما ورته کړل:

- روپۍ مه راکوه کابل ته مې درسره بوځه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

موسکې شو، راغبرګه یې کړه:

– سیټ کې سپړې درنه بادېږي، کنې بولې مې!

بیا مې ورته کړل:

– باډۍ کې د کاشیان تر څنګ کېنم!

وېل یې:

– بیا نو سمه ده، راشه!

شـروع مـې ورسـره وکـړه، شـپږ نفـره نـور هـم و، ان تـر نیمـې شـې پـرې اختـه و، چې بار شو، د ډرېور سترګو ته مې سترګې نیولې وې، راته کړل یې:

– اوس ناوختــه ده، ســهار وختــي چــې لمــونځ دې وکــړو راځــه حرکــت کــوو، زړه کـې مـې وېـل چـې لمـونځ لـه کومـه شـو، غـرق شـې دا یـوه نیمـه میاشـت کېـږي چـې جنـوب کـړځم، مـوږ ډوډۍ نشـو پیـداکولی د حمـام پیسـې بـه لـه څـه نشـي؟ خـو ده تـه مـې د بلـې پـه پـار سـر وخوځولـو، ډرېـور او کلینـر یـې هوټـل تـه ننوتـل، زه پـارک تـه راغلـم، پـه دوه دریـو ډولیـو کـې ورپـټ شـوم، امـا دې وخـت کـې مـې معتـادي ببخـي زیاتـه شـوې وه، صـرف پـه ډولېـو کـې پټېـدو مـې خمـار نشـوی مـاتولی، د بـدن درد مـې شـیبه پـه شـیبه زیاتېـدو، مجبـور شـوم، د بابه میر خواته ورغلم، نمورې مخدره مواد خرڅول، ورته ومې وېل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

– مــوټر مــې بــار کــړی، پیسـې یـې سـهار راکـوي، یـو ګـرام پـوډر اوس راکـړه، لـه درده مــړ شــوم، څنګــه مــې چــې پیســې واخیســتې درتــه راوړم یــې، بابــه میــر مــازیګر د مــوټر بــارولو پــه وخــت ولیــدم، بــې چــون او چــرا یــې جیــب تــه لاس کــړو، کاغــذ کــې پېچلــې یوګرامــه د پــوډرو پلتــه یــې راکــړه، تــرې رااروان شــوم، مــومن یــې د ســپي ســره تــر ځــل لانــدې ویــده و، راویښ مــې کــړو، هــاخوا معــارف ناســت و، ځــان یــې ګرولــو، خمــار پســې اخیســی و، بــدن یــې درد کولــو، هغــو تــه مــې هــم غــږ وکــړو، لــه یــادولو دې پــاتې نــه وي، معــارف ننګرهــاری و، اصــلاً دلتــه نــوي ســلنه پودریــان د نــورو ولایتونــو و، ټــول زمــا پــه شــان لــه ایــران نــه رامــرز شــوي و، د کرایــه او هوټــل کــې د شــپې پیســې بــه یــې نــه لرلــې، بلخــوا نیمــروز کــې دوکانــدارانو، ډرېــورو او عــامو خلکــو هــم لــه ایرانــه پــه رامــرز شــویو مســافرو هــېڅ تــرحم او انســانیت یــې نــه ورســره کولــو، نــه یــې د یــوې روپــۍ مرســته ورســره کولــه، ملامــت هــم نــه و، مســافر زښــته ډېــر و، رســیدګي یــې نشــوی پســې کــولی، چــې یــوه تــه بــه یــې یــوه ډوډۍ وخیســتله، ســلګونه نــور بــه تــرې تــاو شــول، ســړي بــه دوه ســاعته ځــان نشــوی تــرې ایســتلی، بنــاءً هغــه مســافر چــې لــه ایــران او یــا کورنــه د پیســو ورلېږلــو څــوک یــې نــه لــرل، مجبــور و، پــه پــارک کــې شــپه وکــړي، درحــالې کــې چــې پــه پــارک کــې لــه نشــې کولــو پرتــه شــپه نــه تېریــده، یــخ وژل، چــې نشــه بــه یــې وکــړه، دوې ورځــې پــس

(c) ketabton.com: The Digital Library

بـه داسـې معتـادان و، چـې پـه ځلـورو بـه جګېـدل، د تـل لپـاره بـه د همـدې ځـای شـول، خـو پـه هـر صـورت، معـارف او مـومن مـې راډولـۍ کـړل، پـوډر مـو وڅکولـو ښـه مـو ځانونـه نشـه کـړل، دوی همغلتـه واړول، کـه څـه هـم سـاعت نـه و، پوهېـدم نـه چـې څـه وخـت دی؟ خـو زه مـوټر تـه راغلـم، بـاډۍ تـه وروخـتلم وړانـدې کـونج کـې د کاشـیانو پـه سـر کېناسـتم، یوخـوا ډېـر سـخت نشـه وم، بلخـوا بـې خوبـه وم، سـم دلاسـه ویـده شـوی وم، یـو وخـت چـې راویښ شـوم، نیمـه ورځ وه، مـوټر روان و، ډېـر راغلـي و، د ډربـور نېمـروز کـې نـه و راتـه پـام شـوی، پـه لارو یـې چېرتـه لیـدلی وم، خـو غـږ یـې نـه و راوانـدې کـړی، ویـده یـې پرېښـی وم، زابـل کـې یـې مـوټر ودرولـو، راوکتـل چـې ناسـت یـې ولیـدم غـږ یې وکړو: څه حال دې دی پیره! ژوندی یې؟

– هو، ښه یم!

– وږی نه یې!؟

وږی وم، خـو ده تـه مـې غـږ ونکـړو؛ پـوه شـو چـې وږی دی، نـور رانـه لاړو د کلینـر سـره یـې هوټـل تـه ننوتلـو، څـو لحظـې وروسـته د مـوټر لـه څنګ نـه د هوټـل شـاګرد یـوه ډوډۍ، یـو ډیپیسـي بوتـل او پـه پلاسـتکي یـک بـار مصـرف کاسـو کـې یـو خـوراک ښـه غـوړ پلـو راتـه ونیولـو، د پسـه غوښـه یـې پـه سـر ایښـې وه، دا چـې یـو خـوا وږی وم، بلخـوا مـې لـه ډېـره وختـه غـوړ او پاخـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شـوي خـوارې، (کتـغ) پـه سـترګو نـه و لیـدلی، ډېـر ښـه خونـد یـې وکـړو، ډېـرو ته مـې زښـته ډېـرې دعاګـانې وکـړې، خـو لـه بدمرغـه ماتـه الله ج داسـې پـه قهـر و، چـې چاتـه بـه مـې دعـا وکـړه، پـه ښـېرو بـه واوښـته، غزنـي کـې یـې یـو سـراچه مـوټر ووهلـو، اتـه لـس زره (۱۸) افغـانۍ تـاوان یـې تـرې واخیسـتلو؛ خـو پـه هـر صـورت د شـپې نـه بجـې وې، کابـل تـه راورسـېدو، دوی د سـېلو پـه طـرف تلـل، زه د کوټسـنګي چکپاینـټ کـې تـرې ښـکته شـوم، ان مـازیګر مـې نیشـه الـوتلې وه، پـه بـدن مـې درد و، دلتـه نـو ښـه سـم ټـوک، ټـوک وم، لـه هـر څـه سـره کېـږي، لـه درد سـره نـه کېـږي، همـدا و، چـې پرتـه لـه هـاخوا، دېخـوا کتلـو مـې مسـتقیماً پـه پـولې سـوخته ورمنـډه کـړل، کـوم چـې د کابـل ښـار دمعتـادانو تـر ټولـو لـوی مرکـز و، تـر پلـه لانـدې ورښـکته شـوم، د ښـځو او ماشـومانو پـه شـمول سـلګونه متعـادان تـرې لانـدې اوسـېدل، چـا نشـې کـولې، څـوک کثافـاتو، مـردارو اوبـو کـې پراتـه و، چـا اسـتفراق کـول، څـو کسـان مـې مـړه پکـې ولیـدل، د چـا اوس ځانکـدن و، بېخـي یـو عجیـب او غریـب وضـعیت یـې و او دلتـه داسـې هـم نـه و، چـې د هـر چـا پـه ډولـۍ کـې ورپـټ شـې څـه دې درتـه ونـه وایـي، بلکـې دلتـه د هـر چـا ګـروه معالومـه وه، لـه دې کبلـه مـا هـم د یـوې اتـه کسـیزه ډلـې سـره تابعیـت وکـړو، ډلمشـر خپـل شـرطونه راتـه وړانـدې کـړل، اساسـي شـرط یـې دا و: چـې لـه هـره طریقـه وي، د ورځـې بـه سـل روپـۍ ماتـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

روړې، غــلا کــوې، ســوال کــوې، پلاســتيکونه ټولــوې، ټکســي والــو تــه ســواري پيــدا کــوې، حيــا دې وي پســې زياتــه يــې کــړه: کونــه ورکــوې، کــه مردګــاوي کــوې مقصــد هــر ماښــام زه ســل ســل روپــۍ درنــه غــواړم؛ دا چــې زه سـخت خمـار وم، وجـود مـې داسـې درد کولـو، لکـه ټـول هـډوکي مـې چـې مـات وي، زر زر مـې د موفقيـت پـه پـار سـر ورتـه ښـورولو، همـدا و چـې پـه ډولـۍ کـې د ورننوتلـو اجـازه يـې راکـړه، د يـوګرام څلورمـه برخـه پـوډر يـې هـم راکـړو، دا مــې د دړۍ لــه پاســه پــه اور کېښــودو، ښــه پــه خونــد مــې وڅکولــو، ســهار مــو بيــا اور بــل کــړو، ډولــۍ مــو پــرې جــوړه کــړه، تــر نشــې وروســته، د ســلو روپيــو پــه پيــداکولو پســې لــه پلنــه راوختلــو، د ګــروپ نــور ملګــري مــې يوخــوا او بلــه خــوا ولاړل، زه حيــران وم، چــې چېرتــه لاړ شــم، څــه وکــړم؟ کــه څــه هــم خپـل کلـی کـور، مـور او خوينـدې مـې هـم ډېـر يادېـدل، خـو هلتـه هـم نشـوی تللــی، چــون يــو خــوا مــې کرايــه نــه لرلــه، لــه کمپنــۍ نــه زمــوږ تــر کلــي دوه ســوه افغــانۍ کرايــه وه، بــل دا چــې مــا بايــد بېګــاه تــه هــرو مــرو دلتــه ځــان رارســولی وی، نيشــه مــې کــړې وی، کلــي کــې بــه مــې نشــې مــواد لــه کومــه کــړي و؟ د درده بــه پــه يــوه چيغــه وم، هــر چيرتــه چــې لوېــدلی وی، همغلتــه بــه پــروت وم، همــدې فکـرو کـې غـرق وم، چـې يـو سـپين ږيـرى پـه مـلا قـات پـوډري راغلـو د پښـو

(c) ketabton.com: The Digital Library

سـره مـې کاغـذ او پلاسـتیکونه و، زر زر یـې راټـول کـړل، پـه خیـرن پلاستیکي بوج کې یې تخته کړل، پوښتنه مې ترې وکړه:

– پـه دې کـار کـې څـه شـی جـوړېږي، کنـه؟ زه نـوی راغلـی یـم، مشـر مـو د ورځې سل روپۍ راباندې ایښې، نه پوهېږم چې څه کار وکړم!

سړي وخندل کړل یې:

– مـورې هـم سـل، سـل روپـۍ اچـوو، زه لـه ډېـره وخـت همـدا کـار کـوم، تـر ماسښـینه یـې چـې ټـول کـړم، سـل، یوسـلو لـس، یوسـلو شـل روپـۍ کېـږي، پـه لس، شل روپۍ ډوډۍ واخلم، سل روپۍ مشر ته ورکوم!

ورته کړل مې:

بیا خو ښه دی، یوه خالي ګونۍ به ماته پیدانکړې؟ زه یې هم ټولوم!

بیـا یـې لـه موسـکا سـره زېـړې داړې پـه تـور وچ مـخ کـې راښـکاره شـوې، وېـل یې:

– ډېرې دي راځه!

پسـې شـوم ان د دهبوریـو کوڅـو تـه یـې راوسـتلم، پـه اشـغالدانیو کـې یـې راتـه کتلـه، پـه یـو دو کـې یـې پیـدانکړه، دریمـې تـه یـې چـې سـر وروڅـړو، پیـدا یـې کړلـه، لـه پاسـه چـا پخـې وریځـې پـرې وراچـولې وې، لـه ګـونۍ نـه وریځـو تـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډېــر خوشـــحاله شـــو ، د کثافــت دانـــۍ مــنځ تــه ورښـــکته شـــو ، وریځـــې یـــې پــه ګـــونۍ کـــې راونغـــاړلې، ماتـــه یـــې راکـــړې، دی لـــه اخیـــره پســـې راوختلـــو ، هـــاخوا ورتـــه کیناســـتو وریځـــې، مـــو وخـــوړلې، د ګـــونۍ خولـــه تړلـــې وه، د یـــوې کیلـــو پـــه انـــدازه څـــه شـــی پکـــې و ، چـــې راخلاصـــه مـــو کـــړه، مـــړ پشـــنګوری چـــا کثافـــت دانـــۍ تـــه پکـــې راوړی و ، پشـــنګوری مـــو واپـــس کثافـــاتو کـــې ورواړتیبـلـــو ، ګـــونۍ مـــا راســـره واخیســـتله، پـــه پلاســـتیک ټولولـــو مـــې شـــروع وکـــړه، دی بـــه پـــه یـــوه کوڅـــه تللـــو ، زه پـــه بلـــه، اخیـــر کـــې بـــه ســـره یـــو ځـــای کېـــدلو ، تنهـــا پلاســـتیکونه مـــو هـــم نـــه ټولـــو ، کاغذونـــه، دپیپســـي بوتـــل، پلاســـتیکي بـــوټ، وچـــه ډوډۍ هـــر څـــه بـــه مـــو ګـــونۍ کـــې تختـــه کـــول، لنـــډه دا چـــې مـــازیګر مـــو کوهنـــه فروشـــیو تـــه وروړل، دده یوســـلو لـــس روپـــۍ شـــوې، زمـــا لـــږ کـــم و ، نـــوي ۹۰ روپـــۍ یـــې راکـــړې، لـــس روپـــۍ بیـــا ده قـــرض راکـــړې، خلاصـــه یـــوه میاشـــت مـــې دا کـــار وکـــړو ، نـــور تـــرې تنـــګ شـــوم، کوڅـــو کـــې بـــه ماشـــومانو پـــه تیـــږو ویشـــتلو ، ســـپیانو بـــه نـــه پرېښـــودلو ، غـــپ او غـــوپ بـــه یـــې ایښـــی و ، منـــډې بـــه یـــې راپســـې وهلـــې، دوکانـــدارانو بـــه هـــم ښـــکنځل راتـــه کـــول، شـــړلو یـــې، وبرېـــدل، ترڅـــو څـــه شـــی تـــرې پـــټ نکـــړو ، لـــه دې کـــار وروســـته مـــې څـــه وخـــت د کوټســـنګي تـــر پلـــه لانـــدې د کمپنـــۍ او نقـــاش مـــوټرو تـــه چیغـــې وهلـــې ســـوارۍ مـــې ورتـــه پیـــداکولې، مقابـــل کـــې بـــه یـــې ډرېـــورو پنځـــه، پنځـــه روپـــۍ راکـــولې،

(c) ketabton.com: The Digital Library

د څـه وخـت تـر تېرېـدو پـس مـې دا کـار هـم پرېښـودو، يـو خـوا ډېـر سـتړی و، بلخـوا ډېـری متعـادانو دا کـار کولـو، تـر مـوټرو نـه مـوږ زيـات و، سـل روپـۍ د زړه پـه وينـو پکـې پيداکېـدې، تـر نيمـې شـپې بـه پـرې اختـه و، ددې کـار تـر پرېښـودو، وروسـته مـې وچـو غلـو تـه مخـه کـړه، هرڅـه بـه چـې برابـر شـول پورتـه کـول مـې، نـه د کراچـۍ والـه مالونـه رانـه پـه امـن کـې و، نـه د دوکانـدارانو، د کومـو کورونـه دروازې بـه چـې خلاصـې وې، کـه څـوک بـه نـه و، حـاوېلۍ کـې بـه مـې يـې چـې پـه هـر څـه سـترګې ولګېـدې تـرې رايسـتل مـې، د موقـع پـه برابرېـدو سـره مـې، پـه کيڅـه بـورۍ هـم هيلـه نـه کولـه، حتـا کومـه ورځ بـه چـې نـور کـار ونشـو، مـازيګر، ماښـام د لمانځـه پـه محـال بـه مسـجدونو تـه تللـم تـر خپلـه وسـه، يـو يـا دوه جـوړه نـوي بـوټ بـه مـې رابغـل تـه کـړل، د مشـر سـل روپـۍ بـه مـې پـرې جـوړولې، ان تـر دې چـې نـن سـتا سـره بندي يم، باقي والله علم.

درنـو لوسـتونکو! دکيسـې محتـوا همـدومره وه، څـه مـو چـې ولوسـتل، د نمـوړې کيسـې راوي، کمـال نـامی معتـاد مـې څـه وخـت لـه مخـه، دوکـان کـې پـه غـلا ګيـر کـړو، د جـزا پـه پـار مـې ديـو سـاعت لپـاره ګـدام کـې بنـدي کـړی و، همـدې لـړ کـې مـې يـې مخـدره مـوادو تـه د مخـه کولـو، لامـل او سـبب تـرې وپوښـتلو، کـه څـه هـم ډېـر کلـک متعـاد و، ظـاهري څېـره يـې پـوره تخريـب

(c) ketabton.com: The Digital Library

شــوې وه، وچ کلـــک دوه هــډوکي پـــاتې و، خـــو روانـــي حـــال او درونـــي ځيرکتيـــا يــې لا هــم پــه خپــل ځــاى و، مخــدره مــوادو تــه د مخــه کولــو، پــه ځــواب کــې مــې يــې پــه خــورا روانــه او فصــيحه ژبــه پــورتنۍ کيســه راتــه وکــړه، لــه دې وروســته بــه مــې هــم ببــر ســر، تــور مــخ، لاس او پښــې، د عمرونــو خيرنــې جــامې پــه تــن، کلــه ناکلــه کوټســنګي کــې ليــدلو، ماتــه بــه يــې هغــه کيســه رايــاد شــوه، حتــا تــر دې چــې نــن ســهار لــه کــوره دوکــان تــه راروان وم، د پنځمــې حــوزې تــر مــخ پــه يــوه ډېــره چټلــه او لــه مــرادارو ابــو ډکــه جويچــه (لښــتي) کــې مــړ و، خــدايي چــې شــي زړه مــې پــرې بدشــو، بيــا يــې هــم راتــه کــړې، کيســه يــاد تــه راغلــه، دوکـــان تـــه د رارســـېدلو ســـره ســـم مـــې قلـــم او کتابچـــه پـــرې راواخيســـتل، د نـــو ځوانـــانو د عبـــرت پـــه پـــار مـــې ټکـــي پـــه ټکـــي وليکلـــه، هيلـــه ده پـــه لوســـتلو مـــو ارزېدلي وي.

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

{ څنګه دې وجدان مني؟ }

یــو ناڅاپــه د کلــي لــه پاســه د څــو نوعــه امریکــایي الوتکــو خطرنــاک غوږمبهــار فضــاء اشــغال کــړه، کــه څــه هــم شــپه وه، خــو ډېــر وخــت لا نــه و، وتلــی شــاوخوا لــس بجــې وې، د څــو شــیبو پــه تېــردو ســره دوې لــوې دوه څرخــه الــوتکې، کــوم چــې هــرې یــوې بــه یــې لســګونه پوځیــان لېــږدول، د کلــي کــوز او بــر کېناســتې جنګیــالي یــې ښــکته کــړل، جیــټ (B-52) چــې ډېــر ســخت بمبــار بــه یــې کولــو او یــو څرخــه کوچنیــو نښــان ویشــتونکو الوتکــو لــه پاســه نظــارت تــرې کولــو، خلاصــه د پوځیــانو د ښــکته کولــو ســره ســم، د وســلو ټــک او ټــوک شــروع شــو، بلاخیــره ډېــر شــدید جنــګ ونښــلېدو، د ســپکو او درنــو وســلو ډزو کلــی د زلزلــې پــه شــان لړزولــو، عــین حــال کــې د ښــځو او ماشــومانو چیغــې هــم ورســره ګــډې وې، اصــلاً چاپــه پــه مســجد وه، چــون ماښــام د لمانځــه پــه محــال څــو تنــه طالبــان راغلــل، لا هــم مســجد کــې و، امریکــایي ځواکونــو راپــور تــر لاســه کــړی و، همغــه و چــې چاپــه یــې پــرې ووهلــه، ټــولې لارې یــې پــرې بنــدې کــړې، محاصــره یــې کــړل، خــو دوی هــم پــه ارامــه تســلیم نشــول، ســنګر یــې ورســره ونیولــو، ډېــر کلــک ورســره وجســپېدل، لنــډه دا چــې د نــیم ســاعت پــه تېرېــدو ســره، د څلــورو طالبــانو پــه شــهادت او یــو امریکــایي پــوځي پــه مردارېــدو او دوه نــورو پــه زخمیکېــدو ســره جګــړه پــای تــه ورســېده، امریکــایي پوځیــان د

(c) ketabton.com: The Digital Library

تصـــفيه پـــه پـــار مســـجد تـــه ننوتلـــل، بدبختانـــه دمســـجد پـــه وړانـــدې کـــونج د ملاامـــام پـــه کـــوچني اتـــاق کـــې يـــې مالـــک بيچـــاره ژونـــدی ونيولـــو، نمـــوړی د مســـجد د خـــادم ســـبحان کاکـــا زوی و، دا چـــې پـــلار يـــې يـــو خـــوا ضـــعيفه او بلخـــوا نـــاروغ و، د خپـــل پـــلار ســـره د مرســـتې پـــه پـــار ډېـــری کارونـــه لکـــه مســـجد جـــرو کـــول، د ابـــو آبدانونـــه ډکـــول، هـــر مـــازيګر د کلـــي لـــه کورونـــو نـــه د مســـافرو لپـــاره ډوډۍ راټولـــول بـــه مالـــک ورتـــه کـــول، همدارنګـــه نمـــوړی بـــه مکلـــف و، چـــې د لماخوســـتنه هـــم تـــر ډېـــره پـــه مســـجد کـــې پـــاتې شـــي، څـــو ټـــول خلـــک ووځـــي، لـــه اخيـــره ور پســـې راقلـــف کـــړي، طالبـــان بـــه هـــم پـــه يـــوه ځـــای نـــه پـــاتې کېـــدل، چـــې ډوډۍ بـــه يـــې يـــو ځـــای وخوړلـــه د شـــپې لپـــاره بـــه بـــل ځـــای تلـــل، امـــا لـــه بـــده مرغـــه ترڅـــو دوی ځـــای بـــدلولو، چاپـــه پـــرې ولوېـــده، همـــدا و چـــې مالـــک هـــم ګيـــر پکـــې راغلـــو، تـــوره خـــولۍ يـــې پـــه ســـر ورکـــش کـــړه، طيـــارې تـــه يـــې پورتـــه کـــړو، لـــه ځـــان ســـره يـــې يـــوړو، هغـــه هـــم پـــه داســـې حـــال کـــې چـــې، درې ورځـــې وروســـته د راتلـــونکې جمعـــې پـــه ورځ يـــې واده و، واده هـــم داســـې د آرمـــانونو ډک واده، چـــې کالونـــه کالونـــه يـــې د خپلـــې معشـــوقې (ډېـــوې) کـــورنۍ تـــه د ســـوال لمـــن غـــوړولې وه، ان تـــر دې چـــې کلـــه بـــه يـــې د مســـجد ملاامـــام تـــه اوزر زارۍ کـــولې، کلـــه بـــه يـــې د کلـــي د مخـــورو او لحـــاظمنو ســـپينږيرو لاســـونه ښـــکلول، ورواســـطه کـــول بـــه يـــې، ولـــې دا چـــې د ډېـــوې پـــلار يـــو پېژنـــدل شـــوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

قاضي او پيسه داره شخص و ، لويه کورنۍ يې لرله ، برعکس مالک د يو غريب سړي يا د مسجد د خادم زوی و ، چې ده خپله هم د نورو کارونو او مزدوريو سربېره تر ډېره د پلار سره د خادمۍ په چارو کې همکاري کوله ، په ډېوه باندې عاشقي يې هم د مسافرو لپاره هر مازيگر د کلي له کورونو د ډوډۍ راټولو نه منشاء اخيستې وه ، له دې کبله د ډېوې کورنۍ په هيڅ صورت مالک خپل سيال نه گڼلو ، کنه که څه هم له غربت هاخوا نور ملک کې هيڅ کمی نه و ، ډېر يو شرف او سنگين هلک و ، ښکلې ځواني يې لرله ، تر دولسم صنف پورې يې زدکړې هم کړې وې ، خو سره ددې چې په ډېوه پورې يې ډېر سخت زړه گنډلی و ، په هيڅ نوعه نه ترې صبرېدو ، بل مقابل د ډېوې کورنۍ يې هم په وړاندې ډېره جدي وه ، نه يې د ملاامام مخ منلو ، نه د مشرانو او نه هم د سپينږيرو ټول يې له يوې مخې راځوابول ، څه سر مو خوږوم ، لنډه دا چې ، بلاخيره پسې له وختونو ، وخت راغلو ، هره دعا يا صدقه يې چې قبوله شوه ، علاوه ددې چې عاشقي يې يو طرفه وه ، يوازې مالک زړه پرې بايلي و ، په ډېوه کې تر اخيره چا داسې څه علايم او حرکات ونه ليدل چې گويا دا دې هم په مالک مئينه وي ، اما دا چې مالک زښته ډېر وخت او زښته ډېر عذر او زاری وکړې ، خدايزده زړه يې پرې وسو؟ له کبر نه وويرېده؟ که به بله کومه خبره وه ، خو هر څه چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

و، د ټـولې کـورنۍ خـلاف یـې د مالـک وړانـدیز تـه لبیـک وویلـو، د خپلـې کـوزدې ګـل یـې ورتـه واسـتولو، لـه یـادولو دې پـاتې نـه وي، د خـوب د لیـدو پـه شـان، کلـه چـې د ډېـوې لـه خـوا د خپلـې نـامزادۍ پـه ورتـه رااسـتول شـوي ګـل د مالـک سـترګې ولګېـدې، د معـامول خـلاف عجیـب او غریـب احساسـات یـې لـه ځانـه وښـودل، پـه ځـای ددې چـې وخانـدي خوشـحالي وکـړي، ډکـه کوټـه کـې یـې پـه چیغـو چیغـو وژل ان تـر دې چـې بـې حالـه شـو، ضـعف یـې وکـړو، رنـګ یـې لکـه د مـړي تـک زېـړ شـوه، خـو پـه هـر راز، خلاصـه لا هـم سـره ددې چـې مالـک تـه د کـوزدې د ګـل پـه اسـتولو، ډېـوې د خپلـې کـورنۍ د فـرد، فـرد مخالفـت پـه سـر اخیسـتی و، فاصـیله یـې تـرې نیـولې وه، د هـر یـوه پېغـور، پټکـې، پـټ او ښـکاره خبـرې یـې پـه ځـان تېرولـې، خـو بیـا هـم ددې ټولـو سـتونزو سـره سـره، د مالـک د بـې وسـۍ لـه وجـه دری کالـه د پـلار پـه کـور نـامزاد کېناسـته، پس لـه دریـو کـالونو مالـک او کـورنۍ یـې ایلـه د واده کولـو تیـاری ونیولـو، کـه څـه هـم وېـل کېـدل چـې دا هـم ډېـوې خپلـې ګـانې ورکـړې وې، همغـه یـې پلـورلې وې، واده تـه یـې تیـاری پـرې ونیولـو، خـو هـر څـه چـې و. امـا بدبختانـه دا ارمـان یـې یـو ځـل بیـا پـه زړه داغ پـاتې شـو، مالـک امریکـایي ځواکونـو لـه ځانـه سـره بوتلـو، د واده لپـاره ټولـه تیـاري او ترتیبـات یـې پـه ځـای پـاتې شـول، پـه دې سـره د کـورنۍ سـربیره

(c) ketabton.com: The Digital Library

يــې، مالــک د خپــل شــرافت او انســانيت لــه مخــې د واړه کليوالــو پــه زړونــو کــې خــاص ځــای درلــود، همــدا و چــې درد يــې پــه ټــول کلــي د مــاتم ســيوری خــور کــړو، زمــا خــو نــو بيــا ببخــي د بــدو ورځــو، راز او نيــاز يــوازنی ملگــری و، لــه حــده زيــات پــرې خفــه شــوم، يعنــي کــه ووايــم، چــې د عمــر پــه اوږدو کــې مــې تــر ټولــو لويــه غميــزه وه، ممکــن دروغ مــې نــه وي ويلــي، خــو افســوز نــور مــې هــيڅ مرســته وس کــې نــه و ورســره، يــوازې هغــه کارونــه چــې مالــک بــه يــې د پــلار ســره د مرســتې او همکــارۍ پــه پــار مــخ تــه وړل، هغــه کــه د خــادمۍ و، يــا تــر کــور بهــر نــور کارونــه و، لــه ده وروروســته، ان لــه همــدې اولــې ورځــې نــه مــې پــه ټــول اخــلاص وږه ورکــړه. لنــډه دا چــې د مالــک د کــورنۍ، دوســتانو او کليوالــو د ټولــو هڅــو ســره ســره بيــا هــم نهــه (۹) مياشــتې يــې نــه د مــړي حالــ معلــوم شــو، نــه د ژونــدي، چــا بــه ويــل لــه طيــارې يــې راغوځــولی، ذره، ذره شــوی مــړ دي، چــا بــه ويــل گونتنــامو تــه يــې وړی، کــوم چــې پــه کوبيــا هېــواد کــې د نــاټو ځواکونــو تــر ټولــو لــوی او وحشــتناک زنــدان و، چــا بــه بگــرام او لــوگر يــادول، چــون لــوگر کــې د امريکايــانو ډېــره لويــه قرارگــاه و، زمــوږ د ولايــت پــه شــمول يــو شــمېر نــورو نــژدې ولايــاتونو کــې شــپنۍ چــاپې اکثريــت لــه لــوگر نــه وهــل کېــدې، کــوم کســان بــه يــې چــې ژونــدي ونيــول، هغــه يــې هــم لمــړی لــوگر تــه وړل، وروســته بــه يــې يــا وژل او يــا بــه يــې هــم نــورو زنــدانونو تــه اســتول،

(c) ketabton.com: The Digital Library

بلاخيره پس لـه نهـه مياشـتو مـازيگر و، بـاغ کـې مـې ريشـکه ريبلـه، مبايـل تـه مـې لـه يـوې ناشـناخته شـمارې نـه زنـگ راغلـو، د اوکـې سـره سـم مـې غـږ پـرې وکړو:

- بلې سلام عليکوم!

- وعليکوم سلام لونگ جانه! جوړ يې، پخير يې...؟

سـر لـه لمـړۍ کليمـې مـې يـې غـږ وپېژنـدو، لـه خوشـحالۍ مـې تـر ټـول وجـود فـوراً يـو قسـم سـور تـاو پورتـه شـو، ان لاس او پښـو مـې لـړزه پيـدا کړه، پـه خوښۍ سره مې ورغبرگه کړه:

- مالک جانه! ته يې، که خوب وينم؟

دی هم موسکی شو کړل يې:

- هـو لونـگ جانـه! مالـک يـم خنگـه يـې؟ ښـه يـې؟ کـور مـو خيـرت دی؟ زمـا د لالک دوی نه احوال لرې ښه دي؟

- شـکر الحمـدالله چـې غـږ مـې دې واوريـدو، هـو! فضـل د الله ج دی، مـوږ هـم ښـه يـو، سـتا لالـک، مورجانـه او خـورکۍ دې هـم جـوړ او روغ دي، دا وايـه چې ته څنگه يې؟ له کوم ځای نه دې زنگ وهلی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

- الحمـدالله چـې ښـه ياسـت، زه هـم د الله ج کـرم دی ښـه يـم، لـه کابـل نـه مـې زنـګ کـړی، د بـاګرام زنـدان کـې وم، دری ورځـې لـه مخـه مـازيګر محـال، د خـو نـورو زنـداني ملګـرو سـره آزاد شـوم، همغـه مابښـام کابـل تـه راغلـو، خپـل مبايـل نـه لـرم، اوس مـې هـم لـه فيسـو نـه زنـګ کـړی او لمړنـی کـس تـه يـې چـې تمـاس مـې درسـره ونيولـو، خـو فعـلاً دې هـم خبـره صـرف ستاسـره وي، چـون مـا د نيمـروز د مـوټرو ټيکـټ کـړی، ښـايي ګـا تـه پخيـر حرکـت کـوم، کـه الله ج راسـره وکړل، غواړم همداسي اورپا ته ولاړ شم....

دهلـک خبـرو دوم لرلـو، ولـې دا وروسـتۍ جملـه مـې يـې ونشـوی زغملـی، ځای په ځای مې قيد کړو ورغبرګه مې کړه:

- پـه تـا څـه شـوي؟ و ظالمـه! مـور او پـلار دې درپسـې ړانـده شـول، دا نهـه مياشـتې دي نـه د مـړي درک پـه لاس ورتلـو نـه د ژونـدي، اورپـا خـو تښـتي نـه، بلخـوا هغـه کوژدنـه ډيـوه دې چـې کالونـه يـې دې کـورنۍ تـه اوز او زارۍ وکـړې، د لـوی او کوچـوني زنـه يـې دې ونيولـه، لاسـونه دې ورتـه مچـو کـړل، ولـې بيـا هـم نـه يـوازې دا چـې سـيال يـې ونـه ګڼلـې، بلکـې سـتا سـره د خپلـې لـور کـوژده کـول يـې د ځـان سـپکاوی ګڼلـو، مګـر دې خپلـه زړه دربانـدې وسـو، سـتا لپـاره يـې د ټـول کـور مخالفـت پـه غـاړه واخيسـتو، د خپلـې نـامزادۍ ګـل يـې درتـه واسـتولو، ايـا نـن سـتا څنګـه وجـدان منـي، چـې دومـره

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې غيرتي ورسره وکړې؟ د کالونو لپار يې يو ځل بيا د خپلې هغه کورنۍ خبرو او تهديدونه ته په خوله ورکړې، کوم چې د فرد، فرد غړي له خوا يې ستا په خاطر رټل شوې، تر خپله وسه، وسه قصد ورسره کوې؟ پام هېڅ کله دومره لويه بې عقلي ونکړې، هرو مرو دې يو ځل کور ته راشه، مور او پلار دې غېږ کې ونيسه، په تاپسې د فرهار زړه پټۍ يې شه، همدارنګه د واده لپاره دې چې کومه تياري نيولې وه، هر څه په خپل ځای دي، حتا يو د ګوګردو قوطی هم نه دی ضايعه شوی، واده دې وکړه يوه مياشت تېره کړه، بيا دې تولې لارې په مخ خلاصې دي، خدای ج دې وکړي چې آسمان ته وخېژې.

په دې سره د هلک غږ خورا مايوسانه، حتا ژړا ته نژدې رنګ خپل کړو، راغبرګه يې کړه:

– ته رښتيا وايې لونګ جانه! منم دا يوه ډېره ظالمانه پرېکړه ده، خو په عين حال کې زما له خورا سخت مظلوميت او مجبوريت نه هم ډکه ده، چون زندان کې له ماسره ډېر لوی ظلم شوی، بې له شکه که په دې حال کور ته درغلم په ځای ددې چې مور، پلار او دوستانوته مې خوشحالي ورکړم، برخلاف لا به يې درد زيات کړم، همدارنګه ډېوې ته هم علاوه ددې چې نوره به يې هم د خپلې کورنۍ سخو او پېغورنو ته په خوله ورکړم، ښکاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

ده چې مستقماً به هم د ېر لوی عصبي شوک پرې وارد کړم، څنګه چې که څه هم کفار په ظاهره د انسانيت او بشردوستۍ ناري وهي، خو واقعت کې دوی د انسانيت، بشريت تر ټولو ستر دښمنان و، فرض کړه، که يو ځنګل کې تر ټولو خطرناک او وحشتناکو ځناورو ته په ګير ورشې ټول ظلم زياتی به يې همدومره وي، چې وبه دې وژني، غوښې به دې وخوري، مګر دې کفارو کاشکې يوازې يو انسان وژلی او غوښې يې خوړلی په همدې يې بسنه کولی، اما دوی چې کله يو انسان د زندان د تورو تنبو شاته له نورو انسانانو راجلا کړي، د خورا سختو وهلو، شکنجو، برقونو ورکولو سربېره، هيڅ نوعه انساني کراماتو ته يې درناوی نه لري، په سپيانو يې داړي، جسې تېرې پرې کوي، په خوله کې يې بولې ورته کولې، استغفرالله په قرانکريم يې له پاسه خېژول، محمد ص او الله ج ته يې ښکنځل او سپکې سپورې پرې کولې، حتا د نسل وژنې په پار هغه نوځوانان چې سن به يې له پنځلسو کالو لوړ له دېرشو کم و، خسايان کول يې، يعنې د تل لپاره يې مردي له منځه پرې وړله، هسې يې هم وضعيت ښه نه و، خو دلته سم په ژړا شو، پسې زياته يې کړه: بدبختانه دا ظلم يې له ما سره هم کړی!

په دې سره يې نابېره، په جګ غږ خبرو کې ورولوېدم:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- افففففففـف دا څـه د ځنـاور اولاد دی، تـا خـو هـېڅ ګناه نـه لرلـه، اخیـر ولې؟

اصـلاً دا د دوی ظـاهري شـعارونه او زمـوږ د سـاده، خوشـباوره ولـس او خلکـو پـه سترګو کـې خـاورې اچـول دي، کنـه تـر کومـه ځایـه چـې مـا ولیـدل، د پـردې تـر شـاه، طالـب، عسـکر، ملکـي، ګنهګـار، بـې ګنـاه هـېڅ تـوپیر نـه ورتـه لرلـو، نـه هـم دا پوښـتنه وه، دوی خـاص او خـاص پـه نـام د افغـان او مسـلمان دوښـمن و، څـو یـې چـې وس کېـدلو د هـېڅ نوعـه ظلـم زیـاتي هیلـه یـې نـه پـرې کولـه، پـه ټـول کـې هغـه د کفـر او اسـلام تـرمنځ د تـاریخي دښـمنۍ عقـده یـې پرې سړوله.

خـو پـه هـر راز، تمـاس مـو ټـنګ ټـنګ کـوي، چـې قطعـه نشـي، مقصـد لـه ماسـره یـې چـې کـوم وحشـت کـړی، پوښـتنه مـې وکـړه، ډاکتـران وایـي: ددې سـتونزې عـلاج یـوازې پـه اورپـایي ځینـو هېوادونـو کـې ممکـن دی، لـه دې کبلـه پـرون د یـوه قاچـاقبر سـره هـم وغږېـدم، دسـت خـط مـې ورتـه وکـړو، کـه څـه هـم نسـبت نـورو قاچـاقبرو تـه پیسـې زیـاتې اخلـي، خـو دا پـه دې ښـه دی، چـې دلتـه یـا پـه لارو پیسـې نـه اخلـي، هلتـه هـم خپلـه شـرکت لـري، کلـه چـې مسـافر ورسـوي، همغـه خپـل شـرکت کـې یـې ورسـره پـه کـار کـوي، میاشـتانه یـې لـه معـاش نـه د فیصـدۍ لـه مخـې خپـل قاچـاق ګرځـوي، نـو کـه خـدای ج سـالم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورســولم، انشــاءالله ډېــر زر بــه هــر څــه سم شـي، هغــه کــه صـحي مشــکيل مــې دي، کــه اقتصــادي، لــه هــره اړخــه بــه مــې خپلــې کــورنۍ او دوســتانو تــه خوشــحالي ورکــړم، اګــر چــې تاتــه مــې هــم دا ســر دردي نــه درکولــه، نــه مــې خبرولــې، خــو پــه ښــني ســره، نــه وېــل کېــږي انســان دی، ډېــر اوږد او ســخت ســفر دی، کــه ونــه رســېدم، پــه لارو څــه راوشــول، ژونــد مــې لــه لاس ورکــړو، چــې بيــا مــې لالــک او مورجانــه خبــر کــړې، ترڅــو زړونــه يــې صــبر شــي، ټــول عمــر مې د راتلو په انتظار تېر نکړي او..

د همــدې او پــه نقطــه کــې يــې خبــرې بنــدې بنــدې شــوې، نــه پــوهېږم نــور بــه يــې څــه ويــل؟ متاســفانه پــه اورېــدو يــې ونــه توانيــدم، بلاخيــره تمــاس مــو قطــع شــو، پــه کومــه شــماره يــې چــې زنــګ کــړی و، بــار بــار مــې دايــره کــړه، لــه بــده مرغــه زنــګ يــې نــه تېرولــو، تــر ډېــره مــې ســترګې وې، لــه هغــو خوانــه هــم بيــا زنــګ رانغلــو. نيمــه پنــډه ريشــکه مــې ربــدلې وه، نيمــه لا پــاتې وه، د مالــک د خبــرو پــه اورېــدو ســره، عــلاوه ددې چــې ژونــدی و، غــږ مــې يــې واورېــدو خوشــحاله شــوم، امــا د ورســره شــوي ظلــم لــه کبلــه يــې ډېــر ســخت جګرخــون کــړم، لــه لاس او پښــو مــې ســاه وختلــه، ان متهــو کــې مــې ددې توانــايي راپــاتې نشــوه، ترڅــو دا پــاتې نــوره نيمــه پنــډه ريشــکه مــې هــم ربــدلې وی، خــو پــه هــر صــورت، لنډه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بـه يـې وايـم، شـپه تېـره شـوه سـبا مـازيګر يـې بيـا پـه يـوه ناشـناخته شـماره زنـګ وکړو، له سلام کلام وروسته يې کړل:

- نيمـروز کـې يـم، دشـپې پـه (۱۱) بجـو د ايـران پـه پولـه وراوړو، مقصـد دعا کوه!

- ولـې نـه، الله ج دې پـه خپـل امـن امـان کـې لـره، افسـوز پـرون دې تمـاس قطعـه شـو، لـه دې خـوا مـې هـم ډېـر زنګونـه ووهـل، بدبختانـه رخ نشـو، کنـه: اکـلاً دا خپـل جيـب خـرڅ خـو بـه مـې درکـړی و، پـه لارو کـه وږی شـوی وای، يـو نيم بيسکوټ، يو بوتل اوبه موبه خو به دې پرې اخيستې وې!

- تـه دې ژونـدی يـې لونـګ جانـه! مننـه پيسـې راسـره شـته، د لارې د ضـرورتونو لپـاره شـل، شـل ډالـر جيـب خرچـه کابـل کـې قاچـاقبر ټولـو همسـفر ملګـرو تـه مـې راوبښـله، تـه يـوازې دعـا کـوه، صـرف احوالـ مـې درکولـو، ماوېـل چـې خبـر وې، نـور دې پـه الله ج سـپارم، مبايـل مـې د يـو ملګـري دی چې مصرف يې زيات نه شي.

پـه همـدې سـره مـو خـدای ج پامـاني وکـړه، تـر څنـګ مـې يـې کلـک ټينګـار هـم پـرې وکـړو، ګويـا چـې هـر ځـای دې لاس رسـېدو ماتـه زنـګ کـوه، نـور مـو تمـاس سـره قطعـه کـړو، بلاخيـره سـره ددې چـې درې ورځـې وروسـته مـې سـاعت پـه سـاعت تلوسـه پسـې زياتېـده خـو لا هـم (۷) ورځـې يـې هـيڅ زنـګ

(c) ketabton.com: The Digital Library

منـګ رامعلـوم نشـو، پـه آتمـه ورځ یـې زنـګ وکـړو، زمـا د بلـې! پـه ځـواب کـې یې کړل!

- لونګ جانه! سلام علیکوم جوړ یې؟ پخیر یې....

- وعلیکوم سلام! شکر دی الحمدالله، ته ښه یې، ملګري دې ښه دي؟

- هـو د الله ج فضـل دی، مـوږ هـم ښـه یـو، وبښـه وروره! سـتا بـه سـودا وه، پـه لارو مـې هـېڅ موقـع پیـدانکړه چـې تمـاس مـې درسـره نیـولی وی، نـن سـهار پـه اوه بجـو شـیراز تـه راورسـېدو، ایلـه مـې اوس وکـولی شـوی چـې زنـګ درتـه وکړم.

- خـدای ج دې وبښـه کـه څـه هـم سـودا خـو مـې رښـیا هـم زیاتـه وه، خـو څـه شـکر چـې پخیـر تـر شـیرازه ورسـېدئ بـاقي مـو هـم د کاینـاتو لـه سـتر مالـک نـه پـه امن امان کې غواړم! مجلس مو څو دقیقې اوږد شو، اخیر کې یې کړل:

- یـوه هفتـه دلتـه شـته یـو، د راتلـونکې پـنج شـنبی پـه شـپه پخیـر حرکـت کـوو، انشـاءالله بیـا زنـګ درتـه کـوم، همداسـې و، د پـنج شـنبې پـه ورځ یـې زنـګ وکړو، په سلام پسې پیوست یې کړل:

- لونـګ ګلـه! مـوږ بیکونـه بسـته کـړل، بېګـاه تـه پخیـر حرکـت کـو، مقصـد بیـا دې هم له دعاګانو هېر نشم!

(c) ketabton.com: The Digital Library

لنـډه دا چـې، دا ځـل يـې پـوره پنځـه دېـرش ورځـې هـېڅ احوالـ رامعلـوم نشـو، خوشـبختانه پـس لـه پنځـه دېرشـو ورځـو يـې پـه يـوه ډېـره ناآشـنا شـماره چـې تـول ټالـل شـپږ عـدده وه، زنـګ ووهلـو، تـر سـلام او جـوړ، پخيـر وروسـته يـې کړل:

- لـه ترکيـه نـه مـې زنـګ کـړی، سـتا د دعاګـانو برکـت و وروره! ايلـه نـن سـهار پخيـر راورسـېدو، کـه څـه هـم ډېـر سـخت تکليفونـه رابانـدې تيـر شـول، يـو ځـل تقريبـاً ان د ترکيـه پلازمينـه انقـره تـه راورسـېدو، د ښـار پـه دروازه کـې يـې ونيولـو، تـر درې ورځـې زنـدان خـورا سـختو شـکنجو وروسـته يـې واپـس ايـران تـه ردې مـرز کـړو، دوې ورځـې وروسـته بيـا پـرې راروان شـو، دا ځـل بيـا ښـه راغلـو، اګـر چـې يـو ځـای کـې يـې پيرونـه رابانـدې وکـړل، دا يـو لاس مـې لـږ زخمـي هـم شـو، ولـې بيـا هـم ښـه و، الحمـدالله راورسـېدو، اوس بهـر تـه نـژدې يـو ښـار کـې يـو، معلومـه نـه ده، چـې لـه دې ځـای نـه بـه څـه وخـت حرکـت وکـړو، کېـدی شـي يـو څـو ورځـې دلتـه هـم پـاتې شـو، خـو کلـه چـې تللـو بيـا انشـاءالله احوال درکوم!

- ښـا سـمده، الحمـدالله چـې پخيـر ترکيـه تـه هـم ورسـېدلی، لاس خـو بـه دې ډېر نه وي، خوږ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

– نـه ډېـر نـه دی خـوږ، پاسـمان مـې پـرې شـروع کـړی، انشـاءالله ښـه کېـږي، پـه همـدې سـره، نـه پـوهېږم څـه تکـه پـرې ولوېـده، کړنـګ، کړنـګ بيـا مـو تمـاس قطعـه شـو، خـو ښـه و، هغـه مهـم مطلـب چـې ترکيـه تـه رسـېدلی او هلتـه ځـای پـه ځـای شـوی، تـرې ترلاسـه کـړو، څـه ناڅـه مـې زړه ډاډه شـو، پـه ترکيـه کـې يـې تقريبـاً دوې هفتـې تېـرې کـړی، بلـه ورځ پـه داسـې حالـل کـې چـې د مـازيګر او ماښـام مـنځ و، زنـګ يـې وکـړو، پـه ورخطـايۍ سـره يـې د حـال احوال پوښـتنه وکړه، پسې کړل يې:

– د بهـر پـه غـاړه يـم، نـور حرکـت کـو وروره! کويکـه (کښـتۍ) راتـه راغلـه، کـه څـه هـم ډېـره ګـوچنۍ تقريبـاً لـس نفـري کويکـه ده او مـوږ دېـرش کسـان يـو، خـدايزده دا د ظـالم زوی مـو څـه رنګـه پکـې ځـايوي؟ خـو لـوی لـوی د ټيکټـر (ترکتـول) ټوپونـه يـې پسـې ترلـي، ګومـان کـړم، ځينـي نفـر بـه پـه هغـو کېنـوي، امـا خـدای ج دې وکـړي، چـې مـا ټوپونـو تـه نـه کـړي، لاس مـې خـوږېږي، منـه کـه بيخـي ځـان پـرې تکيـه کـړی شـم، خـو پـه هـر حالـل، مقصـد نـن دې ډېـرې ډېـرې دعاګـانې غـوارم، وبـل کېـږي، چـې دا کـويکې ډېـرې تېـزې، دي، کـه الله ج خيـر پـيښ کـړي، پـه نهـه سـاعتونو کـې، يعنـي سـهار مخـه، آمـان تـه رسـېږو، انشـاءالله کوشـش کـوم، څـومره چـې زر ممکـن و، بيـا تمـاس درسـره نيسـم، احوالـل درکـوم! پـه همـدې سـره يـې ماتـه د نوبـت راکولـو پـه پـار سـاه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ونیولـــه، د شـــوندو د پرانیســـلو ســـره مـــې زر بیـــا پـــه خبـــره کـــې راولوېـــدو کـــړل یې:

– وبښه وروره! قاچاقبر مو ناري وهي، د خدای ج پامان ولاړم درنه!

نـــور مـــا هـــم ورســـره اوږده نکـــړه، د مخـــې ښـــې پـــه کولـــو ســـره مـــې تمـــاس ورقطقـــه کـــړو، لـــه همغـــې ورځـــې تـــر ننـــه، چـــې اوه (۷) میاشـــتې یـــې ووتلـــې، بیـــا یـــې زنګ نه دی کړی، والله علم، څه شو؟

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

{ افسوز چې ښځه نه وی }

ډېـری وخـت د عاشــقانو او معاشــوقو تــر مــنځ یــو د بــل نــه درک کــول او دهغــو د احساســاتو خیــال یــې نــه ســاتل، پــه لویــو ســر دردیــو واوړي، روســتم او زرمینــه هــم یــو د همــدې ډول عاشــقانو لــه جملــې دي، دوی تــر ډېــره خــورا خــوږه مینــان و، یــو د بــل دیــدن پســې اوبــه اوبــه و، همدارنګــه د یــو بــل د لارو ځــارلو او نــورو عاشــقانه حرکتونــو د افــراط لــه کبلــه یــې، ان د ســیمې ماشــومانو بــه هــم ورځ کــې یــوه ګــړی ددوئ پــه عاشــقۍ ګــپ کولــو، لنــډه بــه یــې وایــم وخــت راغلــو د دواړو تــر مــنځ ځــه مخالفــت راپیــدا شــو، داســې وبــل کېــدل چــې روســتم تــه یــې وېلــي و: لــه پــلار ســره مــې د شــنې یــولې پتــې واړوه، اتــې داســې وګڼــه چــې همغــه شــیبه دې د یــوې ښــې خــوړینې مچــو قیمــت پــرې کــړی، مقصــد پــه روســتم خــوارکي یــې څلــور پنځــه ورځــې پتــې واړولــو، لاســونه یــې پــرې ســرې تنــاکې کــړل، اتــې یــې بــېلا بېلــې بهــانې ورتــه کــولې، مچــو یــې نــه ورکولــه، کــه څــه هــم روســتم زمــا لــه ماشــومتوبه ملګــری او همصــنفی و، نــور ډېــر ښــه هلــک و، خــو لــه همغــو ماشــومتوب نــه یــې، ضــد او عصــبانیت لرلــو، د معــاملې خبــرې پــه وړانــدې بــه ډېــره تیــزه منــډه او لــه حــده زیاتــه لــوچکې تــرې وشــوه، خــو وروســته بــه یــې بیــا پــه زړه هــېڅ هــم نــه و، مګــر کــار بــه یــې خــراب کــړی و، اتــې بــه یــې پښــېمانۍ چنــدان ځــای نــه نیولــو، همــدا و، چــې زرمینــې تــه یــې هــم د

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپـل زور ښـودلو او غـچ اخیسـتلو پـه پـار مـور او پـلار ورولېـږل د یـوې بلـې نجلـۍ سـره یـې ځـان نـامزاد کـړو ، زرمینـه یـې د کـور کلـي ټوکـو ټکـالو او خبـرو تـه پـه خولـه ورکـړه، د هـر مجلـس ګـپ یـې پـرې جـوړ کـړو ، څـه سـر مـو خـوږوم، روسـتم یـې ښـځه رانـاوې کـړه، درې څلـور کالونـه ووتـل یـو زوی او لـور یـې هـم وشـول، خـو دې وختونـو کـې یـو ځـل بیـا کلـي کـې د روسـتم او زرمینـې د اړیکـو او عاشـقۍ پـاللو ګنګوسـې راژونـدۍ شـوې، مګـر ان تـر دې چـې بلـه ورځ خبـر شـوم، روسـتم یـې ښـځه طلاقـه کـړه، حتـا طلاقنامـه کـې یـې دشـاهدانو پـه حضـور بچیـان هـم د ښـځې پـه نـوم کـړي، اتـې یـې د اولادونـو سـره، د پـلار کـره ورلېږلـې، دا خبـره بېخـي عجیبـه راتـه ښـکاره شـوه، مخکـې مـې یادونـه کـړې روسـتم مـې یـو خـوا همزولـی او د ماشـومتوب ملګـری و ، بلخـوا لـه اوم نـه تـر دولسـمه همصـنفیان و ، زړه مـې و ، چیرتـه یـې پـه کومـه ګوښـه کـې غلـی راګیـر کـړم، پوښـتنه تـرې وکـړم چـې ولـې لېـونی شـوی یـې وسـړیه!؟ پـه دې کـې لـس، پڅلـس ورځـې ووتلـې لا هـم پـه ګیـر رانغلـو، بلـه ورځ د سـهار د چـایو پـه محـال مـو دروازه وټکېدلـه، چـې کتـل مـې روسـتم و ، د سـترې مشـې سـره سـم مـې ورتـه کـړل: هلکـه! مـا پـه اسـمان غوښـتې خـدای ج پـه ځمکـه راکـړې، بـاور وکـړه دا څـو ورځـې درپسـې ګـرځم، راځـه، راځـه! تـر مخ یې شوم مهمانخانې ته مې ننیستلو ، چای مې ورته واچولو کړل یې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

– کـــورنۍ او خپـــل، خپلـــوان ټـــول راســـره مـــرور دي، د دنیـــا پـــه ســـر مـــې خـــدای ج ته هیله وشوه، تاته وشوه اتي راروان شوم.

– ولې، ولې خیرت خو دی؟

جیـــب تـــه یـــې لاس کـــړو، یـــوه لویـــه ورقـــه لیکلـــی کاغـــذ یـــې راویســـتلو اخیـــره برخه کې دوې درې امضاء ګانې، یو مُهر پرې لګېدلی و، کړل یې:

– خبـــر شـــوی بـــه وې، ښـــځه مـــې طلاقـــه کـــړه، ســـره د بچیـــانو مـــې یـــې پـــلار تـــه ورولېږله، غوښتل یې نور هم څه ووایي، خبره کې یې ور ولوېدم:

– هـــو خبـــر شـــوم ظالمـــه! پـــه همـــدې خـــاطر درپســـې ګرځېـــدم، لمـــړی خـــو دې لـــه ســـره ښـــه کـــار نـــه دی کـــړی، بیـــا کـــه بـــدي هـــم وه، پـــه ښـــځه کـــې بـــه دې وه، د ماشومانو یې څه ګناه؟

افسوزانه ساه یې وخیستله کړل یې:

– رښـــتیا وایـــې خـــو اصـــلاً طـــلاق کـــول یـــې نـــه، بلکـــې لـــه ســـره ددې واده کـــول مـــې لویـــه ســـهوه کـــړې، پـــه داســـې حـــال کـــې چـــې زمـــا پـــه رګ رګ کـــې د زرینـــې مینـــه جـــاري وه، امـــا بدبختانـــه د یـــو ډېـــر معـــاملي خپګـــان چـــې تقریبـــاً د یـــوې ټـــوکې او نـــاز رنـــګ یـــې لرلـــو، ولـــې مـــا یـــې د ســـزا ورکولـــو پـــه پـــار ددې نجلـــۍ ســـره د ځـــان نـــامزاد کولـــو پـــه ســـختـه څپـــړه ســـزا ورکـــړه، کـــه څـــه هـــم لـــه دې وروســـته مـــا

(c) ketabton.com: The Digital Library

فکـر کولـو، څنګـه چـې زرينـې زمـا پـه نـوم دبـدنامۍ درونـد پيټـی پـه سـر ګرځولـو، د چـم واړو او زاړو زمـا دمينـې پـه صـفت پېژنـده، خـو مـا وخيسـتله د دوسـت او دښـمن خولـو تـه مـې ورکـړه، د هـر چـا خنـدا او رشـخند تـه مـې جـوړه کـړه، نـو طبعـاً تـر هـر چـا ډېـر نفـرت چـې تـرې لـري، هغـه کـس بـه زه وم، ولـې داسـې نـه وه، پـس لـه يـو کـال نـه، زمـا د توقـع خـلاف پـه يـوه ناشـناخته شـماره زنـګ راغلـو، چـې اوکـې مـې کـړو غـږ مـې يـې وپيژنـدلو، ټـول وجـود مې يو قسم جام شو حيران بريان ودرېدم خبرې مې له خولې وتښتې!

زرينې وخندل کړل يې:

– ولـې هـوش درنـه لاړو؟ وغږېـږه، غـږ مـې دي يادېـدلو نـور مـې صـبر ونشـو، زنـګ مـې درتـه وکـړو، زه خـو سـتا غونـدې نـه يـم چـې لغـت دې کـړم، اتـې دې هېـر کـړم، همـدې سـره يـې آواز ژړاغـونی شـو، بلاخيـره د خبـرو تـوان يـې لـه لاسـه ورکـړو صـرف د سـلګيو غـږ يـې راتلـو، دا چـې يـو خـوا مـې يـې پـه خپلـه ورسـره کـړې نـاځوانۍ ډېـر خجالـت کـړم، بلخـوا سـره د دومـره لـوې نـاځوانۍ چـې ورسـره کـړې مـې وه، خـو لا هـم ددې مينـه راسـره لـرل او غـږ رابانـدې کـول، يعنـې پـه ټـول کـې لـه پـاک زړه او وفـادارۍ نـه يـې ډېـر زيـات متثـره شـوم، يـوازې خپلـې خـولې مـې وچـولې، د وېلـو لپـاره مـې څـه نـه لـرل، نـه مـې دڅـه وېلو توان لرلو، صرف د بهانې په پار مې دومره ووېل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- بـل ځـای یـم، زه بیـا زنـګ درتـه کـوم، نـور مـې تمـاس ورقطـع کـړو، خـو پـه هـر حـال، دا چــې پــس لــه ډېــره وختــه او ډېــرو کیســو لمړنــی تمــاس و، طبعــاً دواړه یــې ډېــر ســخت تــر اثــر لانــدې راغلــو، لــه دې وروســته مــو کــرار، کــرار تماســونه زیــات او وضــعیت مــو هــم عــادي شــو، نجلــۍ لــه پخــوا ډېــره کلکــه او خــوږه مینــه راســره کولــه، چــې کیســه اورېده نشــي بلاخیــره خبــره تــر دې راورســېده، دمینــې د پــاللو تــر ځنــګ تقریبــاً دوه کالــه مــو پــه دې چــونې ســره ووهلــې، چــې مــا تــرې غوښــتل ترڅــو ددې ښــځې او بچیــانو پــه شــتون کــې واده راســره وکــړي، مکــړه دې ډېــر کلــک انکــار کولــو، ان تــر دې چــې وېــل یــې ســتا پــه نــوم د پــلار پــه کــور ســر ســپینه ومــه، ولــې تــر څــو دې دا ښــځه او بچیــان ســتا پــه کــور کــې وي کــوزده او واده نــه درســره کــوم، کــه رښــتیا مینــه راســره لــري او لــه زړه غــواړې، مــا دخپــل ژونــد ملګــرې کــړې، ځنګــه چــې زه ســتا لپــاره هــرې قربــانۍ تــه تیــاره یــم، تــه هــم بایــد زمــا دا یــو شــرط ومنــې، ښــځې تــه دې طــلاق ورکــره اولادونــه یــې هــم دې تــه ورکــړه، یــوازې او یــوازې همغــه وخــت زه پــه تــا د بیــا ځلــې لپــاره بــاور کــولی شــم، چــې رښــتیا هــم تــه ماســره مینــه لــرې، لکــه ځنګــه چــې وایــې د واده کــول دې واقعــاً یــوه خطــاء یــا اشــتبا وه، بیــا صــرف یــو ماشــوم، حتــا د مســجد خــادم هــم راولېــږه، زه یــې پــه لاس د خپلــې کــوزدې ګــل

(c) ketabton.com: The Digital Library

درلېږم، څه مصارف چې پرې راځي تر واده پورې هم ټول مې په خپل پلار کوم.

که څه هم ددې ښځې نه د جلا کور مې ورته ووېل، ویې نه منله، بیا مې یوازې د ښځې د طلاق هم ورسره قبوله کړه، ولې په ماشومانو مې زړه نه کېدو، په دې کې یو کال بل هم تېر شو، لا یې هم په همغه یوه خبره ټینګه وه، بلاخیره څنګه چې خبر یې، د خپلې خطا د جبراب دا ستره قرباني مې ورکړه، ښځه او بچیان مې د تل لپاره رخصت کړل، سره ددې چې ماشومان خو هسې هم د خدای ج خوږ نعمت دی، ولې ښځه مې هم خورا شریفه نجلۍ وه، د خپل انسانیت او شرافت لمخې یې په کورنۍ او دوستانو مو ډېره ګرانه وه، په طلاقولو سره یې د کورنۍ په شمول مې ټول دوستان او خپلوان ډېر کلک راسره خفه دي، له دې کبله خدای ج ته مې هیله وشوه، تاته وشوه، یو خوا مې د ماشومتوب ملګری یې بلخوا مې همصنفي یې دا یوه ځواني به هرو مرو راسره کوې، د زړینې سره مې نور ټوله خبره خلاصه کړې، په هر څه خبره ده، خو بیا هم د لا ډډمنتیا په پار یې طلاق نامه غوښتې دا هم درسره واخله، صرف ورشه د کوزدې ګل یې تیار کور کې اینښی فقط درسره راوایې خلته او تر دې ځایه یې راورسوه اتې دې چې شیرني کې هر څه غوښتل، په دواړو سترګو، صرف امر وکړه، که څه هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډېـرې بهـانې مـې ورتـه وکـړې، خـو سـړی شـله وه، بلاخېـر د غرمـې لـه ډوډۍ وروسـته ماسپښـن يـې ورشـارت کـړم، البتـه د زرينـې دوی کـور تـه بـه زه لـه دې مخکـې هـم کلـه ناکلـه پـه مـړې او ژونـدې کـې ورتلـم، د مـور سـره مـې يـې پيژنـدل، زمـا د انـا خـه کېدلـه يعنـې يـو نـازک د دوسـتۍ تـار مـو ورسـره لرلـو، خـو پـه هـر حـال چـې ور ورسـېدم، دروازه مـې ټـک کـړه، د زرينـې مـور دروازه خلاصـه کـړه، تـر سـترې مشـې وروسـته تـاوخوانې تـه ننوتلـو، شـاوخوا مـې وکتـل ګـل نـه ښـکارېدو، خلاصـه د چـای څښـلو پـه محـال مـې کـرار وريـاده کـړه چـې ګويـا ريبـار يـم، د زرينـې د کـوزدې پـه ګـل پسـې راغلـی يـم، ددې خبـرې پـه اورېـدو سـره د زرينـې کشـره خـور اوچـت جګـه شـوه، لـه اطـاق نـه ووتلـه، د يـوې لحظـې تـر تېرېـدو پـس د زرينـې سـره دواړې جـوړه اطـاق تـه راننـوتلې سـلام يـې واچولـو، کشـره خـور يـې هـاخوا د مـور تـر څنـک، زرينـه دې خـوا کيناسـته، زه لا اختـه وم، مـور تـه مـې يـې لـه هـاخوا، دې خـوا پـه اشـارو او کنـايو خپـل مطلـب بشـپړولو، چـې زرينـې مـې پـه جـدي انـداز خبـره کې راودنګل، کړل يې:

– ښا روستم رالېږلی يې ريبار يې!؟

فکر مې وکړو چې له خوشحالۍ احساساتي شوه، په موسکا سره مې کړل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

– زه خــو دا کارونــه نــه کــوم، مګــر دا چــې روســتم مــې ملګــری دی، نــه مــې نشــوی ورتــه ويلــی، بلخــوا ماوېــل د عمــه پوښــتنه بــه هــم وکــړم، دا ډېــر وخــت مــې نــه وه ليــدلې (د زرينــې مــور تــه بــه مــې عمــه ويــل) پــه هــر حــال د خپلــو خبــرو پــه جريــان کــې مــې جيــب تــه لــس کــړو، د روســتم او هغــه بلــې ښــځې طلاقنامــه مــې يــې روايســتله، پســې زياتــه مــې کــړه: تاســو بــه خبــر ياســت هغــه بلــه ښــځه يــې طلاقــه کــړه، دا يــې طلاقنامــه ده، بچيــان يــې هــم همغــه ښــځې تــه ورکــړي، طلاقنامــه کــې ددې هــم ذکــر شــوی، چــې روســتم نــور د کــاروان او هنګامــه پــه نوم خپل زوی او لور سره د ابد لابد لپاره هېڅ تالوق نه لري!

کړل يې:

– ته يې له سره ولوله!

طلاق نامه مې ښه په غور ورته ولوستله!

اخير کې يې کړل:

– ښــا ، ښــا ډېــر ښــه شــوي د همــدې شــيبې لپــاره انتظــار وم، دا چــې د عمــه پوښــتنه دې پســې وتړلــه تاتــه بــه نــور څــه نــه وايــم، خــو پــه پــرده کــې جګېــږي پــه کومــه چــې راغلــی يــې پــه همغــو لار ببرتــه ورشــه، ډېــره ډېــره حيــا دې وي کــه څــه هــم پــه خولــه مــې نــه راځــي، خــو همغــه د زرينــې پــه الفــاظو بــه يــې درتــه ووايــم، د

(c) ketabton.com: The Digital Library

کېـدې کــوز طــرف تــه پــه اشــاره کولــو ســره یــې کــړل: ورتــه ووایــه نــور دې پــه خولــه کــې دغــه وهــم، واده کــول لا څــه خــدای ج کــه دې د دروازې ســپی کــړم، خپــل وار دې لیــدلی و، زمــا دې نــه و لیــدلی، هغــه ورځ چــې لمړلــی زنــګ مــې درتــه ووهلــو، زه نــامزاد شــوم، فقــط تــر همــدې ورځــې مــې خبــره پټــه کــړې وه، ګرځــه نــور لکــه څوســن ســپی پــه ډېرانــو څــوس وهــه، خبــرو یــې دوام لرلــو پــه تونده پکې ورګډه شوم کړل مې:

– خولــه دې ســمه ښــورو‌ه، بــې حیــا، افســوز چــې تــه خــو ښــځه نــه وای، اتــي مــې تــر ځنــګ چــادر کــې منګــول خښــه کــړه راســره راجــګ مــې کــړو، غــټ غــټ قدمونــه مــې راواخیســتل همداســې تــرې راووتــل، لکــه بنــګ مــې چــې وهلــي وي، هــېڅ پــه لار راتلــو نــه پوهېــدم، قــدم مــې پــه ځــای نــه لګېــدو، ړنــګ او بنــګ راروان وم، دغــه دې خولــه کــې وهــم د زرینــې دې جملــې مــې ذهــن کــې انګېــزې کولــو، کلــه بــه خنــدا راغلــه، کلــه بــه ځــان تــه غوســه شــوم، زړه کــې بــه مې وېل: همداسې ښه یې، ستا نه ریباری څه غواړې کور ګډیه؟!

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

{ښځینه ډاکتره شته؟}

لــه خــوارږه خــوب نــه پــرې راویښ شــوم، تقریبــاً د شــپې دوې بجــې وې، د مــوټر لــه غــورار ســره ګــډه، پــه نارینــه ډبــل، جــګ او ورخطــا غــږ د روغتــون پــه انګــړ کــې، ډاکتــر، ډاکتــر نــارې شــوې، خــو لا هــم پــه نــیم خــوبي حالــت کــې وم، هــېڅ مــې ســترګې نــه خلاصــېدې، چــون پــه دې شــپه یــوازې زمــا نوکریــوالي وه، تــر دولــس نیمــو، یــوې بجــې بســتر کــې د ناروغــانو پــه فشــار، تبــه کتلــو او د دوا پــه توصــیه کولــو لګیــا وم، همــدې ســاعت کــې پرېــوتلم، خــو پــه هــر حــال ځــو مــې ســم ځــان رابیــدارو لــه کړکــۍ مــې ورکتــل، پــه ډېــر شــتاب د اتــاق ور راوټکېــدو، ټــک ټــک پســې پیوســته یــې پــه اجلــه ســره کــړل: ډاکتــر صــاحب، ډاکتر صاحب...

زر مــې کمــیس غــاړې تــه کړلــو، ور مــې ورخــلاص کــړو، مشــعل نــامی د روغتون نرس ولاړ و، کړل یې:

– وبښــه ډاکتــر صــاحب! لــه خوبــه مــې راویښ کــړې، یــو ځــل عاجــل تــه راشــه، شــیخ صــیب یــوه ښــځینه ناروغــه راوړې ډېــره تکلیــف ده، البتــه لــه یــادولو دې پــاتې نــه وي، دا وخــت هغــه لــه نــن نــه شــاوخوا پنځــه ویشــت کالونــه وړانــدې پــه ۱۳۷۲ لمریــز صــحنه کــې د طالبــانو د لــومړۍ واکمنــۍ دوره وه او نمــوړی شــیخ صــیب عــلاوه ددې چــې د ولســوالۍ پــه ســطحه د جامعــه جومــات ملاامــام

(c) ketabton.com: The Digital Library

او د قــومي مخــورو مشــر و، د طالبــانو د اســلامي تحریــک پــه نــوم د وخــت د حکومــت ډېــر لــوی نظــامي او قــدرتمن شــخص هــم و، زیــات شــمېر مصــلح کســان یــې لــرل، لــه قــده ټیــټ چــاغ او پــوخ عمــر یــې لرلــو، دوې شــملې بــه یــې پرېښــودلې، عــین حــال کــې ډېــر تونــد هــم و، ډېــری وخــت بــه یــې د دوهمــې خبــرې ســره وار کولــو، خلاصــه معشــل مــې تــر مــخ شــو، بېړنــي قدمونــه مــې پســې ورواخیســتل، شــیخ صــیب د عاجــل بخــش پــه وره کــې ولاړ و، پــه مــا د ســترګو لګېــدو ســره یــې کــړل: ډاکتــر بــه نیــغ پــه خپلــه چــوکۍ ناســت و، تاســو د انځیــر ګلان نیم ساعت راپیدا کېږي نه!

د ښښــني پــه غوښــتو ســره مــې رفتــار کــې لاس پــه نامــه ســلام علیــک او درنــای ورتــه وکــړو، نــور تېــز تــرې تېــر شــوم مســقیماً عاجــل شــبه تــه ننــوتلم، نــاروغ تــه مــې ځــان ورســولو، شــیخ صــاحب هــم جوخــت راپســې راننوتلــو، چــې کتــل مــې پیغلــه لــور یــې خــورا ســخته تکلیــف وه، ژړا او زګیــروي یــې ســره ګــډ و، پــه یــوه ذربــه یــې غتــه. غتــه ســاه اخیســتله، خپلــو خولــو کــې لنــدې، خوشــتې جــامې د چیرکــټ لــه پاســه پرتــه وه، عــین حــال کــې د ســتر ســاتلو پــه پــار، کــه څــه هــم چــادري یــې تــرې لــرې کــړې وه، خــو لا هــم تــور پړونــی یــې لــه ســر او مــخ نــه تــاو و، یــوازې دوې ســترګې یــې ښــکارېدې، مشــره میــرمن یــې، یعنــي ددې نجلــۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

مـور يـې هـم ورسـره راوسـتلې وه، د لـور تـر څنـګ يـې پـه چـوکۍ ناسـته وه، لـه دروازې نه د داخلېدو سره سم مې، هغو ته هم کړل:

- مورې سلام عليکوم ستړې مشې!

په ټيټ او جړ غږ يې د سلام جواب راکړو.

بيا مې ورته کړل:

- په دې خورکۍ څه شوي؟

مـور يـې چـوپ پـاتې شـوه، شـيخ صـيب لاس ورتيـر کـړو، د نجلـۍ پـه کېـډه خور پړونی يې لږ هاخوا کړو، کړل يې:

- لـه پـرون سـهار راهسـې يـې خـالي ادرار بنـد دي، کـورنۍ دواوې مـو ډېـرې ورکـړې، خـو هـېڅ فايـده يـې ونکـړه، مـازيګر راهسـې يـې دا سـپوخت هـم وپړسېدو،

د کمـيس لـه پاسـه ښـکارېده دنجلـۍ مثانـه ښېخـې پـه چـاود وه، دسـتکش مـې پـه لاس کـړل، پـه دې دوو ګوتـو مـې لـږ. لـږ تختـه کـړه، د نامـه تـر غـوټۍ ښـکته ساحه يې لکه کاڼی داسې کلکه وه، شيخ صيب ته مې سترګې ورواړولې:

- پـه خـورکۍ وخـت ډېـر وتلـی، زياتـه تکليـف ده، کـه ستاسـو اجـازه وي، زر تـر زره بايـد د تناسـولي آلـې لـه لارې پيـپ ورتـه تيـر شـي، خلتـه ورتـه واچـول

(c) ketabton.com: The Digital Library

شـي، ترخـو یـو ځـل یـې مثانـه راخـالي شـي، لــه خطـره ووځـي، بیـا بــه یـې معاینــات وکــړو، څــو معلــوم شــي، چــې پروســتات یــې ســتونزه پیــداکړې؟ مثـانې یـې چـرک کـړې؟ کـه بـل څـه مشـکیل دي؟ کلـه یـې چـې تشـخیص وشـو، دواه درته لیکم، انشاءالله دومره جدي خبره نه ده، ښه کېږي.

شیخ صیب رانیغ شو کړل یې:

- زنانه ډاکتره شته؟

- نه شیخ صاحب! بدبختانه زنانه ډاکتره نه لرو!

- څــه خـدای ج وهلــی یــې، کــه ډاکتــران یــئ، ملایکــې خــو نــه یــئ، د یــوې نــامحرمې ښــځې بربنــډول، د بــدن هغــه برخــو تــه یــې کتــل او لاس وروړل، چــې مــور او پــلار تــه یــې نــه دي روا، تاســو پــه کــوم شــرعي حکــم، پــه کــوم مــذهب ځان ته حق ورکوئ او روا یې ګڼئ؟

زړه کـې مـې وېـل: دنجینـو مکتبونـه خپلـه تـا بنـد کـړي، چـې نجینـې مکتـب ونـه وایي، ښځینه ډاکترانې خو له اسمانه نه رالوېږي!

کـه څـه هـم پـه ټـول کـې دا د وخـت د طالبـانو د اسـلامي تحریـک واکمـن حکومــت پالســي وه، چــې د نجینــو پــه مــخ د مکتبونــو دروازې پــه مطلــق ډول پکـې تـړل شـوې وې، خـو زمـوږ پـه منطقـه یـا د ولسـوالۍ پـه سـطحه نمـوړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

شيخ صاحب د نجينو د ښوونځيو د بندېدو سربېره نور ټول حکومتي احکام که د خلکو به خوښه وه، کنه. پرې پلي کول يئ، حتا تر اشد ضرورت، هغه هم له چادرۍ او يو نارينه محرم پرته هېڅ ښځې ته له کوره د راوتلو اجازه هم نه وه، له دې کبله که څه هم ممکن د سردار داود او ډاکتر نجيب د دورې يوه نيمه ډاکتره به پيداشوې وه، ولې په دومره سختو شرايطو او قيداتو کې يې نشوی کولی، چې روغتون ته راغلې وی، دنده يې اجرا کړې وی.

خو په هر حال، شيخ صاحب ته مې چېرته دا خبره کولی شوی، مخکې مې يادونه وکړه، ډېر کله شخه انسان و، چې معمولي به يې خبره له دماغ نه هسې او داسې وه، خورا سخت يې سړی بې آبه کولو، ان وار يې کولو، دده په ځواب کې مې په آجزانه انداز کړل:

- رښتيا هم شيخ صيب! اصلاً مورږ هم دمجبورۍ له مخې ورته تړل شوي يو، کنه واقعاً په يو روغتون کې د ښځينه ناروغانو لپاره په هر بخش کې د ښځينه ډاکترنو شتون خورا اړين دی، خصوصاّ د داسې او دې ته ورته ځينې نورو ښځينه ناروغيو د درملنې لپاره، خو بېخي اشد ضرورت دی، ولې دا چې مسوليت حکومت او د صحت عامې وزارت ته ورګرځي، مورږ څه نشو کولی، خو څنګه چې دا ستا د لورکۍ، يا د ادرار بندېدو ناروغي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نارینــه او ښــځینو یــوه مشــترکه او عامــه نــاروغي ده، هــره میاشــت د نــارینو په شـمول یــو شــمېر نــورې ښــځینه هــم د نمــوړې نــاروغۍ لــه کبلــه راوړل کېــږي، پــس کــه زر تــر زره یــې تــداوي ونشــي انســان لــه منځــه وړي، نــو ســره د نــاروا والــي یــې، یــو ډاکتــر نشــي کــولی چــې نــاروغ یــې تــر ســترګو لانــدې لــه درده او فشــار نــه چیغــه وهــي مــري، دی لاس تــر زنــې ورتــه ودرېــږي، د انســاني تــرحم لــه مخې اړ کېږي چې ژوند یې وژغوري، درملنه یې وکړي.

- د کابل په روغتونونو کې ښځینه ډاکتراني نشته؟

- نــه، شــیخ صــاحب! تــر کومــه چــې زه معالومــات لــرم نشــته، خــو بیــا هــم پوښــتنه وکــړه، ممکــن کــوم روغتــون کــې وي، ولــې اکثریــت هغــه کــورنۍ چــې غــواړي هــرو مــرو بایــد خپلــې ښــځینه ناروغــانې، د ښــځینه ډاکترانــو پــه وســیله تــداوي کــړي، پاکســتان تــه یــې بیــایې، امــا لــه بــده مرغــه ستاســو پــه لــورکۍ وخــت ډېــر وتلــی، تکلیــف یــې اوج تــه رســېدلی، کنــه همغــه پــرون چــې پــرې پــوه شــوي یاســت، روانــه کــړې مــو وی، رســولی مــو شــوی، فعــلاً هــېڅ ځــای تــه د وړلــو نــه ده، بیړنۍ تداوۍ ته اړتیا لري.

- د پیچکارۍ د ستنې په وسیله نه راخالي کېږي؟

- نــه شــیخ صــیب محتــرم! بایــد اساســي درملنــه یــې وشــي، د ســتنې پــه وســیله کــه یــوه انــدازه راخــالي هــم شــي، نــیم ســاعت وروســته واپــس ډکېــږي، بیــا هــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیــپ تېرولــو تــه اړتیــا ده او د بیــا ، بیــا ځــل لپــاره خــو د ســتنې پــه واســیله نــه کېــږي، چــون د مثــانې عضــلات ډېــر اســاس دي، دومــره زخــم پــذیر نــه دي، داخل کې خون رزي کوي، چې هغه بیا لا لوی مشکیل رامنځ ته کوي.

- لاحولــه ولا قــوت.... څــومره دلیــل دې زده دی، تــه پیــپ راواخلــه زه یــې خپلــه ورته تېروم!

ددې خبــرې پــه کولــو ســره یــې حیــران بریــان پــاتې شــوم، چــې دې تــه اوس څــه وایــې؟ پــه تنــدي کــې ترخــو ګونځــو او غوســه تــه پــه کتــو یــې. څــه ورتــه وېــل کېــدل هــم نــه، فکــر مــې وکــړو ممکــن چېرتــه یــې کــار کــړی وي، پــرې پــوهېږي بــه، ورتېــر شــوم المــاری مــې راخلاصــه کــړه، یــو پیــپ چــې دوه زره ســي ســي خلتــه پســې وصــل و، دوه جــوړه طبــي دســتکش، یــو قــوطی د الســلابن پــه نــوم ښــویه او چســپناکه مــایع مــې راواخیســتله، شــیخ صــاحب تــه مــې ونیــول، کــړل یې:

- لږ طریقه یې راته وښایه دا څنګه بسته کېږي، ډېر خو به مشکیل نه وي؟

پــه دې خبــره ســره مــې یــې بیــا د ســر وینښــته جګ شــول، چــې ګویــا دې ســړي خــو بېخــي لیــدلی نــه دی، نــه پــرې پــوهېږي، څــه پــه بــلا وواوښــتم، منــه نجلــۍ وژنــي، بیــا بــه یــې غــم او مســولیت هــم ســتا پــه غــاړه دراچــوي، خــو دا مــې هــم نشــوی ورتــه وېلــی: چــې وســړیه! کــه دې کــار کــړی نــه وي، تجروبــه نــه پکــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

لـرې، بېـا يـې نشـې کـولی، د هـر چـا کـار نـه دی، ماتـه اجـازه راکـړه، چـې زر يـې ورتـه بسـته کـړم، نجلــۍ تکليــف ده، ابالــل لــري، دا چــې نــن دې قــدرت پــه لاس کــې دی، خــدای ج درکــړی، کنــه نــور نــه تــر دې دومــره افغانــانو غيرتــي يــې، نــه ننګيــالی يــې، چــې د نــورو خلکــو خوينــدو، لونــو، ښــځو تــه يــې بســته کــو، تــه څه له اسمانه رالښکته يې؟

چــون شــيخ صــاحب، پــه بــې آبــه کولــو، وهلــو ټکولــو کــې مشــهور و، وېرېــدم هســې نــه فکــر وکــړي، چــې زمــا د لــور بربنــډولو تــه يــې تلوســه ده، نــو ځــان تــه بــه سم کار وګورم.

له دې کبله دده په څواب کې مې په نرمۍ او احتيات سره کړل:

- نـه شـيخ صـيب! سـخت نـه دی، خـو بيـا هـم څـه احتيـات غـواړي، چـا چـې نـه وي کار کړی، لړ ورته ستونزمن دی.

سړی په خپله خبر ودرېدو، کړل يې:

- ته يې طريقه راته وښايه!

مجبــور شــوم لمــړی مــې د ښــويه او چســپناکې مــايع پــه بوتــل ګوتــه ورتــه کېښوده کړل مې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- اول بـه دا ښـویه مـایع ټـول بوتـل، يـوه انـدازه وړانـدې پـه شـرمګاه کـې ورتـه واچـوې، بيـا مـې د پيـپ او خلتـې پلاسـتيک وشـکولو، ورتـه کـړل مـې: دوهـم قـدم کـې بـه دا پيـپ پـه دغـه شـان، دوو ګوتـو کـې کلـک ونيسـه، هـوا درنـه تېـره نکـړي، ترڅـو د پيـپ سـر کـې زخـه راټولـه وي، پـه آسـانۍ سـره مثـانې تـه ځـان ورسـوي، کلـه چـې مثـانې تـه ورسـېدو، اوبـه پکـې راځـي، د اوبـو لـه راتلـو سـره دې ګـوتې تـرې لـرې کـړه، څـو د پيـپ سـر کـې زخـه ځـان پرانيـزي، واپـس لـه مثـانې راونـه وځـي، نـور صـحيح دی، اوبـه خپلـه خلتـې تـه راځـي، مثانـه راخالي کېږي، البته پيپ ډېر لاس کې مه لوغوه ترڅو مکروبي نشي.

سـړي د موفقيـت پـه پـار سـر وخوځولـو، نـور يـې غـږ ونکـړو، دنجلـۍ څنګ تـه ورغلـو، تـر چپرکـټ چاپېره پـرده يـې کـش کـړه، زه هـم تـرې راشـاته شـوم دوې، درې پـردې دبخـوا د بـل چپرکـټ پـه څنـډه ورتـه منتظـر شـوم، شـيخ صـاحب يـې د ښـځې پـه مرسـته، دپيـپ پـه داخلولـو پيـل وکـړو، څـو شـيبې وروسـته يـې د نجلـۍ چيغـې او فريـاد پـرې لـوړ کـړو، کـه څـه هـم داسـې نـور ناروغـان بـه يـې چـې کلـه روغتـون تـه راوړل، پـه ټـول روغتـون کـې بـه يـې د چيغـو انګـازه لګېـده، خـو نمـوړې نجلـۍ ډېـره غيرتـي وه، پـه ټـول تـوان سـره يـې کوشـش کولـو چـې خپـل غـږ خـاموش کـړي، دلتـه يـې چـې غـږ راجـګ شـو، فکـر مـې وکـړو، مثـانې تـه دپيـپ تېـرول خـو پـه نـاروغ دومـره فشـار نـه راوړي، ممکـن

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغـه ښـويه مـايع تـرې هېـره وي، وچ پيـپ بـه داخلـوي؟ همـدا و، چـې پـه نجلـۍ مې زړه وسو، ومې نشوی زغلی، غږ مې پرې وکړو:

– شيخ صاحب! هغه مايع دې استعمال کړه؟

ځواب يې رانکړو، بيا مې ورناري کړې، په دوهم ځل يې کړل:

– هو، هو اول مې همغه ټول بوتل کې خالي کړو!

نـور خـاموش پـاتې شـوم، نجلـۍ لا هـم سـخت فريـاد کولـو، عـين حـال کـې بـه شـيخ صـاحب هـم يـوه نيمـه پټکـه پـرې وکـړه، چـې ګويـا ډېـره مـه چغېـږه، مـور بېچـاره يـې بيـا سـم ورسـره ژړل، هـم يـې دا دلاسـا کولـه، ډاډ يـې ورکولـو، چـې ګـواکي لـږ صـبر وکـړه، نـور بسـته شـو، اوس بـه جـوړه روغـه شـې .... خـو پـه هـر حالـ، همـدې، همـدې کـې لـس، پـنځلس دقيقـې تېـرې شـوې، لا هـم پـرې اختـه و، پيـپ نـه و بسـته شـوی، درحالـ کـې چـې ټـول ټالـ يـوه دقيقـه وخـت نـه نسـې، بلاخيـره تـر څـو لحظـې نـور وخـت تېرېـدو وروسـته، د نجلـۍ غـږ ټـپ او ټـوپ خـاموش شـو، د مـور ژړا او چيغـې يـې جګـې شـوې، زړه کـې راتېـره شـوه: لکـه چـې ختمـه يـې کـړه، څـو مـې ورنـارې کـولې چـې څـه وشـول؟ د شـيخ صـاحب ورخطـا آوازونـه مـې تـر غـوږو تېـر شـول، ډاکتـره! ډاکتـره! ورمنـډه مـې کـړل، چـې کتـل مـې د نجلـۍ پـه مـخ او غـاړه ليکـه، ليکـه رنـې خـولې بهېـدلې، ضـعف يـې کـړی و، بلخـوا زنګانونـه يـې، پيـپ، د شـيخ صـاحب لاسـونه ټـول پـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وینـو سـره پـره و، لمـړی مـې زر بـالون راکـش کـړو، اوکسـجن مـې ورتـه بسـته کـړل، بیـا مـې یـو دوې لتـې پـه یخـو اوبـو رالنـدې کـړې، مـور تـه مـې یـې ورکـړې، ترخـو پـه لاس او پښـو یـې ورتـه کېـږدي، دوی تـه مـې ډاډ ورکـړو، چـې خیـر ضـعف یـې کـړی، ښـه کېـږي، زه راتـاو شـوم، پیـپ تـه، شـیخ صـاحب ته مې کړل:

- دا وینـې څـه کـوي؟ غـږ یـې ونکـړو، لـه څـه وېلـو پرتـه نـرم هـاخوا شـو، هرڅـه یـې راپرېښـودل، چـې ومـې کتلـو پیـپ یـې داخـل کـړی و، خـو وینـه زیاتـه و، ښـکارېد نـه چـې صـحیح یـې داخـل کـړی کنـه؟ یـوازې لـه تکـو تـورو وینـو ډک و، اوبـه نـه پکـې راتللـې، لاس مـې ور اوږد کـړو، د یـو وار مصـرف کاغـذي لـولې نـه مـې ښـه ډېـر کاغـذ رابیـل کـړو، بهـر او تـر کومـه ځایـه چـې امکـان و، د تناسـولي آلـې داخـل کـې وینـې مینـې مـې پـرې راوچـې کـړې، بیـا جـګ شـوم، لـه المـارۍ نـه مـې د وینـې د بهېـدو ضـد سـپرې راواخیسـتله، دا مـې هـم پـرې اسـتعمال کـړه، چـې کتـل مـې ظـالم د مثـانې پـه ځـای، پیـپ رحـم تـه تېـر کـړی و، پـه دې سـره یـې د بکـارت پـرده هـم شـکولې وه، وینـه د همـدې پـردې د پـرې کېـدو لـه وجـې رابهېـدلې وه، کـه څـه هـم ښخـې زیاتـه وه، داسـې ګومـان کېـدو چـې څـه انـدازه بـه لـه رحـم نـه هـم رابهېـدلې وي، چـون پیـپ کـې چـې اوبـه نـه راتللـې، ده فکـر کـړی چـې ممکـن ځـای تـه بـه نـه وي رسـېدلی، لـه دې کبلـه یـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورتېر کړی و، ورتېر کړی و، خلته پسې شاوخوا دوه متره پیپ پروت وي، صرف نیم متر پاتې و، نور یې ټول ورداخل کړی و، نو طبعاً رحم به یې هم پرې زخمي کړی وي، وینه به ترې رابهېدلې وي.

خو په هر صورت، زر زر مې پیپ واپس راویستلو، د خلتې سره مې کثافت دانۍ ته واچولو، له الماری نه مې بل پیپ او خلته، سره د مخصوصې مایع راوخیستل، په بېړه مې ورته تېر کړو، د پیپ د تېرولو سره سم، په مثانه کې بندې اوبه په ډېر شتاب د خلتې په لور راروانې شوې، څو لحظې وروسته د نجلۍ ساه وچلېده، کرار کرار یې رنګ راسپین شو، څلور، پنځه دقیقې لا نه وې وتلې چې په هوش هم راغله، غټې غټې خام رنګې شنې سترګې یې رارنې کړې، فکر کړم وشرمېده زما په لیدو یې واپس پټې کړې، چې واقعات شي، په ټول کې یې ډېره ښه ځواني لرله، زړه کې مې وېل: کاشکې ددې سر تنبه سړي لور څو نه وی، د یوې عادي ناروغۍ له کبله یې سل مرګونه درباندې تېر کړل، خو په هر حال، خپله شیخ صاحب هم په خوله څه نه وېل، ولې له تندي یې ښکارېده، چې د لور په واپس ژوند ته راګرځولو یې رانه خوشحاله و، لنډ به یې وایم، نور زه ترې راووتلم، دوی مې بستر ته ولېږل، سهار مو معاینات ورته تکمیل کړل، څنګه مې چې شک کولو همغه شان و، مثانه یې چرک

(c) ketabton.com: The Digital Library

شــوې وه، تــر دوې ورځــې بســتر وروســته مــې دواه ورتــه وليکلــه، مــور تــه مــې يې سترګې ورواړولې کړل مې:

- مــورې! خــورکۍ خــو نــور انشــاءالله ښــه ده، هــېڅ مشــکېل نــه لــري، تاســو کــولی شــئ، چــې کــور تــه لاړشــئ، د څــه وخــت لپــاره، غوښــه، لوبيــا ، مســتې، وغيــره تونــد او تــروش خــواړه مــه ورکــوئ، او دوا يــې پــه خپــل وخــت منظمــه ورکــړئ، مثــانې يــې چــرک پيــداکړی و، ترڅــو ښېخــي لــه منځــه ولاړ شــي، اينــده کې بيا دا تکليف ورته پيدا نشي.

مــور يــې دعاګــانې شــروع کــړې، زه تــرې راروان شــوم، د تللــو وخــت کــې شــيخ صاحب معاينه خانې ته راپسې راغلو، کړل يې:

- زه د عصــابو نــه خوشــک يــم، حوصــيله نــه لــرم، ښښــنه غــواړم پــه هغــه شــپه مــې لږ توندې درته وکړې.

- خــدای ج دې وبښــه، شــيخ صــاحب! نــه هــېڅ خبــره نــه ده، مشــران چــې هــر څــه ووايي پروانکړي.

بيا يې کړل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

– دې روغتــون تــه يــوه، دوې ډاکترانـــې هــم ډېــرې ضـرور دي، کــه چيرتــه درمعلـــومي وي، تـــه يـــې راپيـــداکړه، نـــور يـــې د مقررولـــو، معـــاش، تلـــو او راتلو، کارونه زه ورته جوړوم.

– ســمه ده شــيخ صــاحب! زه بــه هڅــه وکــړم، يــوه راتــه معلومــه ده، خــو هغــو د ظــاهر شــاه بابــا پــه وخــت کــې تحصــيل کــړی، اوس ډېــره زړه ده، ممکــن کــار ونشـــي کـــړی او ځـــوانې ډاکترانـــې فکـــر نکـــړم پيداشـــي، خـــو اصـــلاً ددې ســتونزې دحــل لپــاره اساســي کــار تــه اړتيــا ده، زه فکــر کــړم چــې هغــه يــوازې او يـــوازې د نجينـــو پـــه مـــخ د مکتبونـــو او پوهنتونـــو د دروازو پرانســـتل دي، ترڅـــو د وخـــت پـــه عصـــري او پرمختللـــي طبابـــت برلاســـې ډاکترانـــې مـــو جامعـــه کـــې وروزل شـــي، صـــرف همغـــه وخـــت مـــوږ او تاســـو دې ســـتونزې تـــه ځـــواب ويلی شو.

– بــاور وکــړه ډاکتــره! کــه دوې شــپې لــه مخــه دې دا خبــره کــړې وی، نــو داســې وګڼــه چــې پــه ډېــره ســنګينه ســزا بــه مــې رســولې وې او چــا چــې دا خبــره کــړې رســـولي مـــې دي، ولـــې بخـــت دې دلتـــه بيـــدار دی، چـــې پرتـــه ســـتا لـــه يـــادولو، پـــه دې اړه، دا دوې شـــپې زمـــا فکـــر خپلـــه د ځمکـــې او اســـمان پـــه انـــدازه فـــرق کـــړی، څنګـــه چـــې تاتـــه معلومـــه ده، تـــر پرونـــه زه خپلـــه ښـــونځيو تـــه دنجينـــو د تلـــو کلـــک مخـــالف وم، حتـــا د حکومـــت لخـــوا دا مســـوليت ماتـــه ســـپارل شـــوی،

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلتــه دنجینــو مکتبونــه زمــا پــه حکــم بنــد دي، خــو هــدف مــو دا و، ترڅــو پــه ټولنــه کــې د فحشــا، بــداخلاقۍ او فســاد مخــه نیــول شــوې وي، ولــې نــن مــې چــې د نجینــو د ښــونځیو دبنــدیو د نقصــان او ښــځینه ډاکترانــو د نشــتون لــه کبلــه دلتــه څــه ولیــدل، زه پــه دې یقینــي شــوم، چــې نجینــې کــه ټــول عمــر ســرتورې ښــونځیو او پوهنتونونــو تــه لاړې او راشــي بیــا بــه هــم دومــره د فحشــاء او فســاد لامــل نشــي، لکــه څــومره فحشــاء، بــداخلاقي، بــې شــرمي، بــې غیرتــي، بــې دینــي چــې یــوازې پــه یــوه روغتــون کــې د ښــځینه ډاکترانــو د نشــتون لــه وجــه صــورت نســي، نــو انشــاءالله تــر نــن وروســته بــه زمــا مبــارزه بــرعکس وي، پــه خپــل ټــول تــوان بــه هڅــه کــوم، ترڅــو زر تــر زره د نجینــو پــه مــخ د ښونځیو دروازې پرانستل شي.

زمــا د خبــرې ســره د موافقیــت پــه پــار مــې څــو مننــه تــرې کولــه، مبایــل تــه یــې زنــګ راغلــو، کــړل یــې پــه دروازه کــې څــوک راتــه منتظــر دي. پــه همــدې ســره مــو د مخــه ښــې لاســونه ســره ورکــړل، روخصــت مــې کــړو، کــه څــه هــم پــه لــور مــې یــې زړه بــد و، ډېــره باحیــا، شــریفه نجلــۍ وه، څنګــه مــې چــې مخکــې وویــل، ښــه ځــواني هــم خــدای ج ورکــړې وه، زښــته زیــات تکلیــف پــرې تېــر شــو، بلخــوا د بکــارت د پــردې پــه لــه منځــه تلــو ســره یــې، پیغلتــوب هــم زیــان مــن شــو، زړه کــې رالوېــده، چــې ګویــا پــه دې ســره بــه یــې راتلــونکې کــې خاونــد هــم د ټــول

(c) ketabton.com: The Digital Library

عمــر لپــاره پــرې بــد ګومانــه وې، ددې شــرافت او ښایســت تــه پــه کتــو ، څنګــه چې ښایي هسې مینه به ورسره ونه لري.

اما شــیخ صــاحب تــه ددې پېښــې پــه کېــدو خوشــاله وم، زړه کــې مــې وېــل: ځــه ښــه وې چــې خپلــه پــرې واوښــتې، د ولــس مشــکیلات دې درک کــړل، د نــورو مســلمانانو لــه درده خبــر شــوې، دلتــه لــه کــالونو راپــه دېخــوا ، هــره هفتــه دوې، درې خــاص همــدا ســتا د لــور پــه شــان نــاروغې میرمنــې راوړل کېــږي، ددوی، خاونــدان، ورونــه، زامــن، هــر یــو یــې تــر تــا ډېــر غیرتــي دی، ولــې د مجبــوری لــه وجــې نارینــه ډاکترانــو تــه اجــازه ورکــوي، چــې درملنــه یــې وکــړي او هــره مســلمانه، افغانــه، خصوصــاً پښــتنه میــرمن چــې د یــو نارینــه ډاکتــر لــه خــوا بربنــډېږي، ســل ځانکدنــه پــرې تېرېــږي، دا ټــول ستاســو یــو شــمیر افراطــي او سخت دریځه اشخاصو له لاسه.

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

{ دا دریم مړی دی }

خــدای ج دې وبښــې، د روژې مبارکــه میاشــت وه، د کابــل ښــار دده افغانــانو، ســیمه کــې د ســړک پــه غنــډه روان وم، کــه تللــي یاســت، یــا مــو پــام کــړی وي؟ نمــوړې ســیمه کــې دایــم ډېــره ګڼــه ګوڼــه وي. خــو پــه هــر حــال، چــې کیســه اوږده نشــي، لنــډ بــه یــې وایــم، زېرزمینیــو تــه نارســیده تــر پنجــره هــاخوا پیــاده رو کې، ناري شوې:

- هااا مسلمانا کافر است، روزه راخود!

- آآآ مردوم روزه راخورد...

چې ورومې کتل یو سرې کونډی ګیرې واله سړي هاخوا د دواخانې د دروازې په زینه کې ناست یو زیړ رنګي ځوان ته د لاس په اشاره سره، پرله پسې همدا ناري وهې، د نموړي ځوان په لاس کې د مدني اوبو بوتل و سر یې پرې وربسته کولو، که څه هم ما د اوبو په ښنبلو ونه لیدلو، خو داسې ښکارېده چې اوبه یې ښنبلې اوس د بوتل سر بسته کوي، همدې وخت کې یو ډبل ځوان چې دسمال یې تر سر تاو و، لاس یې ورواچولو د ابو بوتل یې په څپړ ترې ووهلو، بوتل هاخوا والوتلو، له دېخوا یو بل ځوان وار پرې وکړو، په دې یوه ډډې کې یې په لغت ووهلو له زینې نه یې راخطا کړو، په دې سره له شاوخوا وارونه پرې زیات شول، بلاخیره ټول ښار پرې راټول شو، دوکاندار، کراچۍ واله و، ډرېور هر سړي منډې راوهلې برخه یې پکې اخیسته، په هلک یې سمه د عرسات ورځ جوړه کړه، له تاسو یې څه پټه زما

(c) ketabton.com: The Digital Library

جذبه يې هم راوپاروله، زړه کې راتېره شوه: سړيه! په دې مبارکه روژه کې چې د هرې نيکۍ ثواب يو په لسه حسابېږي او ستا تر سترګو لاندې څه سپېڅلی او بې خطره جهاد روان دی، چې نن ګناهونه نه ټکوهې، برخه نه پکې اخلې، نو داسې وګڼه چې حورې او غلامان دې په ځان نه لورېږي، همدا و، چې پيچکش مې له جيب نه راويستلو، ورټوپ مې کړل، لنډه دا چې، اته، نهه دقيقې مو په هلک کې ښه سم کار وکړو، خنګه چې مخکې مې ووېل ګڼه ګوڼه بېخي زياته وه، هر چا زور وروهلو ترڅو يو سوک يا لغته يې ورورسېږي غازي شي، له دې کبله ځينې ضعيفه او سپين ږيري هم تر پښو لاندې شول، اګر چې ضعيفه څه زه خپله د خلکو زور راباندې راغلو پښه مې بنده شوه، ولوېدم، شهادت کې مې هېڅ نه و پاتې هسې يو قسم مې ځان ترې راويستلو، خو په هر حال بلاخيره پولس راورسېدل، برقي ډنډې ورسره وې، په وهلو او ټېلوهلو يې خلک هاخوا دېخوا کړل، چې کتل مو دهلک نه داسې څه شی جوړ شوي و، فکر به دې هم نه و کړی چې دا به انسان و، لاس په يوه، پښې په بله، په وينو سرې ريتې ويتې جامې يې، په ټوټې ټوټې او وينو سرو اندامونو کې تاو راتاو وې، د خلکو ترې لرې کېدو سره سم يو چاغ تکړه سپينږيری ځان پرې ورخطا کړو، له درد او ژړا نه شنه تبۍ وه، فقط په ستوني او سينه کې يو قسم پخېدلو، نور يې له خولې غږ نه راوتلو، پولسو واپس ترې راپوته کړو، سړي لويه ساه واخيسته، په همدې ډک ستوني ژړا او فرياد کې يې کړل: زوی مې دی، د ګردو تکليف يې لرلو، د ډاکترانو د هدايت سره سم هر نيم ساعت کې دوه، درې غوړپه اوبه يې بايد هرو مرو څښلې وی، پرې جبري کړې يې وې. اوس مې دلته

(c) ketabton.com: The Digital Library

زينه کې کېښولو زه دواخانې ته ننوتلم دوا مې راخيسته چې تر شاه مې راوکتل سلګونه وحشيان پرې راټول و، د محشر ورځ يې پرې جوړه کړې وه. په دې سره پوليسو د مجريمو کسانو په نيولو لاس پورې کړو، ټول يې چېرې نيولی شوی، بسته ښار و، صرف څلور پنځه کسان يې ونيول، نور نيم هسې وتښتول، نيم داسې، ما هم ځان د پولې باغ عمومي په طرف راشيوه کړو، الله ج دې مغفرت وکړي، دا ښه و، چې ډېر لاس مې ورونه رسېدو، کنه ما خو کوشش کولو چې د پيچکش نوکه يې دې سترګو کې ورواچوم، اما د بيرو بار له وجه مې وس ونشو، يوازې يو، دوه ډېر کلک، کلک پيچکشه مې په دې سينه کې ووهلو د پيچکش نوکه تر ببخه ببخه پکې ننوتله. که څه هم دا دريم مړی دی چې داسې په سهوې سره يې قتل کې برخه رانه اخيستل کېږي، خو په دې هلک مې ډېر فکر خراب شو، اصلاً ده ته هم نه، بلکې پلار ته مې يې ډېر زړه وسو.

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

{ زړګی دې ښکته پورته نکړې }

جیـب کـې مـې د مبایـل کړنګـار شـو ، زنـګ د ورېمـې و ، مخکـې تـر دې چـې بلـې وایـم، ښـه پـه کـړس کـړس د خنـدا غـږ یـې راغلـو ، شـیبه ورتـه غـوږ شـوم، وروسته مې غږ پرې وکړو:

– لکه چې لیونۍ شوې پخیر!

د یوې بلې نرمې خندا په کولو سره یې کړل:

– نه، ولې به لیونۍ کېږم، دومره خوشې دې؟!

– بیـا دې نـو حتمـاً (ګـل لالا) درتـه ویلـي چـې عمـران تـه زنـګ وکـړه، پـرې پـاتې پیسې نه ترې اخلم واده به مو وکړم، ځکه داسې خوشحاله یې!

نجلـۍ یـو ځـل بیـا یـوه خولـه ښـه پـه کـړس وخنـدل همـدې خنـدا کـې یـې راغبرګـه کړه:

– ګـوره کـوره یـادوه، خولـه بـه دې خـوږه وي، څـه اوبـو راوړې یـم، چـې خوشـې بـه مـې درکـړې؟ ۲۲ کالـه یـې خـوري راسـره ایسـتلې، ډوډۍ یـې راتـه راوړې، جامې یې راته کړې، ډاکتر ته یې بولې یم!

– نه وبل کېږي، ماوبل که مسلمان شوی وي!

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبره مې ښه ورونه لګېده، په تونده يې کړل:

- ښا، زما ګل لالا کافر دی اممممم!؟

- ورکه شه ټوکه مې درسره وکړه!

- دا د تـــا ټوکـــه ده امـمـــم؟! کاشـــکې عقـــل خرڅېـــدلی يـــو مـــن مـــې درتـــه اخيستلو، چې نور دې د ټوکې او بې عقلۍ فرق کولی شوی!

- يـــو مـــن بـــه دې ځـــان تـــه هـــم اخيســـتی و، اتـــي دې چـــې چاتـــه تلفـــون کـــولی، لمړی بـه دې سـلام اچولـو، د صـحت پوښـتنه بـه يـې دې کولـه، لکـه غلمينـه انـا مخکې له مخکې به نه ورششنيدلې!

په دې سره مې نجلۍ بيا لږ راموسکۍ کړه، وېل يې:

- غلمينه انا څوک ده!؟

- ورکـــه شـــه، غلمينـــه انـــا پرېـــږده، دلتـــه ډېـــر ښـــه انـــار دي، کـــه زړه دې ورتـــه کېږي؟ چې يو کارتن درولېږم!؟

-اناااار، چېرته يې!؟

- کندهار کې!

- اففف رښتيا ووايه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

- بـل وخـت مـې دروغ درتـه ويلـي؟ تـه صـبر خـو چـې راويـې ګټـو، اتـي خـو مـو د نـامزادۍ هـم کلمـې ور شـنې کـړې، دا دی، دوې مياشـتې وروسـته اوه کالـه پوره کېږي!

- ددې کنـدهار نيکمـرغ نـه خـو هابلـه ورځ راغلـې يـوه دې پکـې دوې نشـوه، ويـل دې کارونـه نـه و، اوس بيـا ولـې ولاړې، لکـه چـې کرايـې دربانـدې ډېـرې دي!؟

- نـه، کنـدهار کـې نـه پـاتې کېـږم، هـرات کـې مـې کـار پيـداکړی، ببګـا تـه حرکت کوم پخير، دعا کوه!

- هـرات هـم د همـدې بدبختـه وطـن يـوه برخـه ده، نـه بـه کـار وي، نـه هـيڅ هسـې به دې کرايې مصرف شي، که زما منې مه ځه!

- بيا نو لکه چې راتبنتې له خيره!

پـه دې سـره نجلـۍ يـو ځـل بيـا دلمـړي ځـل پـه شـان ښـه دزړه دخلاصـه وخنـدل، د خندا په وروستيو کې يې کړل:

- بـوووووو دا خوبونـه دې ابـو تـه وايـه، پـوه شـوې؟ ځـه خـدای ج دې تـر نکـه تير کړه!

- ښه درته وايم، چې ته هم نه راتبنتې، کار هم ونکړم بيا نو څه وکړم!؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

– د څه شي کار دې پيدا کړی؟

– يـوه فابريکـه ده، زرې اوسـپنې وېلـې کـوي، د اطـاقونو د چـت لپـاره اوسـنيز ګاډر ترې جوړوي!

– اووووو هغـه تـه ورنشـې ډېـر خطرنـاک کـار يـې دی، زمـوږ يـو همسـايه د بخملـې خالـه زوی، کابـل کـې همداسـې يـوې کارخانـه تـه ورغلـو، يـوه مياشـت يـې پکـې ونـه وتلـه، د لاس کـوتې يـې ماشـين نيـولې وې، تـر غـوټې کـړې يـې دي، بيچـاره اوس هـم پـه يـوه لاس معيـوب دی، مـور تـه يـې کيسـه کـړې وه، چـې هـره ورځ د دوو، دريـو نفـرو لاس يـا پښـې پکـې قطعـه کېـدل، ډېـر کاريګر په کې وسوځېدل، ان هډوکي يې ايرې شول!

– نـه انشـاءالله زه احتيـات کـوم، معاشـونه يـې ښـه دي صـرف چـې شـپږ اوه مياشـتې کـار پکـې وکـړم، کـه د الله ج رضـاء وه، بيـا دومـره کېـږي، چـې د ګـل لالا پـاتې حسـاب دې پـرې خـلاص شـي او هـم د دواړو د واده يـو متوسـط محفل پرې برابر شي!

– زه خـو وايـم مـه ځـه، هسـې بـه سـرګردانه شـې، تـه راشـه توکـل پـه خـدای ج يـو ځـل بيـا مـې ګـل لالا تـه ووايـه، چـې دا پـاتې روپـۍ قـرض درتـه پرېـږدي، کلـه چـې د وطـن حالـت لـږ ښـه شـو، کارونـه پيـدا شـول، بيـا بـه يـې درکـړم، دا ځـل بـه زه هـم ورتـه ووايـم، کنـه پـه خـدای ج داسـې شـرمېږم، د خپـل واده پـه اړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

معمــولي خبـره هــم نشــم کــولی، دا خــو پرېــږده چــې ګــل لالا تــه مــې مخــامخ ووايــم، چــې دا پــاتې پيســې يــو څــه وخــت عمــران تــه پرېــږده، ترڅــو واده يــې وکـړي، بيـا بـه يـې کـرار کـرار درخلاصـه وي، موسـکا کـې يـې پسـې زياتـه کـړه: خو خير نن به ستا لپاره دا نوم هم وکړم!

د نــوم کولــو لفــظ يــې څــه جالبــه غونــدې راتــه ښــکاره شــوه، زه يــې هــم لــږ موسکی کړم، خو په هر حال ځواب کې مې يې ورغبرګه کړه:

- نــه مــړې! هــا مخکنــی ځــواب مــې يــې چــې پــه يــاد وي، ولاکــه بيــا ورتــه ووايــم، چـې اوه کالـه نـور هـم ووځـي، پسـې اوږده مـې کـړه: دومـره بـې غيرتـه هـم نـه يـم، هــو رښــتيا تــه صــبر پــه دې اړه دې يــوه ټوکــه رايــاد کــړه وايــي: کــومې نجلــۍ د موســی خــان پــه نــوم يــوه کليوالــل هلــک ســره کــوزده کــړې و، نمــوړی هلــک چرســي و، بيــا بــه يــې نــو کــه يــوه پيداکولــه کــه دوې پــه خپلــو چرســو بــه يــې ورکــولې، لکــه زمــا او ســتا د کــوزدې يــې شــپږ، اوه کالــه وتلــي و، د واده لپـاره يـې يـوه روپـۍ نـه لرلـه، بـل ورځ پـه کـوم واده کـې د دريـا سـره پـه ټپيـو کــې، دکلــي نــورو نجينــو د موســی خــان د چرســو او مفلســۍ پيغــور ورکــړی و، نجلـۍ پـه زړا شـوې وه، پـه دې مجلـس کـې دموسـی خـان خـور هـم ناسـت ده، د موســی خــان خــور چــې دکليوالــو نجينــو پيغــور او د وريـنــداري ژړا ليــدلې، دتسلې په پار يې له دې خوا ټپې وراچولې چې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړګی دې ښکته پورته نکړې

موسی به کونه ورکوي تابه ساتینه!☺

تپـې تـه دواړو یـوه شـیبه وخنـدل، پسـې زیاتـه مـې کـړه، مقصـد د موسـی خـان دخـور خبـره زړګـی دې ښـکته پورتـه نـه کـړې، څنګـه مـې چـې مخکـې درتـه ووېـل، دومـره بـې غیرتـه هـم نـه یـم، زه غـواړم چـې واده مـې پـه حلالـو پیسـو وکـړم، ځکـه دا دټـول عمـر سـودا ده، هسـې نـه بیـا مـو راتلـونکی خـراب شـي، کنـه منـه داسـې غلـه ملګـري لـرم، چـې یـوه شـپه ورسـره ووتلـم، ولا د پنځـو وادونو پیسې خو درته راپیداکړم!

– امممممم! ته د غلو سره هم ملګری کوې؟

– نـه، غلـه نـه دي، قسـم ده، هـر یـوه یـې تـر مـا ډېـر تعلیـم کـړی، خـو کـار نشـته، تر موږ لویې لویې ستونزې لري، حالاتو مجبور کړي!

– ښـا ، نـه غـلا دې ورکـه شـي، خـو ماویـل کارونـه نشـته، پـه اوه کـالونو کـې دې، ایلـه درې لکـه روپـۍ ورخلاصـې کـړې، دا دوه لکـه نـورې ترڅـو ورخلاصـوې پنځـه کالـه خـو نـور هـم اخلـي، خبـرو کـې یـې د نرمـې خنـدا پـه یـو ځـای کولـو سـره زیاتـه کـړه: پـه خـدای ج زه اوس داسـې شـوې یـم، لکـه د اتیـا کالو بوډۍ هیڅ د ځوانۍ او پیغلتوب مستې نه ده راکې پاتې!

(c) ketabton.com: The Digital Library

خندا کې مې ورغبرګه کړه:

– د مســتۍ غــم مــه کــوه، زمــا یــې چلونــه زده دي، داســې بــه دې مســته کــړم، کــه ژوند و لکه هوسۍ همداسې ټوپونه به وهې:

ویې خندل:

– څنګه چلونه!؟

– درته وښایم؟

– هــو، خــو ګــوره، کــه بــې حیــا خبــره دې وکــړه، داســې بــه دې د خــولې خونــد درجوړ کړم!

– ښا، څه نو بیا دې وي!

– امممــم زه پــوه شــم چــې تــه غــواړې څــه ووایــې، خــو ښــه و چــې ودې نــه وېــل کنه!!! خبره یې همدا د ګوانښ په نقطه پرېښوده، نور یې څه ونه وېل.

خندا سره مې ورغبرکه کړه:

– لمــونځ قضــاء کېــږي، څــه فعــلاً دې پــه خــدای ج ســپارم، ماښــام تــه انشــاءالله که ژوند و، بیا زنګ درته وهم!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خـدای پامـانۍ پـه کولـو سـره مـې تمـاس همدالتـه ورقطعـه کـړو، تـر سـرک هـاخوا جومـات کـې لـه لمانځـه کولـو وروسـته، کـرار کـرار د هـرات د سـه صـد چهـار (۳۰۴) مـوټرو اډې تـه ورغلـم، لمـړی مـوټر ډک و، یـوازې شـاته سـیټ کـې د دوو نفـرو ځـای پکـې پـاتې و، لـه دې تیـر شـوم، د دوهـم مـوټر د ډریـور تـر شـا د شیشـې طـرف تـه د یـوې چـوکۍ ټکـټ مـې وکـړو، واپـس رابښـکته شـوم تـر څـو مـوټر ډکیـدو تـر څنـګ یـې یـوه هوټـل کـې ورتـه منتظـر شـوم، د شـپې آتـه بجې وې، کلینر را ناري کړې:

- بیا بخیر حرکت است!

مـوټر کـې کیناسـتو، د ډریـور د حکـم سـره سـم مـو، د دعـا لپـاره لاسـونه پورتـه کـړل، خلاصـه ټولـه شـپه مـو پـه سـفر تیـره شـوه، د سـهار آذانونـو تـه کـم وخـت پـاتې و، هـرات تـه ورسـیدو لـه مـوټر نـه د رابښـکته کیـدو پـه محـال مـې مبایـل راویسـتلو، ترڅـو سـاعت څـو دی؟ چـې کتـل مـې ورمـې لـس، پـنځلس زنګونـه وهلـي و، نیـت مـې وکـړو، چـې زنـګ ورتـه ووهـم، بیـا مـې ویـل اوس بـه ډیـره کلکـه ویـده وي، لـه خـوب نـه بـه یـې وباسـم، مبایـل مـې واپـس جیـب تـه کـړلـو، جیـب کـې یـې لا تکـرور نـه و نیـولی؛ چـې زنـګ ورتـه راغلـو، واپـس مـې راویستلو ورمه وه، د اوکې سره سم یې په تونده ویل:

- زنګ ولې نه پورته کوې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

– مـوټر کـې وم نـه یـم پـرې خبـر شـوی، اوس مـې زنـګ درتـه وهلـو خـو ماوېـل ویده به یې، زه راورسیدم همدا اوس له موټر نه راښکته شوم!

– په دې شپه کې اوس چیرته ځې؟

– دلتـه هوټـل شـته، تنهـا زه نـه یـم، ډېـر مسـافر دي، ځـه ارامـه ویـده شـه، سـهار بیا زنګ درته کوم، اتې مې همدلته پسې ورقطعه کړو، نجلۍ غوسه وه.

سـهار لـه لمانځـه وروسـته مـې د فـابریکې پوښـتنه وکـړه، لـه ښـاره لـرې یـوه دښـته کـې وه، د چـای خوړلـو پـه محـال مـې ورمـې تـه زنـګ وکـړو، تـر سـلام او حال احوال اخیستلو وروسته مې وریاده کړه:

– فابریکـه لـه ښـاره لـرې پـه کومـه دښـته کـې ده، وېـل کېـږي هلتـه مبایـل هـم کـار نـه کـوي، مقصـده چورتـه مـه وهـه، د جمعـې جمعـې پـه ورځ انشـاءالله ښـار تـه راښـکته کېـږم، احوالـ دې اخلـم، پـه همـدې سـره مـو د شـبکې د سـتونزې لـه کبلـه تمـاس قطعـه شـو، خبـرې مـو خلاصـې وې، اتـې زه هـم پسـې ونـه ګرځېـدم بیـا مـې زنـګ ونـه وهلـو، تـر چـای څښلـو وروسـته مـې د فـابریکې پـه لـور حرکـت وکـړو، ډېـره لار وه، سـرک هـم خـراب و، ډرېـور د مـوټر سـره احتیـات کولـو، لنـډه دا چـې شـاوخوا پـه یولسـو بجـو فـاریکې تـه ورسـیدم، د کـوم کـس سـره مـې چـې رابطـه کـړې وه، هغـه مـې پیـدا کړو، نمـوړی د فـابریکې د بـرق رسـونې مسـول و، شـپه مـې ورسـره وکـړه، سـبا یـې د کارمنـدانو مشـر تـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

معرفـي کـړم، سـم د لاسـه يـې د فـابريکې دکـارکوونکو خـاص يـونيفرم راکـړو، سـلګونه کـارګر او مـوټر پـه کـار مصـروف و، بـېلا بېلـې دنـدې يـې مـخ تـه ورلـې، کـارونو تـه پـه کتـو د کارمنـدانو معاشـونو هـم فـرق لرلـو، تـر ټولـو ښـه معاشـونه د هغـو کسـانو و، چـې ويلـې شـوې اوسـپنه بـه يـې د اور لـه بټيـو نـه راايسـتله، د ګـاډرو قالبونـه بـه يـې تـرې ډکـول، پـه دوهـم قـدم کـې د هغـو کارمنـدانو معاشـونه ښـه و، چـې د ارې لـه خـولې نـه بـه يـې اوسـپنې راجګـولې د اور بټيـو تـه بـه يـې وراچـوې، دريـم ګـام کـې د اره کشـانو معـاش ښـه و، همداسـې پايـه پـه پايـه معاشـونه ټيټېـدل، خلاصـه مـا هـم د ۲۵ زره افغـانۍ مياشـتني معـاش پـه مقابـل کـې د هغـو کارمنـدانو سـره شـروع وکـړه، چـې د ارې لـه خـولې نـه يـې اره شـوې اوسـپنې راوړلـې، د اور بټيـو تـه يـې ورغورځـولې، کـه څـه هـم لمړيـو کـې ورسـره نابلـده وم، داسـې درانـه کارونـه مـې نـه ؤ کـړي، لـږ راتـه مشـکيله وه، خـو کـرار کـرار ورسـره بلـد شـوم، ان تـر دې چـې يـوه مياشـت وروسـته مـې د رسـمي کـار سـربيره دوه، درې سـاعته اضـافه کـاري هـم کولـه، چـې پـه دې سـره مياشـتانه تـر ۳۵/۳۰ زره افغـانۍ راتـه جـوړې دې، خوشـحاله وم، کـه څـه هـم زور بـاره و، امـا بيـا هـم ښـه پـه طبعيـت مـې کـار کولـو، د جمعـې، جمعـې پـه ورځ بـه ښـار تـه ښـکته کېـدم، ورېمـې تـه مـې زنـګ وهلـو، ددې د حـال احوالـ اخيسـتلو عـلاوه، د خپـل

(c) ketabton.com: The Digital Library

صحت او کــار پــه اړه بــه مــې هــم ډاډ ورکولــو، حتــا تــر هغــو پيســو چــې ماتــه بــه جــوړې دي، څــه زيــاتې بــه مــې ورتــه ښــودلې، ترڅــو خوشــحاله اوســي، بلاخيــره لــه پنځــه مياشــتې کــار کولــو وروســته، د شــپږمې مياشــتې پــه لمړيــو کــې غالبــاً پــه دريمــه نيتــه يــو ځــل بيــا د جمعــې ورځ وه، د تــل پــه څيــر ښــار تــه ښــکته شــوم، حمــام مــې وکــړو، اتــې کــرار کــرار راغلــم د ليلــې پــارک د شــنه چمــن پــه مــنځ کــې مــې د اوږې دســمال رالانــدې کــړو، لــه پاســه پــرې کيناســتم، ســم دلاســه مــې وږمــې تــه زنــګ وکــړو، تــر اوليــه ســلام کــلام وروســته مــې بيــا هــم هيلــه ورکــړه، چــې ګويــا صــرف دوې مياشــتې نــور کــار وکــړم، د ګــل لالا د پيســو دخلاصــېدو عــلاوه دې، د دواړو يــو ســپک د واده محفــل هــم پــرې جــوړېږي، اتــې پــه ډېــرو ليوني خوشحاله دې!

نجلۍ په موسکي انداز کړل:

- ښــا خــدای ج دې دا دوې مياشــتې نــور هــم خيــر درپيــښ کــړي، بيــا يــې فابريکــه کــې د شــپې د ځــای او خــوارو پوښــتنه وکــړه، ترڅــو مــې ځــواب ورکولو، کړل يې:

- ولې ارګمي کوې خوب درځي؟

د لمړۍ پوښتني ځواب يې پاتې شو، د دوهمي په ځواب کې مې يې کړل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- نـه، خـوب نـه راځـي د کـار سـره بلـد شـوی یـم، کومـه ورځ چـې بېکـاره شـم ټـول وجود مې مړ، مړ درد کوي، شخ پخ وم!

- اووو کاشـــکې رالنـــډوی، پـــه خـــدای ج داســـې چـــاپي مـــې زده ده، ددې شپږو میاشتو شخي مې دې په نیم ساعت کې درنه ایستله!

- کاشـــکې درلنـــډ وی، چـــاپي کـــړی بـــه دې هـــم وم او حیـــا دې وي..............

مقصد دلته مې یوه وړکۍ ټوکه بله هم ورسره ملګرې کړه!

د ټوکې سره مې نجلۍ حساسیت وکړو سمه دمه په جنګ شوه:

- خـدای ج دې حالـ تـر دې بتـره کـړه، بـې شـرفه، بـې حیـا ، بـس کـړه چـې هـا بلـه ورځ مې څه درته ونه ویل، ته بله ورځ.....

خبره کې یې ورولویدم:

- ورکه شه، ډېره مه ټربړه، خوله مې غلطه شوه!

خندا او غوسه یې سره ګډه شول کړل یې:

- ښا بیچاره! چې مور ته دې کومه ورځ خوله ورغلطه نشي!

نظـر هغـه ټـوکې تـه دا خبـره یـې واقعـاً جالبـه وه، هـر څـو مـې ځـان کـابو کولـو، خـو نشـوه لـږ رانـه وخنـدل شـول، زمـا د خنـدا پـه اوریـدو نجلـۍ سـم کـړس وهـل،

(c) ketabton.com: The Digital Library

اتــې لــه مــا نــه هــم آتــڼ شــوه، یــوه لحظــه مــو ښــه ســره وخنــدل، وروســته مــې ورغبرګه کړه:

- باور وکړه، که دعقل نوم وي درکې، فقط د ښکرو کمی دې دی!

- اممممـم! حقیقــت تــریخ وي، چــې داســې بــې واکــه خولــه دې ده، رښــتیا وایــم کومه ورځ دې مور ته ورغلطه نشي، ورته ونه وایې چې...

بیا مو هم لږ سره وخندل زر مې ځان کابو کړو:

- ورکــه شــه، مبایــل کــې مــې چــارج کــم دی، چــې قطــع نــه شــي، پــارک تــه مخــامخ دوکــانو کــې ډېــر ښــه د چرمــو افغــاني کــالي ښــکاري، کــه خوښــېږي دې، چــې درتللم یو جوړ درته واخلم؟!

- هــو! خوښــېږي مــې، خــو دلتــه هــم پیــداکېږي، تــه دې اوس پیســې مــه ښــوروه، خیره بیا به یې واخلو!

- اوووو لیــونۍ! پــه دې نــه کمېــږي، چــې شــپږ اوه میاشــتې کــار کــوم، لــس ورځــې نــور یــې هــم نــه صــحیح، هغــه د چــا خبــره، ســل پــه لالــي ولاړې دا دوې یــې د بنګړو!

نجلۍ وخندل کړل یې:

- داسې نه وایي چې په لالي ولاړې، وایي په لالي پورې!

(c) ketabton.com: The Digital Library

– افففـف! تــه هـم پــه خبـر کــې خبـره جــوړه وې، دواړه يــوه معنــا لــري، پســې زياتــه مــې کــړه، هــر جــوړ کــالي دې چــې ښــه دربانــدې جــوړ وي، انــدازه يــې واخله بيا يې ماته ووايه، چې په همغو اندازه يې واخلم!

– وايم درته چې، مه يې اخله بيا يې دلته اخلو!

– نــه دا ډېــر ښــکلي دي، منــه چــې يــو جــوړ مــې نــه وي درتــه اخيســتي، يــو ځــای کــې مــې ډېــر ښايســته زنانــه يــي ســاعتونه وليــدل يــو لــه هغــو نــه هــم درتــه اخلــم، پــه اخيــره ورځ د هــرات ښــار کــې ګــرځم، کيدشــي دې مــارکيټونو کــې نــور هــم ښــه، ښــه شــيان وي، کــه مــې کــوم بــل ځــه خــوښ شــول هــم دروړم يــې، خــو خــو...

– خو خو څه؟

– خــو، خــو يعنــي تــه بــه هــم نــور لــږ راهوښــيارېږې، اوســنۍ ټــولې نجينــې خپلــو نــامزادانو تــه، مينــه آغــا، نــور چشــم، جيګــر او دې تــه ورتــه نــورو ښــکلو نــامونو غــږ کــوي، مقصــد لــه دې وروســته، تــه هــم بايــد يــو ځــه اخــلاق خوشــې کــړه، زمــا خــو شــيرآغا نــوم خوښــېږي، بيــا هــم کــه ســتا حافظــه کــې کــوم بــل ښــه نــوم وي هــم صحيح دی!

نجلۍ لمړی يوه خوله ښه وخندل، د ځان له کنترولو سره سم يې کړل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

– بــووووووو! بيخــي دې اشــتيا نشــته، بــې غمــه اوســه، پــه خــدای ج چــې تــول هــرات راتــه راوړې، کــه خــو مــې پــه دې شــان هوښــياره کــړې، زه بــه خنګــه ښــه ښکارم شيرآغاااا!

نــور خبــره تــرې ولاړه يــو ځــل بيــا خنــدا واک تــرې واخيســت، ســاه مــې نيــولې وه، د خندا په وروستيو څپو کې مې يې ورغبرګه کړه:

– ولــې خانــدې؟ د نګينــې بــابو خبــره مــرګ دې بوځــه، خــو ښــه درتــه وايــم، ولا دومــره ښــه بــه ښــکارې! قســم ده، ان پــه ګــل لالا او مورجانــه بــه دې خلــک آفرينونه وايي!

د خندا په ساتلو سره يې کړل:

– هــېڅ يــې دې نــه وايــي، ګــل لالا او مــور جانــه مــې د چــا افرينونــو تــه اړتيــا نــه لري!

– د فارســي ژبــانو خبــره: ازمــن فقــط ګفــتن اســت، نــور دې خوښــه، مقصــد خپلــه بــه ښــه ښــکارې، شــيراغا ســتړی مشــې، شــيراغا لــږ رانــژدې شــه؟ شــيراغا هســې مې کړه، شيراغا داسې مې کړه!

نجلۍ يو ناڅاپه تونده شوه کړل يې:

– له دې هسې او داسې نه دې مطلب څه دی امممم!؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

- اوس مـې مبایـل کـې چـارج کـم دي، دا بـه بیـا کـه ژونـد و، د واده پـه اولـه شپه درته تشریح کړم، هغه هم پس له دریو بجو!

نجلۍ مې بیا لږ را موسکۍ کړه، کړل یې:

- چـې د واده اولـه شـپه پسـې مـړ نشـې بیچارګیـه! بیـا داسـې خوشـې دي، زه بـه تـر دریـو بجـو تاتـه ویښـه یـم، چـې تـه صـبر د خـان زوی هسـې او داسـې راتـه تشریح کړي، پس له دریو څنګه، ولې وختي؟

- لمـړی ډېـرې نـورې مهمـې کیسـې دي، د هسـې او داسـې تشـریح تـه ایلـه دری بجې نوبت ورسېږي!

- ښـا ، تـا لکـه چـې ښـې د ادم خـان او دورخـانۍ نقلونـه راتـه سـاتلي، د څـه شـي مهمې کیسې؟

- نـه ورکـه شـه، ادم خـان غریـب پـه هغـو شـپه چـا تـه وریـاد شـوی؟ هغـه د سـمو کیسو شپه ده!

- امممـم! زه پـوهېږم چـې تـه غـوارې څـه ووایـې، خـو کـه لـه څړیـو دې پښـې ویستلې، چې بیا ونه وایې، زه نه وم خبرا!

(c) ketabton.com: The Digital Library

- نــه مــړې، اصــلاً تــه خپلــه غــوارې لــه څړیــو مــې پښــې وباســې، خاصــې کیســې رانــه واورې، خونــد تــرې واخلــې، خــو بنــده یــې بولــه، دا ارمــان بــه دې ګــور تــه یوسې، زه دومره بې ادبه نه یم!

په دې سره مې یو ځل بیا ښه مزداره وخندوله، پسې کړل یې!

- وی‌ی‌ی قربــان شــومره ښــه ســړی یــې مــا خــو اوس وپیژنــدلې چــې تــه دومــره بــا ادبه یې!

موســکی شــوم، مخکنــۍ ځینــې شــوخې خبــرې یــې یــاد تــه راوســتلې، ولــې بیــا مې هم له خپلې خبرې نه د دفا په پار ورغبرګه کړه:

- هلکــان ټــول باادبــه دي، خــو نجینــې یــې نــه پرېــږدي، غــږوي یــې، پســې غــږوي یې، ترڅو هغه څه ترې واوري چې ددوئ مطلب وي او خوند ترې اخلي!

- هــو! د واده پــه اولــه شــپه د مهمــو کیســو یادونــه هــم مــا وکــړه کنــه، زه بــې ادبــه یم؟

- مهمــو کیســو کــې خــو شــک نشــته او نــه هــم دا د بــې ادبــۍ پــه معنــا ده، صــرف ســتا فکــر منفــي دی، هــر څــه کــې بــې ادبــي درتــه ښــکاري او یــا هــم هغــه متــل دی چــې وایــي: د وږي نظــر پــه دســترخوان وي، قصــداً یــې د بــه ادبــۍ خواتــه کاږې، خوښېږي دې!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خندا سره ګډه یې کړل:

- اممممم! هـرات کـې سـم چالاکـه شـوی یـې چـې تاتـه څـه شـی درکـوي؟ پـه رښـو سـترګو کـې دې د خپلـو بـامو واورې، زمـا پـه بـامو راواچـولې، تـه مهربـاني وکـړه، چـې بـې ادبـي نـه ده، بیـا نـو دا د واده پـه اولـه شـپه د مهمـو کیسـو یادونه څه معنا لري؟

- مـا خـو درتـه ووېـل چـې تـه پـه هـر څـه کـې د بـې ادبـۍ پـه لټـه یـې، همغـه مخکنـۍ خبـره ده، چـې د وړې نظـر پـه دسـترخوان وي، کنـې د دواده د اولـې شـپې د مهمـو کیسـو لـه جملـې، مـثلاً زه پـوهېږم چـې سـتا لمـونځ او اودس نـه دي زده، لمـړی بایـد لمـونځ، اودس دروښـایم، بیـا د یـوې بلـې ډېـرې مهمـې کیسې نوبت رارسېږي، همداسې به پسې ورځو!

نجلۍ د مخکې په شان یوې خولې خندا وروسته کړل:

- بـوووووو داسـې ووایـه، چـې زه یـې درنـه زده کـوم، مـا شـکر پـه درې کلنـۍ کې اودس او لمونځ زده کړي، له همغو وخت نه پرې ولاړه یم!

- د چا نه دې زده کړی!؟

- د ګل لالا نه مې!

(c) ketabton.com: The Digital Library

- ماوېـل چـې نـه دې دي زده! پخـوا مکتبونـه نـه و، سـپينږيري ټـول بـې سـواد دي، نـه يـې شـوي کـولی ترڅـو لـه کتابونـه يـې مسـتقيماً صـحيح لمـونځ زده کـړي واى، همغـه د پـلار او نيکونـو نـه يـې سلسـله پـه سلسـله رانقـل کـړى، تـر دوى پـورې پـه داسـې حـال را رسـېدلی چـې د هـر سـپينږيري لمـونځ **۸۵** فيصده مشکيل لري، ښا له هغوئ نه به نو تا څه شی زده کړي وي؟

خبرې مې خوند ورنه کړو، په شخه يې کړل:

- الاااا جـارررر کاشـکې دا دوه ټکيـه مکتـب دې لـړ مخکـې وېلـی واى، تـه راځـه همـدا اوس بـه يـې زه هـم درتـه تيـر کـړم، تـه يـې هـم تيـر کـړه چـې د چـا صحيح دى؟

- نه اوس خوند نکړي!

پـه دې سـره نجلـۍ بيـا هـم ښـه پـه کـړس وخنـدل، چـې ګويـا خپلـه دې نـه دى زده پـه دې بهانـه ځـان رانـه خلاصـوې، لا يـې خولـه لـه خنـدا نـه وه راټولـه بدبختانـه مبايـل مـې چـارج خـلاص کـړو، د لـړزې پـه کولـو سـره همدلتـه پسـې ورقطـع شـو، زړه مـې بـد شـو، ولـې چـې سـاعت تـه مـې وکتـل يـولس بجـې وې، تقريبـاً يـونيم سـاعت سـره غږېـدلي و، خـو وخـت بيخـي تېـز تېـر شـوى و، مـا داسـې انګيرلـه لکـه لـس، پـنځلس دقيقـې چـې غږېـدلي و، همـدې سـره مـې زړه کـې راتيـره شـوه: دا نجينـې هـم الله ج عجيبـه مينـه نـاکې او خـوږې پيـداکړې، هـيڅ

(c) ketabton.com: The Digital Library

سـړی نـه تـرې خسـته کېږي، څـومره يـې چـې غـږوې، خونـد کـړي، څـومره يـې چـې خنـدوې خونـد کـړي، حتـا غوسـه، ژړا، ګوتخنډنـه يـې بېـل کيـف لـري، همـدې وخـت کـې يـو فاميـل راغلـو دېګ بخـار او د چـايو ترمـوز د يـوې نجلـۍ لاس کـې و، نـورې ښـځې، ماشـومان لـه اخيـره پسـې و، زه تـر يـوه ونـه لانـدې ناسـت وم، ډېـره ښـه سـيره يـې لرلـه، خـو نـور مـې دکيناسـتو وخـت نـه لرلـو، راجـګ شـوم، ځـای مـې دوی تـه ورخوشـې کـړو، کـرار کـرار د مـوټرو تـم ځـای تـه راغلـم، د يـوې کـرولا يـو نفـر سـواري کمـه و، همـداې کـې کيناسـم، شـاوخوا يــوه بجــه وه، فــابريکې تــه ورســېدم، طعــام خــورۍ تــه ننــوتلم ډوډۍ مــې وخـوړه، لنـډه دا چـې ورځ تيـره شـوه، سـبا سـهار مـې لبـاس کـار واغوسـتلو، دپخـوا پـه شـان خپـل کـار تـه حاضـر شـوم، درې څلـور ورځـې مـې پرتـه لـه کـوم مشـکيل نـه کـار وکـړو، پنځمـه ورځ چـې د همـدې اونـۍ دچارشـنبې ورځ وه، د نـورو ورځـو پـه څېـر خپـل کـار تـه حاضـر شـوم، د اره کشـۍ لـه خـولې نـه مـې ټوټـه شـوې اوسـپنې راپورتـه کـولې، د فـابريکې لخـوا پـه راکـړل شـو، مخصوصـو کراچيـو کـې مـې بـارولې هـاخوا د اور بټيـو تـه مـې ورغورځـولې، پـه دې ورځ يـې هغـه د روسـانو نـه دپـاتې شـويو ټانګونونـه، يـو لـوی شـين ټانـګ اره کـړی و، کـه څـه هـم حجـم بـه يـې د نـورو مـوټرو د اوسـپنو لـه ټوټـو سـره يـو شـی و، خـو وزن يـې نسـبت نـورو اوسـپنو تـه درې چنـده زيـات و، ډېـر

(c) ketabton.com: The Digital Library

سـخت یـې سـترې کـړم، څـو ځـل مـې اره کشـانو تـه هـم ووېـل، ترڅـو لـږ یـې ورېږ، ورې ټـوټې کـړي، خـو دا کـار ددوي پـه اختیـار کـې نـه و، اره لـه سـرکار نـه پـه همـدې انـدازه ورتـه برابـره شـوې وه، خلاصـه تـر یـولس نیمـو بجـو مـې کـار وکـړو، څـه هـوا ګرمـه وه، څـه کـار درونـد و، خولـو کـې لونـد خوشـت وم، پـه همـدې وخـت کـې چـې اتـې د غرمـې د ډوډۍ او زمـوږ د یـونیم سـاعته دمـې وخـت رانـژدې و، وروسـتۍ شـیبې وې، یـوه پنـډه اوسـپنه وه، لاس مـې تـر لانـدې کـړل، وس مـې ونشـو درنـه وه، دوهـم ځـل مـې څـه زیـات لاس تـرې ورلانـدې کـړل، پـوره زور مـې ورسـره وکـړو، دا ځـل هـم مـزې لـږ ونښـوربده، خـو دا چـې د ارې لـه دې یـوې منځنـۍ خـولې نـه د اوسـپنو جګـول، پـه هـر صـورت یـوازې زمـا مکلفیـت و، هـرو مـرو مـې بایـد پورتـه کـړې وای، چـون د همـدې دنـدې د ادا کولـو ټهـر مـې وهلـی و، معـاش مـې یـې اخیسـتلو، د دریـم ځـل لپـاره مـې سـمه پښـه ورتـه وخرلـه، چـې زور مـې ورسـره وکـړو تـر یـوې انـدازې مـې راپورتـه کـړه، خـو دپورتـه کېـدو سـره سـم مـې د نامـه تـر غـوټۍ لانـدې د سـپاخه پـه سـاحه کـې داسـې یـوه دردناکـه ځړیکـه شـوه، لکـه چـا چـې خنجـر را اچـولی وي، پـورې ورې رانـه وتلـی وي، اوسـپنه واپـس رانـه ولوېـده، زه هـم پسـې ور ړنـګ شـوم، څـو لحظـې مـې تـر سـترګو سـره او شـنه سـپرغي، تاویـدل راتاوېـدل، بلاخیـره اسـمان مـې هـم پـه وړانـدې رنـګ بـدل کـړو، لکـه د اور

(c) ketabton.com: The Digital Library

سـکروټه تـک سـور ښـکارېدو، اتـې پـه ځـان نـه یـم خبـر شـوی، مګـر ماخوسـتن و، چـې سـترګې مـې رارنـې کـړې، د هـرات ښـار پـه مرکـزي روغتـون کـې د بسـتر پـه چپرکـټ پـروت وم، د فـابریکې یـو کارمنـد (عصـمت) مـې تـر څنـګ پـه چـوکۍ ناسـت و، فکـر مـې وکـړو، پـوه شـوم هـر مشـکیل چـې دي، د همغـې اوسـپنې لـه پورتـه کولـو راجـوړ شـوي، ومـې غوښـتل لـه عصـمت نـه پوښـتنه وکـړم، چـې څـه راشـوي؟ دده پـه لـور د ورکړېـدو پـه پـار مـې معـاملي ټکـان وخوړلـو، د سـپاخه پـه سـاحې کـې مـې بیـا داسـې یـوه خطرناکـه څړیکـه تیـره شـوه، ورسـره چیغـه مـې کـړل پـه سـترګو مـې تـوره شـپه شـوه، نـژدې و، چـې بیـا بـې حالـه شـم، عصـمت مـې زر پـه سـینه لاس کېښـودل، څـو دقیقـې همداسـې ارام پـروت وم، درد کـرار کـرار ارام شـو، خولـه مـې وچـه وه، لـه عصـمت نـه مـې اوبـه وغوښـتې، خپلـه مـو ترمـوز، ګـیلاس، مـیلاس څـه شـی نـه لـرل، هـاخوا د یـو بـل نـاروغ لـه ترمـوز نـه یـې نـیم ګـلاس چـای راتـه راوړو، تـر یخېـدو وروسـته مـې همداسـې پـه پروتـو یـو، دوه غوړپـه تـرې وڅښـلو، بیـا مـې پوښتنه ترې وکړه، ډاکتران څه وایي، څه راشوي!؟

– د معایناتو نتیجه دې تر اوسه نه ده راوتلې!

(c) ketabton.com: The Digital Library

لنــډه دا چــې ســبا مــازديګر يــوې نرســې د المــارۍ لــه پاســه معاينــات راتــه کېښــودل، د دوهمــې شــپې تــر تېرېــدو وروســته ســهار پــه نهــه بجــو ډاکتــران راغلل زما د معايناتو تر کتلو پس يې عصمت ته کړل:

– نــاروغ دې بايــد زر تــر زره پاکســتان تــه ورســوې دلتــه يــې اعــلاج نــه کېــږي، ډېــر ســخت خفــه شــوم، خــو لــه پيښــې تنبــته نشــته، عصــمت مــې ورولېږلــو، لــه فــابريکې نــه يــې زمــا حســاب راواخيســتلو، د فــابريکې اداري صــرف دومــره مرســته وکــړه، چــې عصــمت يــې د پــايواز پــه صــفت راســره ولېږلــو، معــاش يــې حوالــه و، څــه ســر مــو خــوړوم، پــه دريــم ســهار مــې د ډيورنــډ تــر فرضــي کښــې يــو کــرولا مــوټر دربــس کــړو، چــوکۍ مــو پکــې چپــه کــړې وې، اوږد پکــې پــروت وم، کــه څــه هــم پــه دې وخــت کــې لــږ راکيناســتی هــم شــوم، خــو پــه هــر حــال د ډيورنــډ تــر کرښــې هــاخوا مــو يــو بــل د پاکســتان مــوټر دربــس کــړو، بلاخيــره ماسښــين پــاو بانــدې درې بجــې يــې د کــوټې ښــار پــه ســطحه د يــو مجهــز خصوصــي روغتــون مخکــې ښــکته کــړو، چــې خبــره اوږه نکــړم پــس لــه درې ورځې بستر او معايناتو تر تکميلېدو وروسته ډاکتر کړل:

– نــن هــم دلتــه پــاتې شــه، دواه درتــه لــيکم، دا درد او پړســوب بــه دې ښــه شــي، امــا پــه تاســف ســره اساســي عــلاج دې نــه کېــږي زور بــاري دې کــړې، خپلــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنسـي قـوه او یـا هـم مـردي دې د تـل لپـاره لـه لاسـه ورکـړې، د عصـر طبابـت یې له درملنې عاجز دی، ولوکه هر څېره ولاړ شي.

ففـف دا خبـره نـه وه، د عزرایـل ع ګـورز و، پـرې ووهلـم، یـوه خـدای ج مـې وضـعیت لیـدو، خـو ربښـتیا یـې ویلـي چـې انسـان تـر تیـږه کلـک دی، لا هـم ناسـت وم سـاه مـې اخیسـته، حیـران حیـران مـې د اطـاق چـت او دېوالـو تـه کتـل، زړه کـې مـې ویـل کاشـکې د اور پـه هغـو سـرو بټیـو کـې ورلوېـدلی وای، مګـر دا کیسـه نـه وای راشـوې، لکـه نشـه مـې چـې کـړې وي، تـر ډېـره مـې داسـې حساسـه ولـو لکـه چېرکـټ مـې چـې روان وي، پـه عینـي حـال کـې مـې د راتلـونکي لپـاره د خپلـو هـدفونو، هیلـو او امیـدونو یـوه، یـوه جنـازه تـر سـترګو تېرېـده، لنـډه دا چـې، ورځ د خفګـان پـه انتهـا کـې تیـره شـوه، مابښـام ورېمـې زنـګ ووهلـو، البتـه لـه یـادولو دې پـاتې نـه وي، کلـه چـې د ډیورنـډ تـر کرښـه راواوښـتلو، لمـړی مـو یـو پاکسـتانی سـیمکارت واخیسـتلو د فـابریکې سـره مـو تمـاس پـرې نیولـو، د ملګـرو غوښـتنه وه، همغـه ورځ مـا پـه لنـډو کـې د ورېمـې سـره هـم څـو خبـرې پـرې کـړې وې، خـو د خپلـې نـاروغۍ او پاکسـتان تـه د راتلـو مـې نـه و ورتـه ویلـي، شـماره لـه همغـو ورځـې نـه ورسـره پـاتې و، کلـه مـې چـې پخـوانۍ شـمارې ډېـرې شـپې کـار نـه و، کـړی دې نمبـر

(c) ketabton.com: The Digital Library

تـه يـې زنـګ ووهلـم، د اوکـې سـره پيوسـت مـې غـږ پـرې وکـړو بلـې! نجلـۍ غـوږ نيولی و، غږ يې ونه کړو، بيا مې کړل: بلې ورېمې آورې؟!

ويــې پيژنــدم، تــر لمــړي ســلام کــلام وروســته يــې د ورخطــايۍ پــه انــداز ســره کړل:

– چيرته يې؟

– فابريکه کې!

– تـا خـو ويـل چـې پـه فابريکـه کـې يـوه شـبکه هـم کـار نـه کـوي، اوس يـې څنګـه وکړو او دا غږ دې ولې بدل دی؟ رښتيا ووايه څه کيسه ده؟

– هيڅ خبره نشته، څه زه بيا زنګ درته وهم، اوس کار کې يم!

– نــه، څــه خبــره خــو حتمــاً شــته، د تيــرې جمعــې پــه ورځ دې هــم زنــګ ونکــړو، تــه او خــدای (ج) تــه او رســول (ص) کــه بــه هــيڅ رانــه پټــوې، رښــتيا، رښــتيا راته ووايه، څه شوي؟!

– د خـدای ج او رسـول ص تـر نامـه قربـان شـم، چـې رښـتيا رابانـدې وايـې، بيـا نـو د الله ج رضـاء شـوې، اتـې مـې ټکـې پـه ټکـې د خپلـې نـاروغۍ، پاکسـتان تـه د راتلـو او ډاکتـر د وروسـتي ځـواب ورتـه وويـل، پسـې زياتـه مـې کـړه: زمـا لخــوا نــور کيســه درخلاصــه شــوه، زه چــې پــه هــر لــوري ولاړم، ولاړم، د

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغانســتان پــه نــوم بــدبختې خــاورې او د ظــالم کــور تــه بيــا پــه ژونــد نــه درځــم، ممکــن ستاســره مــې هــم همــدا وروســتۍ خبــرې شــي، کومــه کــم او زياتــه کــه رانــه شــوې وي، ډېــره ډېــره ښېــنه غــواړم، د هــر چاســره دې چــې دې چــې د راتلــونکي ژونــد جــوړول زړه غــواړي، پــه خــدای ج مــې ســپارلې يــې، زمــا دعــا دې درپســې وي، له الله ج نه د خوښيو او حسرتونو ډک ژوند درته غواړم!

نجلۍ د چيغو له ژړا سره په جړ غږ کړل:

- دعاګانې دې پرېږده فقط لنډ وايه، چې نن په زهرو ځان نه مړوې نو کله؟

دا چــې زمــا هــم پــه خپــل مظلوميــت د افســوز زوررو چيغــو ســتونی ډف کــړی و، د نور څه ويلو تاب مې نه لرلو، فقط تماس مې پسې ورقطع کړو.

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

{ پوهېږم چې خر دی }

ناڅاهانــه غــرز شــو؛ د دکړکیــو شیشــې پــه شــتاب وشــرنګېدې نــژدې وې رامــاتې شــي، ور فــوراً لــه شــاته دېوالــل سـره ولړېــدو، چــت کــې غچــا شـوه، خـړ ګــرد پــه غــولي راپرېوتــو، د بســم الله سـره ســم مــې راتــرف کــړل، لــه کــوټې راووتلــم، لا پــوه نــه وم چــې څــه دي؟ حــويلۍ کــې مــې پــه خــورا حيرانــۍ هــاخوا دېخــوا ورخطــا، ورخطــا ســترګي واړولــې، چــې کتــل مــې مــوږ لــه کورنــه، څــو کورنــه هــاخوا تــور دودونــه او دوړې هــوا تــه پورتــه شــوې پــه عينــي حـال کــې دښــځو او ماشــومانو د چيغــو غــږ هــم ورســره جــګ شــو، زر واپــس دهلېــزه تــه ننــوتلم څپلــۍ مــې راپښــو کــړې، ورمنــډه مــې کــړل، چــې ومــې ليــدل، د الــف کاکــا پــه دروازه کــې يــې نوځــوان زوی پــه وينــو ســور پــور پــه داســې حـال کــې چــې نيمــه تنــه يــې نــه وه، تــر موټرســيکل لانــدې پــروت و، ددې ســربېره هــاخوا مــال ځــای کــې خــر هــم اګــر چــې لا ژونــدی و؛ خــو ســترګې يــې ســپينې تښــې وې، لغتې يې وهلې مرګ حال و.

راټولــو کليوالــو لمــړی موټرســيکل پورتــه کــړو، وروســته يــې تــرې لانــدې دشــاپور نيمــه جســد تــر دروازه دننــه پــه ســپاچه د کمپلــې لــه پاســه کېښــودو، لــه جســد کېښــودو وروســـته جنــت ګــل ددک مــخ راوړولــو کــړل يــې: هلکـــانو! وګــورئ شــا او خــوا چــې غوښــې بــاد دي کمپلــې تــه يــې راټــولې يــې کــړئ، د امــر

(c) ketabton.com: The Digital Library

مطـابق پــه غوښــو ټولــو مــو پیــل وکــړو، لا مــو ټــولې نــه وې ټــولې کــړې چــې، الــف کاکــا د حنیــف دغــو د کــلا لــه کــونج ســره راواوښــتو کــه څــه هــم لــرې و، لمــړی ســم نــه پېژنــدل کېــدو، خــو چــې رالنــډ شــو الــف کاکــا و. پــه بــاغ کــې یــې د غــرز غــړ آورېــدلی و، او همدســې لــه کــور نــه یــې پورتــه شــوی، وهمنــاک تــور دودونــه او دوړې لیــدلي وې، لکــه دســترې مرغــۍ وازه خولــه یــې نیــولې وه، لویــه لویــه ســاه یــې اخیســته، دپګــړۍ نــیم ولونــه یــې پــه ســر، نــیم یــې غــاړه کــې پراتــه و، یــو لاس یــې پــه تشــي نیــولی، بــل یــې پــه زنګانــه تکیــه کــوو، کوفــه کــوف راوختلــو ، لــه ډېــرې ســتړیا، وېــرې او ورخطــایۍ یــې د څــه ویلــو وس نــه و، صــرف زمــوږ مــنځ کــې دتېرېــدو پــه حــال یــې لاس خوځولــو، ګــواکي چــې څــه شــوي؟ څــوک مــړه دي؟ د الــف کاکــا ددې حــال پــه لیــدو ســره پــه ولاړو کســانو کــې داســې څــوک پیدانشــول څــو خپــل خفګــان کنتــرول او تســلې ورکــړي. کاکــا یــې د زوی بــاد بــاد غوښــو او وینــو تــه حیــران حیــران وکتــل، وړنــدې تېــر شــو، تــر دروازه ننوتلــو پــه ســپاچه یــې د شــاپور پــه نیمــه جســد ســترګې ولګېــدې، دجســد ســره ولاړ معلــم صــیب متــین پــرې راوړنــدې شــو الــف کاکــا یــې تــر مــټ ونیــوه، زر زر یــې ورتــه وویــل: نــور دکــور غــړي دې جــوړ او روغ دي، پیښــه لــه دروازې بهــر رامــنځ تــه شــوې، لــه بدمرغــه یــوازې شــاپور بېچــاره چــې پــه همــدې وخــت کــې راســېدلی و، لا لــه موټرســیکل نــه، نــه و، ښــکته چــې پیښــه رامــنځ تــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شـوه پکـې شـهيد شـوی. نـور هـاخوا مالـل ځـای کـې غـوا او خوسـی دې هـم جـوړ دي يوازې خره ته پارچې ورغلې مړ دی!

الـف کاکـا دمعلـم صـيب دخبـرو پـه اورېـدو سـره يـو ځـل بيـا پـه ولاړه سـاه نمنـاکې خـړې چـوغی چـوغی سـترګې دشـاپور پـه وينـو سـره ټـوټې ټـوټې نيمـه جسـد تـه ور واړولـې؛ جسـد تـه تـر کتلـو وروسـته واپـس راتـاو شـو لـه دروازې راووتلـو د مالـل ځـای پـه لـور ورکـوږ شـو ، د اوږده غزېـدلي مـړه خـره تـر څنـګ کېناسـتو جـوړه لاسـونه يـې د خـره پـه اننګـي کېښـودل، غټـې غټـې سـلګۍ يـې کولې ځاځکی ځاځکی اوښکې يې د پوزې له سره پرې ور څڅېدلې.

ډاکتـر سـلطان غـږ وکـړو: سـړی راونيسـئ عصـبي تـوازن يـې لـه لاسـه ورکـړی، نـه پـوهېږي، چـې خـر کـوم شـو، زوی مـې کـوم شـو؟ سـليم؛ مسـعود او څـو نـورو ځوانـانو ور منـډه کـړل الـف کاکـا يـې تـر متـو ونيـو راپورتـه يـې کـړو، د راپورتـه کېـدو سـره سـم الـف کاکـا ځـان وځنـډلو پـه قهـرجن شـان يـې دخلکـو لاسـونه لـه ځانـه ټېلـه کـړل، بيـا يـې پـه غريـو نيـولې، زنـدی آواز د بنـدو بنـدو خبـرو پـه کولـو سـره وويـل: پـرې مېـږدئ پـوهېږم چـې خـر دی، پـه همـدې خـره مـې زړه درد کـوي، زه نـه ژاړم لـه ماسـره همکـاري، وفـا ، خواخـوږي مـې يـې ژړوي، همـدا خـر و ، چـې زنـدګي مـې پـرې راتېرولـه وه، لاس مـې پـرې سـپک و ، دمـه مـې پـرې جـوړه وه، نـن بـه مـې دا ډېـره غټـه نمـک حرامـي او جفـا وي چـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دهغــه چــا پــه ځــای چــې پــرې خــوار شــوای یــم، د درانــدو بــارونو ســربېره مــې، زه بــه یــې هــم پــه خپلــه شــاه لــه یــو ځــای نــه بــل ځــای تــه رســولم، رارسـولم ایـا تاسـو مناســب ګڼــئ؟ چــې اوس ددې نــه لاړ شــم، پــه هغــه چــا وژاړم چــې یــوه ورځ مــې دیـــوې روپـــۍ خیـــر تـــرې ونـــه لیـــدو، لا مـــې د اوږو بـــار و، د تنهـــاکو لاســـو مزدوري به مې یې دڅنهو په غوړو تلله؟

لــه دې خبــرې وروســته ډلــه خلکــو تــه پــه کتــو یــوه لحظــه دځــواب پــه امیــد چــپ ولاړ و.

دخلکــو لــه خــوا هېڅــا ځــواب ورمعلــوم نشــو، الــف کاکــا واپــس مــخ واړو، پــه یــو بــل قــدم وړانــدې تلــو ســره پــه خــره د شــاه لخــوا راتــاو شــو دمــلا دتیــر ســره یــې دپښــو پــه ســر کېناســتو، لمــړی یــې دواړه لاس بیــا یــې د دواړو لاســو تــرمنځ خپــل تنــدی دخــره پــه ګېــډه کېښــوه، پــه دې وخــت کــې زمــا مبایــل تــه دمشــعل زنــګ راغلــو مشــعل تــه د الــف کاکــا پــه دروازه کــې دلګېــدلي هــوان پــه کیســه، کیســه کولــو کــې لــه صــحنې راووتلــم، خــدایزده اخیــر بــه خلکــو څــه ورســره کــړي وي؟.

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

{ ته تکړه يې ماشاءالله }

څنګـه چـې وايـي: لعـل پـه ايـرو کـې نـه پټېـږي، رښــتيا هــم همداسـې ده، چـا بـه ليــدلې وه، چانــه، خــو د شــغلې د ښــکلا انګېــزه تــر لــرې او نــژدې د هــر چـا تــر غــوږو رسېدلې وه، همــدا و، چــې ډېــرې ځوانــانو د خپلــو ريبــارانو پــه ورلېږلــو ســره، خپلــه بخــت ازموينــه پــرې کــړې وه، مګــر نــاهيلي خــالي کچکــول تــرې راســتانه شــوي و، خــو هغــه چــې وايــي هوښــياره مرغــۍ پــه دوه لومــو کــې نښــلي، پــه دې هــم همداســې کيســه وشــوه، د مــارګير ميربــاب زوی جــان بــاب، البتــه لــه يــادولو دې پــاتې نــه وي، خپلــه مــارګير ميربــاب ډېــر ښــه ســړی و، خــو ښــځه يــې چنګــړزادې ډېــره ســپکه او لوچکــه ښــځه وه، زوی يــې جــان بــاب هــم خپلـې مورتـه شـوی و، فارسـي ژبـان يـو متـل کـوي چـې: "صـد پـدر خطـا، يـک مــادر خطــا" وقعــاً همداســې ده نمــوړی مادرخطــا و، هــر کــار يــې پــه چــل ول، دوکــه او خيانــت ولاړ و، د شــغلې پــه وړانــدې يــې هــم همداســې لــه لويــه دوکــې کــار واخيســتلو، د ايــران لــه شــنو مزدوريــو يــې ځــان راواچولــو پــه دولــس زره افغــانۍ يــې کابــل کــې د يــوه خصوصــي پوهنتــون د طــب د پــوهنځۍ دلمــړي سمســتر فــيس تحويــل کــړو، نــور نرغونــدې د معــالجوي طــب د پــوهنځۍ د محصــيل پــه صــفت لمــړي صــنف کــې کېناســتو، زده کــړې يــې پيــل کــړې، د څــه شــپو ورځــو تــر تېربــدو وروســته، يــې ګلالــي د حــاجي طــاوس کاکــا لــور شــغلې

(c) ketabton.com: The Digital Library

تــه ريبــاران ولېــږل، کــوم چــې نمــوړې پــه خپــل حســن دبــاور او غــرور لــه زوره مــور، پــلار او کــورنۍ تــه توصــيه کــړې وه: هرکلــه مــې چــې ريشــتې تــه ځــوک راتلــل پــه دروازه کــې پوښــتنه تــرې کــوئ، لــه ډاکتــر پرتــه بــل کــه د هــر مســلک او هــرې روتبــې هلــک ريبــاران و، لــه همغــه ځــای نــه يــې شــړئ، مــا قســم کــړی چــې روغتيــا پــالل ډاکتــر نــه وي بــل ســړی بــه راتــه ونــه وايــي چــې: يــو ګــلاس اوبــه راکړه!

خلاصــه ځنګــه مــې چــې وړانــدې يادونــه کــړې، شــغلې تــه بــه هســې هــم د تلوونکــو، او راتلوونکــو خواســتګارانو ګڼــه ګوڼــه وه، خــو لــه تاســو يــې څــه پټــه، زمــا پــه شــملو د ډېــرې کاکــه کاکــه ځوانــانو خواســګاران چــې اکثريــت بــه د هلــک مــور او پــلار و، پــه ډېــره بــې ابرويــۍ ســره يــې لــه دروزې شــړل، پــه همــدې لــړ کــې د پورتــه يــاد شــوي دوهفتيــې ډاکتــر جــان بــاب ريبــارانو هــم دروازه ور وټکولــه، نجلــۍ د خبــر تــر لاســه کولــو ســره، نجلــۍ هــاخوا دېخــوا د پوښــتنو پلټنــو پــه کولــو، ځــان اطمنــاني کــړو، چــې رښــتيا هــم هلــک د طــب د پــوهنځۍ محصــل دی، پــه غالــب ګومــان يــې ببلــه شــکه ســبا بلــه ورځ بــه پــه ډاکتــرۍ ووځــي، ســپينه چپنــه بــه يــې پــه تــن وي، يــو ځــای بــه پــه دولتــي روغتــون او بــل ځــای بــه پــه شخصــي معاينــه خانــه کــې ناروغــان تــداوي کــوي، بنــډل بنــډل پيســې بــه اخلــي ددې نازونــه بــه پــرې وړي، يعنــې ټــاکلی شــرط او هيلــه يــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوره و، نور يې له چون او چرا پرته د ډاکټر ريبارانو ته لبيک وويل، لنډه دا چې دخپلې نامزادۍ ګل يې په لاس ورکړو، ډاکټر صاحب چې دخپلو ريبارانو لاس کې د نمورې ښاپيرزادې او په خپل حسن مغرورې نجلۍ له خوا د خپلې نامزادۍ ورته رااستول شوی ګل ولېدو، سم دستي يې د الله اکبر په نارې سره، لاندې ته ساتلی پسه د ريبارانو مخ ته راچپه کړو، چاړه يې پرې کش کړه. څه سر مو خوړوم، ياران دوستان يې راټول کړل، يوه هفته يې مست آتڼونه، نڅاګانې وکړې، له کور نه يې د ساز او سرود يو درز ختلو، هفته وروسته کيسه کرار کرار سړه شوه ياران دوستان په خپلو کورونو شول، ډاکټر صاحب هم دخپل مطلب تر لاسه کولو وروسته د پلان مطابق واپس د ايران پنډوکی وتړو، کړل يې: د دوه مياشتو لپاره مې رخصت راخيستی و، يوه څاه مې نيمايي کې پرېښې، نور نو روان شو، پوهنتون مهنتون ولاړو، کله چې د حاجي طاوس خان کاکا نازولې او ډاکټر پسې اوبه اوبه لورکۍ، دخپل نوي نامزاد ډاکټر صاحب له سفر نه خبره شوه؛ ای هی نن په سر خاورې نه بادوې نو کله؟

له تاسو دې بيا هم پټه نه وي، د نومورې ډاکټر سره تر نامزادۍ له مخه بار بار ما د مسينجر له طريقه زما سره د ژوند د ملګرتيا جوړولو هيله ترې کړې وه، په بدل کې مې يې د ډېرو نازونو او شرطونو د منلو تهر ورته

(c) ketabton.com: The Digital Library

وهلـی و، مګـر ویـې نـه منلـه، دوهـم قـدم کـې مـې یـې مـور لـه دروازې ډېـره بـې خونـد راځـواب کـړې وه، نـو طبعـاً زړه مـې سـم ډک و، لـه همـدې طلایـي موقـع نـه پـه اسـتفاده، مـې یـې سـم دلاسـه یـو ځـل بیـا مسـېنجر پـانې تـه ورودنګـل، پکې ور وه مې لیکل:

- آغلـې شـغله جانـه دوه، دری میاشـتې وروسـته مـې یـو وار بیـا سـلامونه او احترامـات قبـول کـړه! پـس لـه سـلامه، خبـر شـوم چـې ډاکتـر صـاحب دې ګوریخـت کـړی هاهاهـا صـبر جمیـل درتـه غـواړم، خـو پـه غـم دې ځـان شـریک نه ګڼم هاهاها.....دوهم مسیج کې مې ورولیکل:

- نـه مـې درتـه وېـل؟ چـې ګـوره پـه نـوم پسـې مـه ځـه ولاکـه دې سـل ډاکتـران نـازولې رانـه وسـاتی شـې! خـو ځـه ښـه شـو چـې د ډاکتـر ارمـان دې پـوره شـو هاهاها...

دریم کې مې ورولیکل:

- ماشـاءالله تـه تکـړه یـې قسـم ده، کـه زه سـتا پـه ځـای وی، منـه وختـې بـه مـې د مورکو دوا نشجان کړې وه، هاهاها.... پای

لیکوال: محمدنعیم وردګ!

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library